

מועצה אזורית אשכול

פרוטוקול ישיבת המליאה מן המניין

מיום שני, י"ד בסיוון תשפ"ב, 13.6.2022

- הופק ע"י: בונוס פרוטוקולים בע"מ, טלפון: 03-5373237 -

מועצה אזורית אשכול
ישיבת מועצה מן המניין מס' 8
מיום שני, י"ד בסיוון תשפ"ב, 13.6.2022

משתתפים:

- ירקוני גדי - ראש המועצה
- אלון דודי - חבר מועצה, יתד
- איתן אהרון - חבר מועצה, עמיעוז
- יובל בר - חבר מועצה, בארי
- אליהו אוזן - חבר מועצה, בני נצרים
- ספקטור שמואל - חבר מועצה, חולית
- בוקובזה תמיר - חבר מועצה, תלמי יוסף
- ערוסי מזל - חברת מועצה, עין הבשור
- בן רומנו רונית - חברת מועצה, תלמי אליהו
- קוברסקי אדוארד - חבר מועצה, אבשלום
- גרין סילביה - חברת מועצה, אורים
- דג'אווי בן יעקב רוויטל - חברת מועצה, ישע
- בוקסבאום רותם - חבר מועצה, גבולות
- משה טל - חבר מועצה, דקל
- קובי רביבו - חבר מועצה, שלומית
- ברזילי דני - חבר מועצה, מגן
- טל בורנשטיין - חבר מועצה, נירים
- פלג אמיר - חבר מועצה, עין הבשור
- אלי שמעיה - חבר מועצה, פרי גן
- דניאל אריק - חבר מועצה, רעים
- גל נועם - חבר מועצה, שדה ניצן

אדמון דנה - חברת מועצה, שדי אברהם

מוזמנים:

ניר ים - מנכ"ל המועצה
 עידו ליבנה - גזבר
 יפה בוקובה - הנהלת חשבונות
 דנינו אודי - מבקר המועצה
 יפעת ליפנר - דוברת המועצה
 מתן שטרית - אגף מנכ"ל
 ענת - קידום האישה
 מיכל עוזיהו פלג - המרכז הקהילתי
 דורון נחמני
 עופר מימון - מנכ"ל החברה הכלכלית
 נפתלי לדר - יועץ אסטרטגי

על סדר היום:

1. מידע.
2. חילופין במליאה.
3. אישור פרוטוקול מליאה #7 2022 מיום 30.5.22
4. הקמת אגף שירות פנים (נפתלי)
5. תוכנית להרחבת הדיונה (מיכל)
6. דיון בדו"ח כספי המרכז הקהילתי 2021 (מיכל)
7. דיון בדו"ח כספי החברה הכלכלית 2021 (עופר)
8. דיון בדו"ח כספי עמותת התיירות 2021 (דורון)

9. אישור דו"ח מבקר המועצה לשנת 2020
10. תגובת ועדת ביקורת לדו"ח המבקר 2020
11. דו"ח מעקב תיקון ליקויים.
12. סעיפים נדחים ממליאה #7 2022
 - 12.1. הפעלה ומימון בריכת צוחר
 - 12.2. דו"ח תקופתי ועדת חינוך.

מר ניר ים: חברים, אנחנו 14 חברי מליאה כרגע, מתוך 31. אז גדי פשוט ייתן את המידע, ונתקדם עם הסעיפים שהם לא פורמאליים.

1. מידע.

מר גדי ירקוני: א' – אני שמח לבוא, אני מקווה שיהיו, שמעתי שהיו שתי מליאות בלעדיי, מאוד פוריות. אני מקווה שהמסקנה לא תהיה שאני זה שעשיתי אותן לא פוריות, מפני שאז אני אעלב, אני חושב, אישית. אבל פה נתחיל בלי זה.

א' – אני מאוד שמח להיות פה, אני רוצה לתת קצת מידע על כמה דברים, ובסוף המידע, כמובן שאני אתן גם איזו הודעה שלי על נושא כל האירועים פה בחודש הגאווה. אהלן אלי, מה נשמע? הוא כבר חבר – חבר?

מר ניר ים: כן, כן.

מר גדי ירקוני: מזל טוב, אני עוד לא אמרתי לך מזל טוב. הוא חבר מליאה מבני

נצרים שמחליף את ידידיה.

אז אני אתחיל בהחלט קצת במידע כללי. אנחנו, יש כמה דברים שמעסיקים אותנו בכללי, ואני לא יודע עד איפה, דבר ראשון אדבר על זה, נושא הקייטנות, יצא פרסום לקייטנות, גם לגנים, גם לבתי הספר, אני מקווה שיהיה רישום כמה שיותר גדול של הילדים, אני מקווה שאנחנו נזכה, ואני אומר עוד פעם, כל ילד שרוצה, שנזכה שהוא יגיע.

הקייטנות יהיו, גם כן, חלק מסובסדות על ידי משרד החינוך, חלק על ידינו, וחלק תשלום הורים. אני לא זוכר עכשיו את המספרים, אבל זה פורסם, מספרים לא גבוהים, ניסינו כמה שיותר, שהמספרים יהיו שווים לכל כיס.

גב' מזל ערוסי: באחריות מי הקייטנות?

מר גדי ירקוני: הקייטנות חלקן במרכז הקהילתי, וחלקן על ידי החינוך. ביחד הם מנהלים את זה, בתהליך שלאט לאט עובר למרכז הקהילתי, אבל לא עבר עדיין לגמרי, זה תהליך המשכי, והם עובדים על זה ביחד, גם על התקציב, וגם על הדברים האלה. אנחנו לעומת, ולקראת החופשים מתכננים הרבה פעילויות לבני הנוער. הסיסמא שלהם זה נוער מועסק לא מעסיק, ואני מקווה שאנחנו נצליח להמשיך ולהעסיק אותו בהרבה דברים טובים, ובשמחה.

בנוסף לזה, אני חייב להגיד דבר שבטח אמרו את זה, ואני אישית – כל הכבוד לכל מערכת החינוך שלנו. א' – לאבי שהוביל את זה במערכת החינוך, ב' – לחינוך הבלתי פורמאלי, על פרס החינוך, פרס החינוך גם שקיבלנו אותו, ויצא לי הכבוד לבוא בשמכם ולקבל את פרס החינוך. באמת אני אומר את זה עכשיו בצניעות, אשכול דורגה הרבה מעבר למועצות האחרות שקיבלו את הפרס. הרגשנו את זה, גם כלפי איך שהציגו לנו את זה, גם כלפי איך שדיברו, וגם לי הייתה הפתעה, היו שני בני נוער מכיתה ו'ה', יפעת מאיזו כיתה הם היו? אלה שהופיעו שם?

גב' יפעת ליפנר: ו'.

מר גדי ירקוני: ו', סליחה, ו' שהופיעו שם. אני לא ידעתי, ידעו פה, אני לא ידעתי ונתנו הופעה סוף הדרך שם, שני נערים, נער ונערה, אני עברתי הרבה אירועים, אבל זה היה מדהים, וממש יפה, ואני חושב שפה באמת מגיע כל הכבוד לכל הצוותים ולכל הארגונים, וזה מתחיל באמת בעבודה של כמה אגפים ביחד.

והנושא הזה, אנחנו נביא אותו למליאה הבאה, לקראת ערב שאנחנו רוצים הם יעשו יחד איתנו, לצוותי החינוך מכל המעונות, מההתחלה, מהמעונות עד החינוך הבלתי פורמאלי, כל השרשרת ביחד. גם נהיה צריכים לתקצב את זה, אז נביא את זה בישיבה הבאה לאישור שלכם.

דבר נוסף שאני מאוד, מי שהיה שותף פה וראה את זה, בשישי – שבת האחרונים, היה כנס קליטה פה, כנס חקלאות וקליטה מה שקראו לו. אני הייתי ביום שישי, היה מאוד מדהים ומשמח. בשבת היה עוד יותר, גם באו הרבה אנשים מהמועצה, אני הבנתי. וגם שם, היו כ-12 יישובים, 12 נכון? אני לא מתבלבל, שהציגו בעצם את הנושא של קליטה, ויש הרבה שלא באו גם מאחור. כל הנושא הזה, בהחלט נותן תמיכה גדולה לנושא של הקליטה שאנחנו מתעסקים איתו. סליחה, ... את כל הזמן.

נושא נוסף שאנחנו מתעסקים איתו, התחלנו להתעסק מאוד בתוכנית העוטף שתתחיל, שצריכים להעביר אותה עד דצמבר, התוכנית איפשהו בנובמבר להעביר אותה, התוכנית הזאת מקיפה את כל האגפים השונים, אנחנו עושים פה עבודת שטח מאוד חזקה, א' – לראות איך אפשר לעזור ליישובים, ב' – איך אנחנו דברים מועצתיים, אנחנו חיים מהתוכנית הזאת, התוכנית הזאת עוזרת לנו לפתח את המועצה, ואת כל הדברים שבאים מסביב.

גם, תוך כדי, להעלות תקציבים שלא עלו, אני חושב שאנחנו בדרך הנכונה. גם את התוכנית הזאת, שאני מקווה שלפחות הממשלה תישאר עד אחרי האישור, גם אם היא תיפול, מותר לה להעביר תוכנית של עוטף עזה, אם לא יהיו בחירות עד אז. אני מקווה שנוכל להעביר, בעצם, כל עוד לא תהיה ממשלה אחרת, אז זה לא יתעכב. אם תהיה ממשלה אחרת, זה יכול לעכב, גם ממשלת מעבר, מותר להם להעביר את התוכנית של העוטף.

גב' רונית בן רומנו: יש בה משהו חדש לגבי התוכנית על הממ"דים? איזשהו...

מר גדי ירקוני: הממ"דים הם בתוכו, הממ"דים, אני מעריך, אנחנו בינתיים כותבים

את ההצעות שלנו. אין לנו דין ודברים על הכול, אנחנו עוד מעט נתחיל סיבוב במשרדים. אני חיב להגיד שבמועצה אזורית אשכול אנחנו מובילים את זה, המועצות האחרות לא רצו כל כך להתעסק ולקחת את ההצעה הקיימת, אנחנו הסכמנו ועושים עבודה סיזיפית על התוספות. גם הממ"דים שם, מעבר לשבע, וכמו שאמרתי תמיד ואני אומר את זה הכי גלוי, אנחנו מנסים להכניס את זה באיזושהי עזרה, כמו שיש באשקלון פחות או יותר, לא נצליח לקבל יותר בהרבה. אבל היינו, כבר אתם יודעים, מזמן, ואמרו לנו שזה יהיה הזמן, אנחנו מפתחים את זה פה לכיוון אשקלון, איזה 25% מענק אנחנו מקבלים, מקווים, ועוד הלוואות כאלה ואחרות.

גב' רונת בן רומנו: בסדר, זו התחלה.

מר גדי ירקוני: לא, אני אומר שלא יצפו האנשים שזה יהיה חינוס לגמרי, כמו בשבעה קילומטר.

גב' רונת בן רומנו: בסדר.

מר גדי ירקוני: אני מקווה שנצליח משהו, בנוסף לזה אנחנו מאוד עובדים חזק על נושא הבאת מבנים לעולים. הייתי השבוע אצל שר האוצר בכמה נושאים, הנושא הזה, הוא דווקא נתן הוראה להתקדם, בגלל שדווקא בעוטף הוא רואה, גם אם לא יבואו עולים, אז הוא אומר – פה יש קליטה כל הזמן, וכדאי לעשות את המבנים האלה. גם פה, כמו כל החלטה של העוטף, זה לא יהיה מאה אחוז מימון. אני מעריך, יהיה ויכוח אם זה יהיה 40% על חשבון היישוב, או 25% על חשבון היישוב, והשאר על חשבון המדינה. גם שם, אנחנו ננסה להביא עסקה מימונית ארוכת טווח עם הבנקים לכל היישובים, אבל זה עוד פעם, אנחנו נביא את העסקה, בסוף היישוב יחתום מי שירצה. מי שירצה לעשות עסקה אחרת, מבורך. מי שירצה במזומן, גם. אנחנו רק ניתן את האפשרויות.

רויטל דג'אווי בן יעקב: היה וזה לא יהיה לעולים, אז למה זה ישמש? לקליטה של משפחות?

מר גדי ירקוני: לקליטה. בגלל זה סתם, לקליטה רגילה.

רויטל דג'אווי בן יעקב: מעולה.

מר גדי ירקוני: בגלל זה שר האוצר רואה את זה... הם מפחדים מאוד מלתת אישורים לבניה ובסוף לא יבואו עולים. אפילו שעכשיו, דרך אגב, אמרו לי, הם אמור לי, שעוד פעם חזרה התקופה של העולים, מפני שהייתה איזושהי עצירה, ועכשיו חזרו די הרבה. אבל כמו שאני אומר, ואני אנסה לקצר,

מר אדוארד קוברסקי: זה קרוואנים?

מר גדי ירקוני: קרוואנים עם ממ"דים. זה קרוואנים טובים, גם פעם הם החזיקו 15 שנה ועשרים, אלה מדובר על קרוואנים שיודעים, על יבילים, שיודעים להחזיק עשרים שנה, 25 שנה במצב טוב. עוד פעם, הם יעברו לרשות היישובים ויהיה, אני מקווה מאוד שנצליח, בין עוד פעם היישובים, כולם כמעט ענו לנו שהם רוצים בין חמישה לעשרה. גם נושא הקרקע, המשא ומתן שם הורה לקדם את זה, הוא נתן עוד כל מיני דברים לקדם בנושא אשכול, אבל בואו נעזוב את זה. עכשיו היה גם את כל הפיתוחים העסקיים וזה, אני מקווה שגם הנושא של החקלאות יזוז קצת. אני שמעתי היום שמגיעים להסדרה, אני מקווה שבנושא הלול, שזה היה הנושא שעצר את הכול, אם יגיעו לשם, אז אני מקווה... הביצים, לא הלול, אז אני מקווה שגם אם ירוצו בנושאים האחרים שלנו מאוד חשוב.

מחיר המים, תקוע בגלל הנושא החקלאי, בגלל שלא מגיעים לרפורמה חקלאית. בסוף צריך לדעת, זה איזה קלף שהם שומרים אצלם, למיקוח. מפני שהם יודעים שצריכים להוריד, לא רק להשאיר את מחיר המים כזה, אלא גם להוריד אותו, אבל הם לא יתנו אותו, עד שלא נגמור את הרפורמה בחקלאות.

היום הייתי גם אצל יאיר גולן, גם דיברנו על זה, גם הוא יש לו קשרים טובים, גם עם החקלאים וגם

עם שר האוצר ושר החקלאות, ואני מקווה שהנושאים האלה מתקדמים.

מר איתן אהרון: שלא יעשו את הרפורמה, ושלא יורידו את מחירי המים.

מר גדי ירקוני: בסוף יעשו הכול,

מר איתן אהרון: מחיר המים זה לא מה שגומר את החקלאים.

מר גדי ירקוני: בסוף יעשו רפורמה, אנחנו יודעים. יש להם כוח. אני מקווה שאת

הרפורמה נצליח לעשות טובה לנו. וגם מחיר המים,

מר איתן אהרון: זה לא יקרה.

מר גדי ירקוני: תלוי איזה גידולים, יש גידולים שהם... אז בואו נעזוב את זה. לא

נכנס לויכוח עכשיו, בגלל שאין לנו, אנחנו ממילא לא יכולים להשפיע על הסיפור הזה, אז בואו נעזוב את זה לעת עתה.

רק עדכון בנושא הזה, אבל באמת בנושאים האלה, אנחנו מאוד גם מתחילים סבבים בדברים האלה, אז אני רוצה להגיד ששם אנחנו מאוד מתקדמים.

אני רוצה להגיד עוד משהו אחד לפני שאני עובר לנושא של החודש הגאווה, אנחנו מתקדמים מאוד בנושא המדידות ביישובים של הארנונה וביוב. אני מעריך שעד... בחודשים הקרובים נגמור את המדידות, עם חלק מהיישובים כבר ישבו על המדידות, עם השאר ישבו בהמשך.

אנחנו לקחנו את הפרויקט הזה, וגם הולכים ובודקים את נושא חיבורי הביוב, אנחנו גילינו שיש הרבה מאוד מקומות שהביוב לא מחובר, שאנחנו יודעים, ואז בעצם מזרימים מים לביוב, ללא חיוב, בכמויות מאוד מאוד גדולות.

אנחנו מקווים לעשות שם סדר, יחד עם היישובים, ויחד עם התושבים. כן, זה לא נעים לפעמים, אבל אין מה לעשות, חייבים לעשות פעם אחת ולתמיד את הסדר הזה, ואחרי זה, א' – למועצה יהיה יותר

כסף שמגיע לה לאחזקת הביוב, ב' – צריך לדעת שלא יכול להיות שמישהו ישלם כשורה, ומישהו אחר לא ישלם כשורה. אז אנחנו, על אף שזה לא נעים לראש המועצה לקחת מהתושבים כסף, אנחנו נהיה צריכים לעשות את זה, וזה תהליך שמובילים, מחלקת הבניה ומחלקת הכספים והגזברות במשותף, וגם אני, כמובן. אני מקווה שזה יהיה להתחלת ה-1.1, הכול יהיה מאחורינו. כל הויכוחים והכול, וגם הנושא הזה.
אני רוצה לעבור לחודש הגאווה.

גב' מזל ערוסי: דודי לא יהיה היום?

מר גדי ירקוני: דודי בא איתי, אני לא יודע מה קרה. הוא בא איתי, היינו יחד בסרטים, בערב סרטים...

גב' יפעת ליפנר: יש לו את הקונצרט של הבן, במרכז...

מר גדי ירקוני: אז הוא אולי יאחר. אולי הוא יאחר קצת? הוא לא אמר לי פשוט, באתי, הבנתי שהוא... אבל אנחנו עושים תורנות, או אני, או הוא. שלא נהיה יותר מדי כבדים עליכם. טוב, עכשיו בואו נעבור רגע לחודש הגאווה. אני אדבר בקצרה, אני מקווה, תנו לי לסיים את מה שאני רוצה, ואחרי זה אני אהיה פתוח לשאלות והערות וכל מה שאתם רוצים.
חודש הגאווה היה מתוכנן באשכול להיות חודש, כמו כל הדברים, כל חודש שעושים לאירועים כאלה ואחרים. נתלו הדגלים, עוד פעם, בהסכמתי ובידיעתי, אולי לא ידעתי כל דגל איפה תולים, אבל בהחלט האחריות והזה, מונחת עליי. כל עוד אני לא אסרתי שום דבר.
תליית הדגלים הביאה לזה שאנשים מסוימים, אני לא יודע מי הם, בגלל זה אני אומר אנשים מסוימים, מפני שהמטרה יודעת מי אלה, תלשו וקרעו חלק מהשלטים כשהייתי בחו"ל, דרך אגב, אז אם אני לא מדייק בפרטים, הם גם פחות חשובים. אבל נתלשו בברבריות, והורדו חלק מהשלטים. הדבר הזה הביא אותי לצאת בהצהרה ראשונית, ישר אחרי האירוע, לפני שבכלל בדקתי למה איך ולמה, המועצה האזורית אשכול מתנגדת לכל אלימות ולכל ונדליזם, ולכל הגבלה של חופש הביטוי

כזה או אחר, על איזשהו סוג, לא סוג, איזשהו גוון כזה או אחר בקהילה שלנו, ואני דוגל בחופש ההתבטאות לכל אחד ואחד.

אני אומר את זה גם היום, אני היום, אחרי שכבר עשיתי חלק מהשיחות, ואני אמשך לעשות את השיחות אומר שלא בא בחשבון שמישהו יפעל בכוח, באלימות, אפילו שהדבר יכול, אולי, להפריע לו, לכאוב לו. אנחנו מוקיעים את זה מכל וכל, זו לא דרך ההידברות בקהילה הזאת של אשכול, זו לא דרך שאנחנו מקבלים. עזבו רגע מה עשו, למה כל אחד, אבל זה דבר ראשון, הכי חשוב, לא יהיה באשכול. ובדבר הזה, אנחנו נלחם בחורמה, בכל דבר.

הפעלנו את המשטרה, המשטרה תפסה שלושה אנשים שעשו את זה, הם הגיעו, לא יודע אם פתחו להם תיקים או לא, אני לא עד כדי כך ביררתי, אבל היו בבירור, היו במשטרה, המשטרה יודעת שם משפחה וכתובת של כל אחד מהם, זה לא... מפני שבהתחלה לא הייתי בטוח, שזה אנשים מהקהילה, היום אנחנו יודעים שזה כן אנשים מהקהילה.

עכשיו, אנחנו המשכנו ונמשיך את חודש הגאווה הזה כמתוכנן, ואיך שצריך, מבחינת התוכנית שהייתה אמורה להיות. חודש הגאווה הפעם, יש אירוע אחד, שביום שישי, והדגלים נשארים עד לאחר שיגמר החודש הזה. הוא נגמר, דרך אגב, עוד מעט. האירוע, וכמה ימים אחרי זה אנחנו מורידים את הדגלים, לא בגלל כוונה של משהו, אלא בגלל שנגמר הזמן שהם צריכים להיות תלויים. הייתה תוכנית לתלות דגלים אחרים, ואנחנו ממשיכים בשגרה.

רויטל דג'אווי בן יעקב: לא הבנתי, לפני סוף החודש הם ירדו? או בסוף החודש.

מר גדי ירקוני: אני לא יודע אם זה חודש או לא, מפני שהם מורדים ב-19, וזו התוכנית המקורית שהם היו אמורים לרדת, אוקיי? ב-17 או 19, אל תתפסו אותי, אני לא זוכר מה אמרו לי. משהו כזה, אבל זאת התוכנית שזה היה אמור לרדת באשכול.

אני, כששמעתי כמה, מצד אחד, זה מפריע לחלק מהקהילה, ומצד שני, כמה אני חשוב שחשוב שניתן חופש ביטוי וחופש התבטאות לכל אחד בקהילה, התחלתי לעשות שיחות בנושא, בשביל ללבן את הנושא. להבין אותו, דבר ראשון – אני.

חלק מהשיחות, רוב השיחות, היו בלתי פורמאליות והן ממשיכות. אני, וואי כיבו את המזגנים.

השהייה.

אני עומד על זה, אני דיברתי בגלל שאני חושב שאנחנו בתור קהילה חייבים לדעת, א' – לכבד את כל הצדדים, ב' – לראות איך לא עושים דווקא בשביל להקניט או להרגיז צד כזה או אחר. בכל דבר. ואנחנו צריכים לראות איך מצד אחד, יש את חופש הביטוי וחופש ההתבטאות וחופש, אפילו אפשר להגיד, אולי פולחן זו מילה שאסור להגיד, יפעת את לא שומרת לי על המילים, פולחן מותר להגיד? אני לא יודע, אבל אל תתפסו אותי במילה בדיוק, אבל לכולם.

מצד שני – אנחנו חיים וקולטים אנשים מגוונים שונים, ואנחנו צריכים לראות, ואנחנו נעשה את זה, איך אנחנו יודעים לחיות ביחד, כמו שאני אומר ואני חוזר על זה, וכל אחד יכול לחיות את חייו. בגאווה ובשמחה.

אנחנו נעשה תהליך לקראת השנה הבאה, מפני שלא צריכים סתם לבוא ולהיכנס, ולהוציא אחד לשני את העיניים, כמו שאני אומר, במירכאות כפולות. אנחנו צריכים לדעת לחיות... כן, אנשים הכי קל להגיד – אי אפשר ביחד, אי אפשר לעשות שום דבר, לא מושבים – קיבוצים פעם היה, והיום לא דתיים – חילונים. אני אומר הפוך.

הרוב המחבר בינינו, הוא הרבה יותר גדול מהמפריד, ואנחנו צריכים לראות איך אנחנו מקיימים את המחבר ויודעים מה שמפריד ונותנים כל אחד לשני, לחיות עם המפריד. זו משימה לא פשוטה, אנחנו נעמוד בה. אני מקווה שנעמוד בה, אני אעשה הכול. אני חושב שזו מטרה עליונה לכולנו.

אני רוצה להגיד לסיכום, מפני שבטח זה יעלה – אני קיבלתי מכתב ממנהלת בית הספר, מכתב שהחל להתפרסם בציבור.

מטלי?

מר שמואל ספקטור:

מטלי. טלי מנועם נצרים. לאחר שראיתי את המכתב, קראתי לה

מר גדי ירקוני:

אליי, ואם אני לא טועה, ביום רביעי אני נפגש איתה. אני נפגש איתה, ולפני שאני נפגש איתה, אני לא רוצה לדבר על המפגש איתה, ומה עמדת.

אני יכול להגיד שביקשנו, עד היום, והיום סוף כל סוף קיבלנו, במזל טוב, תגובה של משרד החינוך לנושא. קיבלנו אותה לפני כשעה, במקרה, הם לא ידעו שיש מליאה, הם לא עד כדי כך עוקבים. אולי,

אני אגיד לכם למה הם שלחו היום, מפני שמחר אני מגיע למשרד החינוך למכרז, רציתי להגיד מקום ושכחתי, למכרז של מנהלת בית הספר היסודי. אז אולי רצו לנקות את השולחן מהזה. אני מבקש מיפעת, ניר, איפה זה? ניר יקריא לנו את מה שעכשיו קיבלנו, שתדעו, זו התגובה שקיבלנו ממש עכשיו, לא הספקנו להעביר אותה, או לתת אותה לאף אחד. ברור שטלי, אני מקווה שקיבלה אותה ממשרד החינוך.

אז זה מה שיש לי להגיד, אני כבר נותן לך, ניר. אני חושב שגם פה במליאה, מי שיש לו דברים להגיד – שיגיד, אנחנו חושב שאנחנו צריכים להיות, לראות שאנחנו לא פוגעים אחד בשני בתגובות שלנו, בגלל שאנחנו צריכים להמשיך לחיות ביחד, עם האי הסכמות, ולראות איך מהאי הסכמות האלה, מגיעים להסכמות.

גב' מזל ערוסי: אתם בדקתם אם היא קיבלה את המכתב?

מר גדי ירקוני: לא, אני קיבלתי את זה ממש כשהתיישבתי פה עכשיו.

גב' מזל ערוסי: אוקיי, אז אני חושבת שזה לא הוגן להקריא אותו עכשיו,

מר גדי ירקוני: אוקיי.

גב' מזל ערוסי: לפני שאנחנו יודעים שהיא עצמה קיבלה.

מר איתן אהרון: למה מזל? מה זה משנה?

מר גדי ירקוני: רגע רגע רגע,

מר איתן אהרון: מה זה רלוונטי?

מר גדי ירקוני: רגע רגע רגע רגע.

מר איתן אהרון: מה זה רלוונטי?

מר גדי ירקוני: רגע, אני מבקש, רגע רגע רגע, שנייה. א' – אני מקבל את ההערה ... למשרד, אני מבקש יפעת, או מישהו,

גב' יפעת ליפנר: אני אחדד,

מר גדי ירקוני: רגע, רגע, רגע. לא, אבל אני מציע שמישהו ישאל את טלי רגע אם היא קיבלה או לא קיבלה.

מר משה טל: אבל זה לא רלוונטי.

מר גדי ירקוני: מה אכפת לכם?

מר משה טל: כי זה לא רלוונטי.

מר גדי ירקוני: אבל מה אכפת?

רויטל דג'אווי בן יעקב: התשובה...

מר גדי ירקוני: טוב, אנחנו נקריא אותו. נקריא אותו, אין בעיה. אני אוהב, חבר'ה,

מר ניר ים: בסדר, זה...

מר גדי ירקוני: חבריה עזבו, אין בעיה. מזל, אנחנו נקריא אותו.

מר ניר ים: אפשר להקריא את זה.

מר גדי ירקוני: החלטה שלי,

מר ניר ים: זו תגובה פומבית,

מר גדי ירקוני: אם החברים רוצים, אנחנו נקריא. אני חשבת שעדיף לחכות דקה, לראות... אם לא... תבריה, אני חוזר בי.

מר ניר ים: טוב. תגובת מחוז דרום של משרד החינוך אומרת ככה – המנהלת שלחה את המכתב על דעתה בלבד. סגנון דבריה אינו מייצג את מדיניות המחוז, וראוי היה אילו נכתבו דבריה אחרת, זו התגובה.

מר גדי ירקוני: זה הכול.

מר דני ברזילי: מי זה המגיב?

רויטל דג'אווי בן יעקב: וואחד תגובה.

מר ניר ים: משרד החינוך.

גב' מזל ערוסי: מאוד התאמצו.

רויטל דג'אווי בן יעקב: ציפיתי למשהו קצת יותר רציני.

מר גדי ירקוני: חבריה, זו התגובה של משרד החינוך. אנחנו לא יכולים להגיד להם מה לכתוב.

מר אליהו און: טוב, אני ממש צר לי... פעם ראשונה שאני מדבר במליאה, זה מסיבות דרך הפלגנות, שזו לא דרכי, אבל אני נאלץ.

קודם כל, אני מאוד שמח שאנחנו מועצה מאוד מאוד מכילה. אני מאוד מקווה שכאשר אני מתכנן בשבוע הבא, להציף את כל המועצה בשלטים – אבא אמא = משפחה, גם לא יורידו אותם, וגם אולי שבועיים אחר כך, אני אשים שלט, כל אישה ובת תלכי למקווה מיד – אתה לא תוריד אותם, כי אתה מכיל. וגם כשאני אשים – אני מבקש מכולם לשמור שבת, גם תכיל אותם. מה שאני רוצה לומר בדבריי לאבא אמא = משפחה אולי אני כן אעשה, השאר אני כמובן לא אעשה, זה רק לשם ההקצנה.

מה שאני רוצה לומר, זה ש-א-י- מי שחושב שזה דיון עם הציבור הדתי, טועה מאוד. רבותיי, מתוך היושבים פה, יש קבוצת אנשים לא מבוטלת, שאין להם כיפה על הראש, וגם לא שומרים שבת, שהנושא מחרפן להם את המוח.

יש היום דיקטטורה בארץ, שהיא דיקטטורה להט"בית הקובעת, שהמדינה צריכה לחגוג חודש של הזדהות עם קבוצת מיעוט, שבעיניי היא אומללה, בעיני אחרים שיחשבו מה שהם רוצים, שהם מזדהים איתם בצורה זו או אחרת.

אני לא ביקשתי מאף אחד לעשות חודש הזדהות, כמו שעושים, למשל בארצות הברית, עם החב"ד, יש שבוע חב"ד בארצות הברית, למען הרבי, ולמען זה. אני לא חסיד חב"ד, אז אני גם לא שואף לזה, אבל לא ביקשתי מאף אחד לעשות הזדהות, דווקא מתוך דאגה לרגישות.

עכשיו אני אומר, מה שאדם עושה בביתו שיעשה, זה לא ענייני ולא עניינו של אף אחד. אבל מה שאדם, או המראה הציבורי שלנו, מבחינתי, המועצה לא ביזתה אותי, ולא ביזתה את החלוציות, ולא ביזתה את הציבור הדתי, המועצה ביזתה 80% מהתושבים שלה, בזה שהיא נתנה יד לדבר הזה. אני לא רוצה אפילו שתביעו דעה, אם אתם רוצים שלא יהיו לכם ילדים ולא יהיו לכם זה.

אני לא מדבר על התופעה שהיא גובלת בהעברה למולך, לקחת ילד ולעשות לו המרה, ולפאר אותו פה.

ילד, מאיפה יש לו בחירה חופשית לדבר הזה בכלל? אבל אנחנו נכנסו לתהליך במדינה מוטרף לגמרי, שבעוד כמה זמן אנשים יגידו – איפה היינו? איך עשינו כדבר הזה? אבל למה זה צריך להיות במרחב הציבורי שלי? למה שתעשו? אדם שיעשה – שיעשה. מה שהוא עושה בביתו שיעשה, מה שהוא עושה ביישובו, אם הוא מחליט שהישוב שלו יעשה, שיעשה. אבל למה במרחב הציבורי שלי? אני שבועיים לא נכנסתי למועצה, אתם יודעים את זה? אני נכנסתי למועצה, כי אני יודע ש... גם לא הייתי בא לישיבה הזאת, אלמלא וזו הישיבה הראשונה שלי כחבר מליאה מן המניין.

אז למה לעשות את הדבר הזה? למה להתריס בכוח? והדבר הזה מבחינתי, אתם צריכים לדעת, שהדבר הזה ביישובים שלנו, אולי בזה אנחנו כן שונים קצת, שזה לא לא מקובל עלינו, זו תקיעת סכין בליבנו. זה כאילו לבוא להגיד – אני לועג לך בכוח.

ולמה? תראו, כשהיה פעם, היה מצב שבחור, קבוצת אופנוענים, עברה בשבת בתוך היישוב שלנו, היו סיורי שבת כנראה, אני לא מכיר את זה, אבל כנראה סיורי שבת עברו. הם מצאו לנכון לעצור את האופנועים, ולבוא להתנצל שהם התבלבלו בדרך, והם חזרו. אף אחד לא אוסר עליהם את זה, אבל הם הבינו טוב מאוד שקבוצת אופנוענים שעוברים ביישוב שומר שבת, זו התרסה. הם הבינו את זה מעצמם, לא צריכים חוק ולא חופש דיבור, ולא חופש... לא צריכים את כל זה. מה שצריך, זה להפעיל שכל ישר, ולהבין שאם מועצה אזורית שדות נגב ומרחבים, ורמת נגב, שהיא לא הכי דתית בעולם, לא נכנסו לאירוע כל כך דרמטי בשביל אירועי שבוע הגאווה, אז אין.

נכון מקבלים תקציבים, נכון שהמדינה היום באיזה הסתערות שלא מובנת לי בכלל של איזה תסביך עבור הסוגיה הזאת. בסדר, אבל מי אמר שאנחנו צריכים להיות שותפים מלא מלא על הדבר הזה? לעשות מה שיחייבו אותנו כל המשרדים, כדי שלא יגידו שאנחנו לא נאורים, וזהו, נגמר. לא צריכים יותר מזה, לא חייבים להיכנס לזה בכל הכוח.

ועכשיו בינינו אני אומר, רבותי, אני לא נעים לי אם מישהו מכס, לי יש ברוך השם כבר 29 נכדים, זה בגלל שקידשתי את הערך של אבא – אמא = משפחה. מי שלא יודע כמה אני, דיברתי בשבועיים האחרונים, חברים שלי קיבוצניקים, שהם אומרים – תגיד לאשתך שתתפלל על הילדים שלי, שיתחתנו וילדו ילדים, שיהיה כמוכם. בשבועיים האחרונים דיברתי. אז שלא יספרו לי שזו סוגיה של דתיים וחילונים, זו סוגיה של כל החברה הישראלית להתמודד איתה, בצורה הכי קיצונית ברמה של מלחמת תרבות, ורובנו, ברוך השם בעיניי, ברוך השם במקום הנכון של התרבות, ויחד מול תקשורת

וציבור שנלחם פוסט מודרני שנלחם בעד התופעות האלה, וכופה עלינו תהליכים שאנחנו לא רוצים אותם. ואני לא אלאה אתכם בכל מיני דברים שאנחנו פוגשים בדברים האלה. אז לכן אני חושב שהמועצה עשתה טעות גדולה מאוד, אני מאוד מקווה שתחזור בה, אני מקווה מאוד שגדי ביום שישי הקרוב לא תהיה באירוע הקרוב בשם המועצה, מבחינתנו זה ביזוי. ואני רק רוצה לומר דבר אחד, אולי אני יותר מזוקן פה, למרות שאני חקלאי ולא רב, אבל כל מה שאני אומר עכשיו, כרגע, נאמר אחרי שהתייעצתי לא רק עם רבנים, עם יושבי הראש של היישובים כולם, שאמרו כל מה שנאמר – זה גם על דעתם. אז ככה שזו לא רק דעתי הפרטית, האישית, אלא של היישובים כולם.

גב' סילביה גרין: איזה יישובים?

מר משה טל: אני רוצה להשיב. ביקשתי.

מר ניר ים: אני,

מר משה טל: אנשים רוצים לדבר. אני הצבעתי ראשון.

מר ניר ים: דקה דקה, אתה גם תקבל. מה שאני מציע, אוקיי? מה שאני מציע, כיוון שזה מידע, וכיוון שזה נושא שעוד חס, נושא שעוד על השולחן, נושא שמטופל. אז אני מציע שלא ניגרר לדיון, פשוט ברור שהוא לא יגמר. אבל כן, אם הוצגה פה דעה מצד אחד, אני חושב שראוי שתשמע תגובה אחרת, לצורך העניין, ובזה אני מציע שנסתפק. אלא אם כן, נרצה לפתוח דיון רציני לחברי המליאה, אנחנו נשמח לעשות את זה, אבל ביום אחר. בבקשה, משה.

מר משה טל: אליהו, אני מכיר אותך כבר המון שנים, ואני מאוד מעריך אותך, עבדנו יחד ואני אומר – אני אומר את זה מכל הלב, מעריך אותך, אפילו עכשיו אחרי מה שדיברת. אני לא מסכים עם הגישה שלך, אני חושב שאם... אני לא מעלה בדעתי שמי שהיה תולה דגלים כאלה

ביישובים שם, או בדרך לשם, זה באמת לא בסדר, אבל כל אחד יכול כאן, אני חושב, אני גם לא מסכים לאחוזים. אני לא חושב ששמונים אחוז מהאנשים כאן נרתעים, אני חושב שיש לנו בארץ המון גופים, גם מהצד החרדי פנאטי, וגם האחרים, שאני לא שלם איתם. אני חושב שצריך לקבל כל קבוצה כמו שהיא. וצר לי ששמעתי את מה שאמרת.

מר אליהו אוזן: אמרתי שאני לא מקבל? מה באתי להגיד... כל אחד שיעשה מה שהוא רוצה.

מר משה טל: אתה נתת,

מר אליהו אוזן: את דעתי אמרתי. גם אתה לא...

מר משה טל: אז דעתי, אני פשוט אומר לך שאני לא מסכים.

מר אליהו אוזן: אתה גם יכול להגיד... שמירת שבת,

מר אמיר פלג: הוא נתן לך לדבר! תן לו לדבר!

מר משה טל: אני פשוט, מאחר שאנחנו מכירים כבר הרבה זמן,

מר אליהו אוזן: כן?

מר משה טל: כלפיך מספיק לי שאני אומר, שאני לא מסכים עם רוב דבריך, זה הכול.

מר גדי ירקוני: אני, בגלל שאני יודע שהנושא הזה מאוד, גם טעון וגם אנשים רוצים

להתבטא, אני חושב שאני לפחות מאוד שם על הדבר הזה, שאני מבין את הרגישות של כולנו, אני חושב שזה שווה, אפילו שנעשה איזה שינוי בסדר היום, אם המליאה מסכימה, נעשה אפילו שעה דיון על הסיפור הזה, אם אתם חושבים שזה נכון עכשיו. דיון בלי החלטות, אל אש,

מר משה טל: כן.

מר גדי ירקוני: אני מרגיש שאנשים רוצים לדבר. אבל עוד פעם, רק אם זה יהיה דיבור מסודר ברשות דיבור וזה, אני חושב שנעשה אחרי זה את הדברים הדחופים, בגלל שלא כל יום יש כזה אירוע באשכול, ואני מרגיש, אתם יודעים, יש כאלה שאומרים שכדאי לתת לאבק לשקוע ולתת לעצבים להירגע, אני חושב שאנשים פה מספיק מבוגרים, שמעתם את אליהו, כמה הדבר טעון אצלו, והוא אמר מילים חריפות. מצד שני, גם הוא אמר את זה בלי התלהמות. ואני חושב

מר אמיר פלג: איפה לא הייתה התלהמות? כי הוא לא צרח את זה? זו הייתה התלהמות והוא עשה פארסה.

גב' דנה אדמון: בוא ניתן למי שיש להגיד.

מר גדי ירקוני: דיבר בשקט, חברה, דיבר בשקט. גם אתם יכולים להגיד מה שאתם רוצים, גם אני לא אהבתי את כל מה שהוא אמר, מי ששם לב, אבל זו זכות כל אחד מאיתנו. שכל אחד ידבר, בשקט ברשות דיבור, ויגיד כל מה שיש לו.

גב' דנה אדמון: ולא חייבים שעה שלמה.

מר נועם גל: גדי, אני מבקש שבוא נחזור...

מר גדי ירקוני: על סדר היום.

מר נועם גל: אני מבקש שנחזור לסדר היום, ונקדיש משמונה דיון חופשי על הנושא הזה.

גב' דנה אדמון: לא, אנחנו כבר בזה.

מר אמיר פלג: עכשיו היה את המונולוג, אני...

גב' דנה אדמון: בינתיים ביזבזנו כבר עשר דקות, אם כן או לא.

מר נועם גל: נעשה על זה הצבעה, ובואו נחליט.

גב' דנה אדמון: לא צריך להצביע.

מר ניר ים: בואו, אני לא רוצה, בואו, תקשיבו, אני לא רוצה לסתור את מה שגדי אמר, מצד שני אני כן מציע להתחבר למה שנועם אמר, פשוט מהסיבה שבשמונה, אנחנו היינו אמורים להיכנס לדו"ח מבקר המועצה, 20:30, אם נעשה את הדברים קצת יותר מהר, כבר בשמונה...

מר אמיר פלג: ניר, גם ככה דו"ח מבקר המועצה לא יעלה היום, אז זה לא רלוונטי.

מר גדי ירקוני: זה מה שהוא אומר.

מר ניר ים: זה מה שאני אומר,

מר אמיר פלג: לכן אפשר עכשיו, לאחר שנאמרו הדברים, לנהל את הדיון.

- מר ניר ים:** אבל אנשים מוזמנים בלוח זמנים מסוים.
- מר אמיר פלג:** בסדר. ברגע שפתחתם את זה,
- גב' דנה אדמון:** פתחתם ונתתם אפשרות.
- מר אמיר פלג:** אתם צריכים לתת לשאר החברים לתת להתבטא.
- מר ניר ים:** לא פתחנו.
- מר אמיר פלג:** כן, פתחת. אתם פתחתם.
- מר ניר ים:** לכן אני אומר.
- מר אמיר פלג:** לכן, בוא נעשה את זה עכשיו. יש פה 2-3 חברים.
- מר ניר ים:** אפשר לעשות הכול, אבל כמה זה יקדם אותנו?
- מר אמיר פלג:** מה?
- גב' דנה אדמון:** ניר,
- מר ניר ים:** רגע, אני לא בורח מהדיון.
- גב' דנה אדמון:** אף אחד לא חשב את זה, אבל פתחנו דיון, בואו ניתן לו עוד עשר

דקות, ויאללה. אנחנו מרחנו כבר עשר דקות.

מר ניר ים: חופשי, תדברו.

גב' דנה אדמון: בבקשה, רק תגידו מי.

מר אמיר פלג: אתה צריך לנהל את הדיון.

מר ניר ים: לא אין.

גב' דנה אדמון: בסדר, אמיר,

מר ניר ים: חברים, אני דיון כזה לא יכול לנהל. מה אני כן יכול לעשות? תנו לנו

להגיד, הבמה חופשית, יש לנו שעה לדבר, כמו שהציע גדי. בבקשה, כולם פה סביב השולחן, דברו.

מר רביבו קובני: אני רוצה ניר, גם כן.

גב' דנה אדמון: יש מישהו שרוצה לדבר?

מר גדי ירקוני: רגע.

גב' דנה אדמון: לא, הוא אמר ש...

מר רביבו קובני: חברים, סליחה שאני כאילו, כדי שזה יהיה באמת איזשהו... בואו

נקבע זמן.

גב' דנה אדמון: סליחה, לפני שאליהו ביקש להתבטא, אף אחד לא ביקש להקציב לו

זמן. עכשיו אמרנו שמנהלים דיון? תנהלו את הדיון! אנחנו כבר מרחנו רבע שעה על איך ולמה, בבקשה.

מר גדי ירקוני: חבר'ה,

גב' דנה אדמון: מי שרוצה, שיביע את דעתו.

מר גדי ירקוני: די, די, שמעתי, די. אי אפשר את ההרמת קולות האלה. ולא מי שצועק

יותר הוא צודק. אני חושב שיכלו גם לקבל בהבנה את מה שנייר ביקש, זה לא סוף העולם. אבל אם אתם רוצים דווקא עכשיו, גם זה לא סוף העולם.

גב' דנה אדמון: נהדר.

מר גדי ירקוני: אבל אי אפשר כל דבר לעשות מזה סיפור, שזה כאילו הופכים את

העולם.

גב' דנה אדמון: נכון.

מר גדי ירקוני: מה קרה? רגע!

גב' דנה אדמון: נכון מאוד.

מר גדי ירקוני: חכי רגע. לא משנה,

גב' דנה אדמון: נהדר.

מר גדי ירקוני:
ה,

אני מבקש, אנחנו נעשה את זה בשמונה, בגלל שככה רוצה יושב ראש

מר אמיר פלג: לא! סליחה!

מר גדי ירקוני: אני לא שואל, אני קובע.

גב' דנה אדמון: מוזמנים לקום החברים שזה מפריע להם וללכת, ולא לנהל את המליאה הזאת.

מר גדי ירקוני: את יכולה ללכת.

גב' דנה אדמון: אני מזמינה את מי שלא מקבל את האמירה הזאת, ולא נותנים להתבטא, לקום וללכת.

מר אמיר פלג: לא יכול להיות שהיה פה כזה מונולוג מטורף...

מר ניר ים: רגע דנה, אם נצביע עכשיו,

גב' דנה אדמון: אין צורך להצביע, זה לא הגיוני...
(מדברים ביחד)

גב' דנה אדמון: אין צו

מר אמיר פלג: יש פה את טל ורוויטל, רוצים להתבטא חמש דקות ולהמשיך הלאה.

למה לדחות את זה עכשיו?

מר ניר ים: אמיר,

רויטל דג'אווי בן יעקב: צריך לסיים את הסיפור הזה ודי.

מר גדי ירקוני: מי שרוצה יכול ללכת, הדיון הזה יהיה בשמונה.

רויטל דג'אווי בן יעקב: למה? כי מה? גדי?

מר גדי ירקוני: כי אני החלטתי.

מר ניר ים: שנייה, אמיר. רוצים להתבטא חמש דקות? אני שואל.

מר אמיר פלג: אני לא... יש פה את טל ורויטל, אני,

מר ניר ים: אני שואל אם רוצים להתבטא חמש דקות.

מר אמיר פלג: כן, כן.

מר ניר ים: חמש דקות? יש חמש דקות?

מר אמיר פלג: לא חמש דקות, הוא רוצה,

מר ניר ים: עכשיו לא.

מר אמיר פלג: היא רוצה להגיד, מה אתה... בכלל לדיון?פה?

מר ניר ים: דנה מייצגת מבחינתי, דנה, סליחה שאני משתמש, את העמידה על סדר היום, את העמידה על סעיפים מוכנים לדיון,

גב' דנה אדמון: את העמידה על שוויון. אם נותנים לבן אדם להתבטא, אתה חייב לתת גם את דעת הנגד.

מר ניר ים: זה לא נושא לסדר היום, כיוון שהדיון הזה לא מוכן.

גב' דנה אדמון: נכון. אם לא היה פה, היינו מסיימים,

גב' רונית בן רומנו: אבל אתם נתתם לו לדבר, זה לא הגיוני מה שאתם עושים, זה לא בסדר.

מר ניר ים: מצד שני.

גב' רונית בן רומנו: זה לא בסדר,

מר ניר ים: אנחנו לא...

גב' רונית בן רומנו: לא, אבל ניר, תקשיבו רגע.

מר ניר ים: רגע, הנה.

גב' רונית בן רומנו: יכולת גם להגיד לאדון להתבטא בסוף הדיון.

מר ניר ים: הכול בסדר.

גב' דנה אדמון: מה אתם מחזיקים?

גב' רונית בן רומנו: אתם פתחתם בדיון, תכבדו את זה.

מר ניר ים: הכול בסדר, אנחנו נכבד. אנחנו נכבד, אבל אנחנו ניתן אפשרות, לצד אחר להגיב, אוקיי?

גב' דנה אדמון: זה לא צד אחר.

מר ניר ים: וישמעו שתי דעות נוגדות, וזה בסדר גמור, ונתקדם עם סדר היום, ונקבע דיון מיוחד לנושא.

גב' דנה אדמון: אין צורך בדיונים מיוחדים.

מר ניר ים: בואו, נכנס היום בשמונה. אז אם מישהו רוצה עכשיו לנצל את הבמה ולהגיד משהו שיאזן, נקרא לזה ככה, את הדברים של אליהו, הוא מוזמן. אבל הדיון יפתח בשמונה.

מר משה טל: אין לי בעיה, יש לי משהו כתוב שהוא...

מר ניר ים: אז אתה רוצה לאזן את הדברים של אליהו? בבקשה.

מר גדי ירקוני: ואתה לא יכול לחכות לשמונה?

גב' דנה אדמון: באמת.

מר אמיר פלג: למה צריך לחכות? גדי, אתה לפני רגע אמרת בוא נפתח את זה.

מר טל בורנשטיין: שמי טל, נציג נירים. אני קורא משהו שמישהי מהיישוב כתבה.

מר גדי ירקוני: מישהו מבעלי התפקידים?

מר טל בורנשטיין: לא. משהו שמישהו פרטי אצלנו כתב.

'דגל הגאווה הוא דגלה של הקהילה הלהט"בית, אבל לא רק. הדגל הומצא בשנת 1978 על ידי גילברט בייקר, והוא נועד לאחד אנשים, ולהניע אותם למאבק משותף בהומופוביה וב... את ההשראה בעיצוב הדגל, לקח בייקר ממקורות רבים, שביניהם תנועת זכויות האזרח השחור, אשר השתמשו במגוון צבעי הקשת, על מנת לסמל את אמונתם ברב גוניות וסובלנות. בייקר בחר להשתמש בצבעים מרובים, כדי להעביר את המסר שאדם לא מחויב להיכנס לתבנית אחת ומוגדרת, כל הצבעים בהם אנשים נצבעים, ראויים להכלה. ואצלנו באשכול, בצעד מרים ומרומם נפש, נתלו דגלי הקשת ברחבי המועצה, כלומר – אנחנו פה בשביל כולם. כמו שנכתב במגילת העצמאות, מדינת ישראל תקיים שוויון זכויות חברתי ומדיני גמור, לכל אזרחיה, בלי הבדל דת גזע ומין, תבטיח חופש דת, מצפון, לשון, חינוך ותרבות. מסתבר שיש כאלה שמסרים אלו אינם מבטאים את תפיסת עולם ואת תחושתם, והדגל פוגע בערכי המשפחה.'

עד כאן זה מה שרשום. אני ממש בקצרה, 80% מהקהילה, נתת מספרים, אני לא יודע כמה זה נכון, אני לא יודע אם בדקתם את זה, לתחושתו זה ממש לא נכון, ההיפך הוא הנכון.

דבר שני, אני לא יודע, אני מקווה שלא תלו אצלכם ביישוב דגלים כאלה, אבל במרחב הציבורי של מועצה שרוצה להיות במאה ה-21 עם ערכים דמוקרטיים פתוחים, אני לא חושב שאנחנו צריכים למנוע את הזכות להגיד לאנשים אשר נרדפים, בדיוק בגלל דברים כאלה שאמרת, לחיות ברחבי המועצה, או בכלל במדינה, אבל כרגע ספציפית ברחבי המועצה.

זה לא רק הם, זה כל מי שמתחבר איכשהו להיותו נרדף בגלל מיעוט של גזע, דת ומין. זהו, תודה.

גב' דנה אדמון: יפה.

מר ניר ים: תודה רבה.

2. חילופין במליאה.

מר ניר ים: אנחנו עוברים לסעיף הראשון בקצרה – חילופין במליאה. אנחנו מברכים את אליהו אוזן,

גב' דנה אדמון: ברוך הבא.

מר ניר ים: נציג בני נצרים, ברוך הבא.

מר אמיר פלג: אתה רוצה להגיד משהו?

מר אליהו אוזן: מה?

מר אמיר פלג: רוצה להגיד משהו?

מר ניר ים: אנחנו מברכים את דרור צמח שחוגג את הצטרפותו למליאה בנסיעה לחו"ל,

רויטל דג'אווי בן יעקב: מי זה?

מר ניר ים: דורון צמח, חבר בארי, נציג בארי. אז ברוכים הבאים דורון ואליהו.

3. אישור פרוטוקול מליאה #7 2022 מיום 30.5.22

מר ניר ים: פרוטוקול מליאה, הספקתם כמובן לעבור עליו. האם יש סוג של הערה לפרוטוקול הזה?

מר אליהו און: יש ניירת?

מר ניר ים: יש ניירת. אוקיי חברים, אין הערות? מי בעד לאשר את פרוטוקול המליאה מספר 7? בבקשה ירים את היד. 14 בעד, נמנעים? אחד. מתנגדים, אפס.

מר משה טל: אני מבקש חמש דקות לנושא שגדי לא היה בו. כשלא היית כאן, לא הייתי מודע לכך שלא חזרת, אז שלחתי מכתב אליך, עם בקשה בקשר להקמת ועדת כספים, להפרדה של ועדת כספים. הבנתי אחר כך שהמכתב הזה, ביקשתי להפיץ את זה בין החברים. ניר הסתייג מזה בדרכו, ואני מבקש שלוש דקות רק להסביר, למה רציתי ומה אני מתכוון לעשות. קצת היסטוריה – כשחיים ילין היה כאן, היה קל מאוד עם הכספים. בעזרת החמאס נצברו עשרות מיליונים של שקלים, וזה נכנס לכל מיני קרנות נאמנות ונשמר. חלק מזה, אני חושב, גם כעשרים מיליון, נצבעו בצבע של בתי הספר.

מר גדי ירקוני: היום מקבלים יותר, דרך אגב.

מר משה טל: המלחמות נגמרו, ובשנים האחרונות, אני הבנתי שזה הלך והצטמצם.

מר גדי ירקוני: לא, הפוך.

מר משה טל: עכשיו אין הרבה, אין את עשרות המיליונים עכשיו.

מר גדי ירקוני: יש יותר.

מר משה טל: בקרנות נאמנות? אני הבנתי שיש...

מר גדי ירקוני: לא, בכספים שמקבלים.

מר ניר ים: גדי, תן לו.

מר משה טל: אני מדבר על כספים ברזרבה. אני שמת לי לב הרבה זמן, משהו בשיטה

שהיו מביאים לכאן תב"רים, אני עוקב אחרי תב"ר אחד, דרך אגב, לא אחרי כל התב"רים. אבל

שמת לי לב שתמיד הייתה השתתפות משרד השיכון, זה, ויש תמיד אחד מקרנות המועצה.

האמת היא שאף פעם לא שאלתי את עצמי, מי בעצם מחליט כמה נותנים מקרנות המועצה, ובסופו

של דבר, זה מצטבר לסכום גדול מאוד, ואני מבין שרוב הכספים במזומן אזלו.

ועכשיו משהו על כבי, אני מאוד מעריך את מה שכבי עשתה, אני מאחל לה החלמה, דרך אגב, מכל

הלב, וכבי אבל הייתה אשת מקצוע, אבל הייתה חלשה מבחינת כפיפות לממונים עליה. אני אומר את

זה גם אצל חיים ילין שם... נושא של כספים, היא הייתה, תמכה בו בכל מיני דברים שהיו קשורים

לעימותים, היו, לא יודע אם עכשיו יש, בין מושבים וקיבוצים על האדמות, וכל זה קרה עד

שבהזדמנות אחת, שזימנו פה ישיבה עם נציגה, עורכת דין ממשרד הפנים, כדי להסביר מה הסמכויות

של ההנהלה שהבינה שלהנהלה יש איזה שהן סמכויות, ואני הזכרתי את זה, ישבנו שם לפני

הכיסאות, שנינו והזכרתי את זה, אז היא פתאום חזרה בה והיא אמרה – אני לא מתערבת בדברים

האלה, אף פעם לא התערבתי. בסדר, זה נגמר בשקט.

במליאה הזאת אני מבין שאני מתרשם שהייתה השפעה שהיא לא עמדה בה מטעם הממונים עליה.

אני מתייחס עוד פעם לתב"ר אחד מסוים, ונעשו דברים לא ראויים.

מר גדי ירקוני: לאיזה תב"ר?

מר משה טל: כשזה עלה, תיכף אני אחזור על זה, בקיצור אני אחזור על זה, קשור למשהו מסוים.

יחד עם זה, עם הדברים, שמתו לב גם, היו לי חילופי דברים בכתב איתה, ששאלתי אותה – מה פתאום את שלחת מכתב כזה למשרד הפנים? אז היא אמרה לי – אני לא שלחתי את זה למשרד הפנים, ביקשו ממני לכתוב את זה לחברי ההנהלה. וזה מכתב שלא הגיע לחברי ההנהלה, מכתב שמספר שם שבחרו מתכננים טובים לדרך המילוט.

עכשיו, הדבר שאני מדבר עליו, לא לא, אל תעשה לי ככה. התב"ר שאני מדבר עליו זה 1117, תב"ר שבזמנו, כשאליהו, אני חושב, היה כאן, נבחר או הוקם, לצורך דרך מילוט, קוראים לזה, חבל שלום – צאלים, או כביש השדות. עשרה קילומטרים של דרכים.

התב"ר הזה עבד... דרך אגב, אני חייב לומר, אני מאוד מעריך את היושר של גדי. גדי אמר לי אז כבר, ... ואני ממש מעריך את זה ומכבד את זה, הוא אמר לי – אני לא אתן לזה לקום, לכסף הזה יש לי שימוש אחר, כביש אחר. אני אמרתי – לא יתנו לך את זה, אז מסתבר שטעיתי.

להבדיל מניר, שהבין למה הדרך טובה והראה לי את זה, ואני לאות הערכה, גם אני נתתי לך את המפה,

מר ניר ים: המקורית.

מר משה טל: של תב"ר 23, אבל אכזבת אותי, נעזוב את זה עכשיו.

עכשיו, משהו התעורר אצלי לאחרונה, שאני או אתה או הגזבר, או ניר או הגזבר, דיברו על סגירת תב"רים, שעכשיו יש לגזבר החדש. ואני הבנתי עכשיו משהו ששמעתי מאחד מחברי המליאה, שמה אתה רוצה? הכסף הזה הלך על התכנונים.

אז אני רוצה עכשיו להזכיר במילים ספורות, תיכף אני אגיד למה אני עושה את זה דווקא היום.

מר ניר ים: אפשר שנייה,

מר משה טל: לא, תן לי,

מר ניר ים: אני אתן לך לדבר, אני רק רוצה קטנה.

מר משה טל: עוד שתי דקות.

מר ניר ים: הפסקה קטנה. אמרת חמש דקות.

מר משה טל: עברו חמש דקות?

מר ניר ים: בסדר, אני אתן לך להמשיך, אני לא אעצור אף אחד.

מר משה טל: רגע, אני,

מר ניר ים: אבל אני חייב, שנייה אחת,

מר משה טל: נו?

מר ניר ים: לפנות אליך ולהגיד לך – תשמע, משה, את הנושא הזה של התב"ר,

אתה באמת מעלה פה לאורך שנים, וכבר אפילו באחת המליאות אמרנו שאנחנו מעריכים את הנחישות שלך ואת ה...

מר משה טל: אוקיי.

מר ניר ים: חכה. מצד שני, לקחת את כל החומר הזה, ושלתת אותו ללא פחות

ולא יותר, למבקר המדינה. אז תן למבקר המדינה לבוא ולהגיד לנו, חברים פעלתם בסדר, או חברים – פעלתם לא בסדר.

מר משה טל: לא, אז אני רוצה להעיר,

מר ניר ים: אין לנו פה את הכלים בכלל לעבור על זה.

מר משה טל: אני רוצה להסיר מכשול מפני עיוררים. משום שעכשיו, ואני,

גב' דנה אדמון: משה,

מר משה טל: אני פניתי גם לגזבר להזהיר אותנו, מאחר ש-600 אלף ש"ח הם נסגרו על תכנונים, אז מי שלא מכיר את הנושא, יכול לחשוב שבאמת הכול כשר שם. מישהו כאן אמר לי – מה אתה רוצה, זה הכול תכנונים. אני מזכיר שהתב"ר הזה הוקם,

גב' דנה אדמון: משה, המטרה של העלאת הנושא זו ועדת כספים? או עיסוק ב...

מר משה טל: אם הייתה ועדת כספים, לא היו יכולים להיות הדברים האלה.

דובר: זהו, אתה דיברת על ועדת הכספים, אתה תוקף את זה כל פעם מכיוון אחר.

מר משה טל: אוקיי, יהיה לי סיכום לזה. אני כבר גומר, תנו לי לגמור, שתי דקות. התב"ר הזה נבנה על סמך החלטה פעם של איזו ועדה שישבה עם בועז ועשתה את הדברים האלה. נבחר בעקבות זה, יצא מכרז לבחירת מהנדסים, נבחר מהנדס מסוים, שקוראים לו דורון חובשי, והוא הגיש הצעת מחיר הכי טובה, אני חושב שזה 280 אלף ש"ח פלוס מע"מ, בשביל גם התכנון וגם

המעקב אחרי ביצוע הדרך הזאת.

ונתנו לו, לאחר זמן, לעשות את התכנון הראשוני בלבד, זה עשרה קילומטרים של חול שם, סך הכול, ואחרי זה נגמר הכסף, לא היה כסף. ותמיד היו אמירות, החטיבה לא העבירה לנו כסף. חטיבה לא מעבירה כספים, חטיבה משלמת חשבון שמגיעים אליה. אני עקבתי אחרי מה שקרה עם ה-150 אלף שם של החטיבה, 82 אלף שם הלכו לצילומי אוויר, עשרה קילומטרים האלה – צילומי אוויר, שאני מבין שבסוף שימשו למטרופולין באר שבע.

ועוד 82 אלף שם, אני שמעתי שבועיים לאחר, חשבתי שטילפנתי לאחר שאושרו עוד 300 אלף שם, טלפנתי לדורון לשאול נו, אתה גומר את העבודה? אז הוא אמר – מה גומר, הזמינו אותי לפני שבועיים, פיטרו אותי, הוא קיבל צ'ק טוב של שמונים אלף שם, בשביל גמירת העבודה וסילקו אותנו. ומאז, אין שום דבר על הדרך הזאת. אין דרך,

מר גדי ירקוני: סיימת?

מר משה טל: לא. עכשיו, דבר נוסף.

מר גדי ירקוני: שתי דקות אמרת.

מר משה טל: עוד לא, זה קשור עכשיו, רגע לא, לא, אני אסביר לך.

מר ניר ים: ... אני מסתכל, השעון במקרה מולי.

מר משה טל: לא, אז אני אזכיר לך עוד משהו, שזה אושר ביוני 2018 לפני ארבע שנים, חברים, אין פה חברים ותיקים מאותו זהו, אבל אמרו לי – משה, קיבלת מתנה ליום ההולדת. היום זה יום ההולדת העברי שלי, מחר זה ה... אז אמרו לי, חבריה, קיבלת את האישור הזה לכבוד היום ההולדת.

אז אני עכשיו, ארבע שנים אחרי, ביום ההולדת שלי, מזכיר את זה עוד פעם שלא שכחתי, ונעשה פה

עוול, ואני מקווה שלא תסתבכו הלאה, בלאשר סיום של דבר, אני אומר את זה לכל חברי המליאה, שיגיע תב"ר 1117, תדעו לכם שלא נעשה בו שום דבר לטובת הדרך, לטובת המטרות שזה אושר. מעל חצי מיליון, גם כסף ששולם לדורון, אני חושב שזה היה בזבוז, הוא לא ביקש את הכסף. אז 600 אלף שם הלכו לדברים שלא אושרו מעולם.

מר גדי ירקוני: סיימת?

מר משה טל: זה רק לטובת גדי, אני חושב שגדי הוטעה על ידי חיים ילין, שמכר לו את הדרך הזאת. אתה חשבת שזה אושר אולי באיזשהו מקום במליאה קודם, אתה קיבלת את זה כירושה שלא בדקת. זה לא היה קשור, כל הדברים האלה נעשו באוויר.

מר גדי ירקוני: כל מה שאתה מפיל על חיים, אני מקבל.

מר משה טל: עכשיו בניירות, עכשיו בדפים, אני שמת לי לב שהחוברת שהצגת דיברה על דרך חלופית לבאר שבע, אבל באותיות קטנטנות, של בול קטנטן, משפט אחרון,

מר נועם גל: משה, משפט אחרון,

גב' מזל ערוסי: די, אבל כמה משפטים אחרונים?

מר נועם גל: פנית למבקר המדינה, זה מבחינתך...

מר משה טל: די, חמש מילים אחרונות, בפינה של הדף למעלה, במשהו כמו הגודל של הציפורן שלי, היה כתוב שם – דרך מילוט לחבל שלום, מה הקשר של זה לחבל שלום?

מר גדי ירקוני: משה, אני לא מתכוון לענות לך, חבר'ה רגע, על הנושא, אני רוצה רק

להחזיר את כבודה של כבי.

אתה אמרת מילים מאוד קשות פה על כבי.

מר משה טל: אמרת שהיא הייתה,

מר גדי ירקוני: רגע, הקשבתי לך.

מר אליהו אוזן: בן אדם יכול להשיב לך, משה. זה לא נעים.

מר גדי ירקוני: משה, אני הקשבתי לך, ואני חושב שמן הראוי שתקשיב. אני לא נכנס

לעצם העניין. אני חושב שאת כל המילים שאמרת על כבי, אני חושב שאתה צריך לקחת בחזרה.

מר משה טל: אני מאוד מעריך,

מר גדי ירקוני: רגע, אבל משה, אתה רוצה שלא יפריעו לך, ואתה מפריע לי. אני חושב

שכבי ידעה לעמוד מאחורי הדעות שלה, היא ידעה שלא יבלבלו אותה, והיא הייתה גזברית מצוינת,

שידעה בדיוק איפה היא עומדת. ומהדברים שלך, אם לא התכוונת, נשמע כאילו גזברית שגמרה 14

שנות תפקיד לפני כחודש, לא ידעה לעמוד מול המנהלים שלה,

גב' מזל ערוסי: בתעודות מצוינות.

מר גדי ירקוני: נכון. ולא ידעה את המספרים, ולא ידעה כלום. אני לא נכנס לעצם

העניין, אני מבקש את הנושא של כבי, קח בחזרה ותתנצל.

מר משה טל: את כבי אני מאוד מעריך, ביקשתי ממנה לא להתפטר...

מר דני ברזילי: אני רוצה שני משפטים, אי אפשר.

מר משה טל: ... ביקשה להתפטר כבר לפני שמונה חודשים.

מר דני ברזילי: שני משפטים.

מר ניר ים: שני משפטים, אני סופר, משפט אחד -

מר דני ברזילי: אני מעריך את, הוא זקן חברי המליאה וכל הכבוד, וגם את הנחישות שלו בנושא הזה, כפי שאתם אמרתם. לא יכול להיות, מצד שני, שישדדו את סדר היום של המליאה, בפעם העשירית, כל פעם מכיוון אחר ובתירוץ אחר, ויגיעו לאותו תב"ר. אנחנו לא בנויים לזה, לאנשים גם, גם אם אתה צודק, כבר אין להם סבלנות להקשיב לך, וזה בלתי אפשרי שכל פעם לוקח את רשות הדיבור, באמת, מחוץ לסדר היום, לשדוד את הזמן של כולנו, על דברים שאני מבין שהם חשובים לך, אבל זה לא, אי אפשר להתנהל ככה. תודה.

מר גדי ירקוני: אפשר לעבור לסדר היום?

מר משה טל: באתי היום, חשבתי שיהיו תב"רים לסגירה.

מר דני ברזילי: בפעם המאה.

מר ניר ים: שינוי קטן בסדר היום, אנחנו מקדימים את סעיף 5 לסעיף 4, ברשותכם. מיכל תוך שנייה תיכנס ותעביר את הנושא של הדיונה... ואחריו את הדו"ח הכספי של המרכז הקהילתי.

מר אמיר פלג: אני רק מבקש שירשם בפרוטוקול, שבגלל ניגוד עניינים, אני יוצא

מהישיבה.

מר ניר ים: נרשם בפרוטוקול.

מר אמיר פלג יוצא מהישיבה

5. תוכנית להרחבת הדיונה (מיכל)

גב' מיכל עוזיהו פלג: אני לא אוהבת לדבר עם מצגת, אין צורך במצגת, נראה לי. קיבלתם את החומרים, אני כן רוצה להגיד כמה דברים בכלליות, אתם רוצים שאני... שמוליק, אתה עושה פרצוף שאני צריכה מצגת.

מר שמואל ספקטור: לא קיבלנו חומרים,

גב' מיכל עוזיהו פלג: קיבלתם חומרים.

מר מתן שטרית: למי שיש טאבלט...

גב' מיכל עוזיהו פלג: אני כן אגיד שבזמנו, כשדיברנו גם על הבנייה של המרכז הקהילתי בשלומית, דיברנו גם בהקשרים של הדיונה. הדיונה היא בעצם מבנה של המועצה שקיים בדרום המועצה, ותכליתו היא להנגיש שירותים, גם לדרום המועצה. בשנים האחרונות, מאז שהמרכז הקהילתי החל לפעול, יש שם פעילות יפה שמטפסת לאט לאט. היום כשאתה מגיע, היום יצא לי לדבר עם אחד המדריכים שמייצר שם חוג רובוטיקה, אז הוא אמר שכשהוא נכנס, הוא צריך כבר לפלס את דרכו בין ההמונים שנמצאים שם.

המרחב הזה משמש גם לחוגים ולפעילויות, הוא משמש גם לפעילות אחר הצהריים להורים וילדים למשחקים, מהנה מאוד להיות שם בימים האלה של המשחקים האלה, שהמשפחות רואות שם גם משפחות מהחלוציות, גם משפחות מדרום המועצה, וגם משפחות מכל המועצה שמגיעות, הורים

וילדים שמגיעים פשוט לזמן איכות עם הילדות.

התפתח שם, בשנים האחרונות, יוזמה של השטח, של ותיקים מחבל שלום, שהפכה גם למקום שפותחים גם לוותיקים מחוץ לחבל שלום, אבל מועדון המוזה בדיונה.

בחודשים האחרונים, בשנה האחרונה, אנחנו עובדים על פתיחה גם של מועדון מופת, שיקום שם במשך היום. והמקום מתחיל להיות צר מלהכיל, זו השורה התחתונה. אני גם אגיד שאנחנו בקשר מתמשך עם התורם שתרם בזמנו, עוד טרום תקופתו של גדי, וטרום תקופתי,

מר גדי ירקוני: רואים? חיים עשה גם דברים טובים.

גב' מיכל עוזיהו פלג: אני לא בטוחה שזה היה בימים של חיים,

מר אדוארד קוברסקי: מנצ'ר.

מר גדי ירקוני: מנצ'ר?

גב' מיכל עוזיהו פלג: או אורי. אני חושבת שדווקא בימים של אורי נעמתי, אבל לא משנה.

לא בתקופתו של גדי ירקוני, בסדר? כן תרם שם תורם משיקו את המבנה, אנחנו בקשר מתמשך איתו, התורם הזה הוא איש יקר, יצא לי גם לפגוש אותו בפעמים האחרונות שהייתי בארצות הברית. לשמחתי, גם באה הצעה ממנו, למרות שבמקביל עשינו תהליך של תכנון וחשיבה - אוקיי, יש לנו מבנה, הוא צר מלהכיל, מה הצרכים של הקהילה?

אתם ראיתם גם את התוכניות של 2030, לאן הצפי של הצמיחה, אנחנו רואים שגם התוכנית הזאת כבר התחילה לסמן מה השירותים שיצטרכו להתקבל. עשינו גם כבר לפני שלוש שנים תהליך, שנפגשנו גם עם תושבים, וגם עם מנהלי תחומים, אגפים במועצה, לחשוב ביחד מה התכליות העתידיות שאנחנו רוצים.

רק להגיד גם שדנה אדמון אדרי פה, גם הייתה שותפה לגמרי לחשיבה ולהגייה של לאן אנחנו רוצים לצמוח, ובעצם אנחנו רוצים להתקדם מעבר לתכנון הפרוגרמאטי.

אני כן אגיד שבפעמיים האחרונות שפגשתי את התורם, שממש בחודשים האחרונים יצא לי פעמיים לשבת איתו, הוא בעצמו גם הביע נכונות, והוא רוצה כשהוא ילך לעולמו, ולצערי הוא לא אדם בריא, ומבוגר מאוד מאוד, הוא רוצה לראות שאנחנו מגדילים את המקום. אנחנו רוצים גם להציג לו תוכניות של ממש, תכנון מפורט, ובשביל זה אנחנו צריכים את האישור של המליאה לתקציב, לתכנון מפורט לפי התכליות שאתם גם ראיתם במצגת פה שפירטנו. אז אני אשמח לעצור פה, ואם יש שאלות, התייחסויות, בקשות להבהרות, אז אני אתייחס.

מר גדי ירקוני: אני רוצה רק להגיד שאני מאוד שמח, אתם יודעים, זה בדיוק מה שקורה שאנחנו רואים שהפעילות גוברת על המקום. ולא רצינו להשקיע סתם במקום הזה, באמת כבר כמה שנים, עד שראינו שהפעילות ממש עולה שם, ואנחנו זקוקים שם לעוד מקום. אני חושב שזו השקעה מאוד מאוד חייבת, בשביל שהקהילה לא תהיה צריכה לכל דבר לבוא הנה, ושם יכולה לעשות פעילויות מאוד, גם היום יש, אבל יותר גדולות ומקומיות. ואני חושב שכמו שמיכל אמרה, זה גם מתחבר עם התורם, וכמו כל דבר, צריכים בהתחלה כסף תכנוני שלנו, אני מקווה שבבוא היום נצליח לקחת את הכסף הזה מהפרויקט עצמו, אבל אנחנו נמשיך ונשקיע בתכנונים, אתם תראו את זה במליאות הקרובות. אבל אני חושב שזה פרויקט מדהים, נכון ובזמן. וחבל שנתעכב איתו, מפני שההיתרים לוקחים זמן, ובסוף התורם, גם אם הוא צעיר וגם אם הוא מבוגר, הוא רוצה לראות את זה מהר, ברגע שהוא נותן את הכסף. אנחנו חייבים להיות עם תוכניות.

מר ניר ים: אז כמו שאנחנו רגילים בזמן האחרון להביא פרויקטים לפני שהם מגיעים מבושלים, סגורים, אפויים, עם תב"רים,

מר אמיר פלג: לפני התב"ר.

מר ניר ים: להביא אותם בשלב הרבה יותר מוקדם, ולאשר אותם עקרונית, שהכיוון הוא נכון, שהרעיון הוא בסדר, שאנחנו מסכימים גם, בגדול, מאיפה הכספים יבואו. ואז, אם

כן, אנחנו מביאים את זה אחר כך בצורה הרבה יותר מסודרת, בתוכנית מפורטת בתוך תב"ר. כרגע מדובר על רעיון, כמו שהציגה אותו מיכל.

סדר הגודל של ההקמה, יעלה כ-4.5 מיליון ש"ח, חלקו הגדול, אם לא כולו, מתרומה, ואנחנו מתבקשים להגיד אם אנחנו מאשרים לפרויקט הזה להמשיך להתקדם, או עוצרים אותו. אם יש למישהו שאלות, זה הזמן. אם לא, בואו נצביע. מי בעד,

מר אריק דניאל: רגע רגע, יש שאלה.

מר ניר ים: יש שאלה.

גב' מיכל עוזיהו פלג: בבקשה.

מר אריק דניאל: המתכונת עכשיו של האישור, זה הקמת תב"ר, עם כל הפרוצדורה הזאת?

מר ניר ים: הכול יבוא בהמשך.

מר אריק דניאל: זאת אומרת,

גב' מיכל עוזיהו פלג: התב"ר הוא לתכנון כרגע,

מר אריק דניאל: הבנתי, אין כרגע תב"ר, זה טרום הקמת תב"ר.

מר גדי ירקוני: מה שתאשרו עכשיו, נביא בישיבה הבאה תב"ר מסודר, עם אני אגיד לכם, כבר נעשה, נביא את כל ה... יש כמה תב"רים שאנחנו רוצים לעשות פה, ונביא לכם גם את היתרות שלנו של ה...

מר אריק דניאל: אז התכנון כרגע, באותו תב"ר, אני מאמין מקרנות המועצה.

מר גדי ירקוני: מקרנות, ואנחנו נביא את כל הקרנות הנה, קודם לאישור, בישיבה

הבאה, שתראו הכול, ונבקש את האישור. האישור הפעם, הוא שתראו מה הפרויקט, כדי שפעם

הבאה לא נצטרך להציג את הפרויקט, אלא רק את הכסף לתוכנית, את התב"ר שהוא מוערך בחמש

מאות אלף ש"ח, אם אני זוכר נכון, התחלתי? נכון?

גב' מיכל עוזיהו פלג: 450.

מר גדי ירקוני: כמה?

גב' מיכל עוזיהו פלג: 450.

מר גדי ירקוני: 450.

מר אריק דניאל: כמה הוא, התב"ר?

מר גדי ירקוני: אבל אתה לא מאשר אותו עכשיו, הוא יהיה.

מר אריק דניאל: התכנון.

מר גדי ירקוני: 450 היתר בניה.

מר ניר ים: 450 אלף.

מר אריק דניאל: איפה זה אמור להיות, המקום?

גב' מיכל עוזיהו פלג: בדיונה. ממש ההמשך של הדיונה, אז הרחבה שלו של אותו מבנה, לא יצירת מבנה חדש.

מר משה טל: זה עשר שנים מאוחר מדי, אבל טוב מאוחר...

גב' מיכל עוזיהו פלג: אני חייבת להגיד לך,

מר גדי ירקוני: לא צריך.

גב' מיכל עוזיהו פלג: וואו, אתה סותם לי את הפה?

מר גדי ירקוני: אני לא רוצה להגיד, הכול...

מר ניר ים: מי בעד לתת אור ירוק לפרויקט הרחבת הדיונה, שירים את היד. 15 בעד, 16 בעד, מי נמנע? אין. מי מתנגד? גם אין.

החלטה: הוחלט פה אחד (16 בעד) לאשר את התקדמות פרויקט הרחבת הדיונה.

6. דיון בדו"ח כספי המרכז הקהילתי 2021 (מיכל)

מר ניר ים: במעבר חד, לדו"חות הכספיים של המרכז הקהילתי.

מר גדי ירקוני: אז אני גם רק אגיד, לפני שמיכל תציג, שאני יושב ראש של המרכז הקהילתי כמובן, ש...

גב' מזל ערוסי: מנוע מלשבת פה?

מר גדי ירקוני: לא, אני לא מנוע מלשבת פה, להיפך. אני רוצה להגיד שהדוחות הכספיים האלה אושרו, כמובן, בהנהלת המרכז הקהילתי, ובוועדת הכספים שלנו.

גב' מיכל עוזיהו פלג: רק לפרוטוקול אני אגיד – באסיפת המרכז הקהילתי.

מר גדי ירקוני: באסיפה גם וגם בהנהלה. ואני רוצה שתשימו לב, בייחוד לקפיצה במחזור, שזה דבר שלא... קפץ ב-25% המחזור הכספי בפעילות, שזו קפיצה אדירה. אנחנו ערים לזה שהקפיצה הזאת, לפעמים מקשה מבחינה תזרימית, בשביל זה יש לנו גם את המועצה, וגם את המרכז הקהילתי שנראה כמו כל עסק שלנו, אם אפשר, צריכים עזרה כזאת או אחרת. אבל בהחלט אתם תראו שהחברה הזאת גדלה מאוד, וגם מנוהלת. אני רוצה להגיד פה לכל ה... למיכל ולצוות שלה, מנוהלת ביד רמה, ביד מסודרת, ובייחוד בהרבה הרבה אהבה ו... הפידבקים שאנחנו מקבלים מהציבור, זה הזמן להגיד תודה רבה לכל הצוות. אנחנו, הקפיצה במחזור היא לא סתם קפיצה, היא קפיצה בפעילות של אנשים מהקהילה, שבאים להשתמש יותר ויותר ויותר בכל הפעילויות ובהחלט, כל הכבוד.

מר אליהו אוזן: מה שאני רואה, ההוצאות גדלו... חמישים אחוז, לא? אני טועה?

גב' מיכל עוזיהו פלג: המחזור הכספי צמח מ...

מר גדי ירקוני: המחזור.

מר אליהו אוזן: הגידול בחמישים אחוז, אני טועה? אני רואה נכון?

- מר אמיר פלג:** זה עניין חשובנאי...
(מדברים ביחד)
- מר אליהו אוזן:** בעמוד ארבע, ... היה 5.6 נהיה 9.2.
- גב' מיכל עוזיהו פלג:** זה גידול בהיקף של מחזור הפעילות.
- מר אליהו אוזן:** אני אומר, אז אני מעיר על זה, אני...
- גב' מיכל עוזיהו פלג:** אוקיי.
- מר אליהו אוזן:** שלמרות שההוצאות גדלו ב-25%, הפעילות גדלה בחמישים אחוז, ככה יוצא. אני טועה? או...
- גב' מיכל עוזיהו פלג:** כן, כן. פחות הולך על מנהלות ודברים כאלה, המנהלה נשארה מאוד רזה. כן. מרגישים את זה שהמנהלה רזה.
- גב' דנה אדמון:** תיכף תבוא בקשה להגדיל את המנהלה.
- גב' מיכל עוזיהו פלג:** מה זה?
- גב' דנה אדמון:** תיכף תביאי בקשה להגדיל את המנהלה.
- גב' מיכל עוזיהו פלג:** בהחלט עובדת על זה. טוב, אני אשמח פשוט להערות, התייחסויות, בקשה להבהרות מסוימות? טוב.

מר גדי ירקוני: אני מבקש שאם אין הערות, לא נעבור על הפרוטוקול, מפני שהוא

אושר. אם יש שאלות על הדו"חות, נענה. אם אין, אין טעם להראות...

גב' דנה אדמון: לי יש שאלה, את מרוצה מהדו"ח?

מר גדי ירקוני: מה?

גב' דנה אדמון: שאלתי את המנהלת אם היא מרוצה מהדו"ח.

מר גדי ירקוני: לא שמעתי, אם היא מרוצה?

גב' דנה אדמון: כן.

גב' מיכל עוזיהו פלג: אם אני מרוצה מהדו"ח?

מר גדי ירקוני: תראי,

גב' דנה אדמון: יש בו אתגרים שאת צריכה לסמן?

גב' מיכל עוזיהו פלג: ישנם אתגרים שאנחנו עם ההנהלה מטפלים בהם, אבל סך הכול יש

הנהלה נהדרת למרכז הקהילתי, נציגי ציבור ונציגים מטעם המועצה גם, ונציגים של החברה למתנסים. יש לנו ליווי נהדר, וכמו שגדי אמר, בעיקר צוות של שחקניות נשמה ועוד כמה שחקנים שם, וזהו. וזו זכות לעשות. ואני כן אגיד, זה לא קשור לדו"חות הכספיים ישירות, אבל כן למהות, אם אנחנו שואלים את עצמנו, היום בדיוק הייתה לנו סדנת חציון, איך אנחנו מודדים את ההצלחות שלנו, אז אנחנו מודדים את ההצלחות גם לפי כמויות המשתתפים, אבל בעיקר לפי היוזמות שצומחות מהשטח, והמעורבות. זה לא רק הצריכה של השירותים, אלא מעורבות של תושבים.

בסופו של דבר, אנחנו מאוד שמחים לראות את האנשים שמגיעים ומצטרפים לעשייה, אבל אנחנו כל הזמן שואלים את עצמנו, מי עדיין לא הצטרף לעשייה, ושואלים את עצמנו למה, ואני גם מזמינה אתכם, כמליאה, לבוא ולאתגר אותנו בשאלות, ולהעיר לנו הערות ולתת לנו פידבקים מהשטח, כי זו הדרך שלנו לעשות עשייה טובה יותר ומקצועית יותר למען קהילת אשכול.

רויטל דג'אווי בן יעקב: שנה שעברה,

מר גדי ירקוני: אני רוצה רק להגיד, שתדעו, אחד הפרויקטים שאתם רואים לשנה הבאה, אני יודע שיש על זה הרבה דיבורים אז... המרכז הקהילתי לוקח משימות שחלקן עושים גורמי חוץ, וחלקן עושים אנחנו. כמו שאמרתי לכם מקודם, הקייטנות לאט לאט, אנחנו רוצים יותר מהר, אבל לאט לאט עובר אליהם הכול, וגם את המעונות, אני מעריך שאחרי העבודה של הגיל הרך, שבגלל זה עצרנו את זה, אני מעריך שאחת ההתלבטויות, אני לא יודע מה יהיו ההחלטות, זה האם להחזיר את ניהול המעונות לידיים שלנו, ואם כן זה יחזור למרכז הקהילתי, או שככה זה בהרבה מועצות מתופעל שם.

רויטל דג'אווי בן יעקב: אז יש לי בבקשה שאלה, שתי שאלות למיכל.

גב' מיכל עוזיהו פלג: כן?

רויטל דג'אווי בן יעקב: שאלה אחת, בהצגה של הדו"ח בשנה שעברה, אחרי הקורונה היה דו"ח יחסית קשה, גירעונות, לא היו חוגים, לא היו הרשמות אז האם ההתאוששות היא לשביעות רצונך?

גב' דנה אדמון: מיקרופון, איפה המיקרופון?

רויטל דג'אווי בן יעקב: הנה, בבקשה. בהצגה של השנה שעברה, המאזן היה לא חיובי כל כך,

בגלל שנת הקורונה, והיעדר חוגים ופעילויות ומה שהביא להורדה משמעותית בהכנסות, אז האם ההתאוששות היא בינתיים משביעת רצון וזה נראה שזה הולך לקראת שיפור?

גב' מיכל עוזיהו פלג: היא משביעת רצון, לא מספיק. אני רוצה לראות ביצועים טובים

יותר, אני רוצה לראות גם סגירת הגירעון שאנחנו סוחבים גם מ-2018, שהוא, מדובר על 300 ומשהו אלף ₪ שאנחנו עדיין סוחבים, ולא צמצמנו אותו, אז אנחנו שואפים לשם.

אבל כמו שגם גדי אמר, זה ארגון שבצמיחה, ובצמיחה מאוד אינטנסיבית. לצמוח ב- 25% בהיקף הפעילות, זה המון. אז יש לזה את המחירים של זה. אנחנו כל הזמן עובדים על עוד יותר לבסס ועוד יותר לבסס את הפעילות ואת האיתנות הכלכלית. עדיין, ב-2021 היו אתגרים משמעותיים בתקציב, כי סחבנו בעצם התחלנו את הפעילות, חזרנו מהקורונה באמצע מרץ, והתחלנו, חזרנו גם, עדכנו פה את המליאה, וגם הנהלת המרכז הקהילתי אישרה לנו, נתנה לנו את הרוח הגבית להחזיר את כל החוגים לפעילות, גם במחיר שאין עדיין הרשמה.

כי אמרנו – בשביל השפיות של הילדים והנוער בעיקר, היה חשוב לנו להחזיר את החוגים, ולהתחיל להרגיל את התושבים, מחזירה אותנו, עדיין בשנת קורונה, והחוסר אמון והפחד וההדבקות, החזרנו את זה גם במחיר של הפסדים, והצלחנו לצמצם אותם, גם עם זה שבספטמבר פתחנו שנת פעילות מאוד מאוד מוצלחת. אני מקווה ש-2022 נוכל לברך עליה ולהגיד – צמצמנו את כל הגירעון.

רויטל דג'אווי בן יעקב: ופה אני ממשיכה לשאלה השנייה שלי, שהיא אלייך ואל גדי לגבי

הגדלת נפח פעילות ועוד - האם אין חשש שהמרכז הקהילתי לוקח על עצמו יותר מדי פרויקטים? מה שבסוף עלול להביא לתפסת מרובה לא תפסת.

מר גדי ירקוני: בגלל זה אני,

גב' מיכל עוזיהו פלג: גדי,

מר גדי ירקוני: אני ברשותך אענה. בגלל זה אנחנו עושים הכול לאט. כמו שאתם

רואים, לאט לאט, אנחנו לא לוקחים הכול. את המעונות אמנם רצינו, מאיה בהתחלה, והחלטנו לעכב. את הקייטנות עיכבנו קצת. אנחנו,

רויטל דג'אווי בן יעקב: זה לדחות את הקץ, פשוט?

מר גדי ירקוני: לא לדחות את הקץ, לראות שאנחנו מצליחים לבסס.

גב' מיכל עוזיהו פלג: לווסת את הפעילות.

מר גדי ירקוני: כל דבר מבססים, ואז מביאים עוד משהו, מבססים ואז מביאים עוד משהו. כמובן שכל דבר שמביאים, בדרך כלל, אם את מביאה כזאת פעילות, את צריכה גם להביא מנהל תחום או מנהל זה, ואנחנו מביאים בדרך כלל. אבל אני חושב שהדבר המאוד חשוב שהם עובדים עליו, ואני מאוד שמח ואני יכול להגיד את זה פה, בייחוד בספורט, שאנחנו מאוד מקפידים, ושם הם משקיעים הרבה מאמץ, גם בגיוון הרב, שלאט לאט פותחים עוד ועוד פעילויות שונות, וגם שתמיד יהיה, הם קוראים לזה במשפט יפה, ספורט לאלופים וספורט לאלפים. מצד אחד, לתת לאלה שרוצים להיות ברמה מאוד גבוהה, לא להכשיר אותם ולא לתת להם את המתקנים הטובים ואת היכולות להתקדם עם מדריכים טובים. מצד שני, מי שכמוני פחות מוכשר, שיוכל לבוא וגם לשחק כדורגל או כדורסל או כל דבר אחר, בלי להגיע לרמות גבוהות. אני חושב שחשוב מאוד שנקפיד גם על מקצועיות. אני חושב שזו הייתה הביקורת כלפינו בהתחלה. החשש, לא הביקורת שלקח אותה המרכז הקהילתי כמתנ"ס, פה המתנ"ס הולך ועושה רק דברים בינוניים. אני חושב מי היה פה, אז אני לא זוכר מי היה פה בוועדה.

רויטל דג'אווי בן יעקב: אליהו אוזן היה.

מר דודי אלון: המנכ"ל מסמן לעצור אותך.

מר גדי ירקוני: אז כן, ניר, אני עוצר. אבל אני חושב שזאת החוכמה, איך גם לתת באמת את הסיפור, את המקצוענים, אנחנו גם נביא א תזה פה. אני מקווה מאוד שנדע גם לתת כסף למקצוענים הטובים, לאלה שמביאים מדליות, הולכים לאולימפיאדות באליפות אירופה, אבל אנחנו נעשה את זה, לא הספקנו, לקראת התמיכות של השנה הבאה, הדברים האלה מאוד חשובים. זהו.

מר אריק דניאל: שאלה, שאלה,

מר גדי ירקוני: ניר לא מסכים לי.

מר אריק דניאל: יש לי שאלה.

מר גדי ירקוני: רק למיכל.

מר אריק דניאל: מיכל?

גב' מיכל עוזיהו פלג: כן?

מר אריק דניאל: אני לא יודע אם מיכל, או להיפך, גדי. חלק גדול מהתקציב של המרכז הקהילתי, זה .. של המועצה,

מר גדי ירקוני: שליש.

מר אריק דניאל: לא, 6.5 מיליון ₪ של המועצה.

גב' מיכל עוזיהו פלג: כן.

מר גדי ירקוני: מתוך?

גב' מיכל עוזיהו פלג: מתוך עשרים, כן.

מר אריק דניאל: מה?

מר גדי ירקוני: מתוך עשרים.

מר אריק דניאל: מה המפתח של ההקצבה של המועצה?

מר גדי ירקוני: אין מפתח, אני דווקא... אין מפתח מסוים. זה התחיל מאיזשהו סכום, פחות או יותר, שהמועצה השקיעה אז, וזה עלה וקצת הגדלנו אותו, שגדלה שם הפעילות ואנחנו, אתם, מביאים בהתחלת השנה, לפעמים אנחנו מגדילים שם קצת את התקציבים, או מקטינים, לפי היכולת הכספית של המועצה.

גב' מיכל עוזיהו פלג: אבל בשביל הפרופורציות אני כן אגיד לך, שב-2019, שזאת הייתה שנת הפעילות המלאה הראשונה שלנו, כי התחלנו בספטמבר 2018, אוטוטו 4 שנים, ב-2019 התקציב היה כחמישה מיליון, בסדר? עם תקציב שהגענו למחזור ב-2019, של 15 מיליון, בסדר? היום אנחנו על תקציב של 20 מיליון, עם 6 מיליון.

מר גדי ירקוני: אבל פה,

גב' מיכל עוזיהו פלג: מה זבטוח, רצוי לא לעבור, מבחינת המלצות וציפייה של משרד הפנים, לא לעבור, שהרשות לא תתמוך יותר מחמישים אחוז.

מר גדי ירקוני: אל תדאגי, אל תדאגי, לא נגיע.

גב' מיכל עוזיהו פלג: אני אשמח שתעברו,

מר גדי ירקוני: אל תדאגי. אבל אני חושב שפה באמת נאמרת המילה הקהילתית של המועצה, גם בהנהלות שם, שאני... אנחנו רוצים שהחוגים לא יהיו בחינם, מצד אחד, מצד שני – שהם לא יהיו מעצור לאנשים לא לבוא לחוגים לילדים או למבוגרים. חשוב מאוד. אנחנו גם מתמרצים, לפעמים בחוג שני יותר זול, או שילד ייקח עוד חוג, ועוד יבוא. והדבר הזה מעלה, לפעמים... בגלל שיש מרכזים קהילתיים שהולכים שם, נורא קל להיות כלכלי, כשאתה מעלה בחוגים ב-500 או 300 ש"ח, באים פחות, המאמנים הם לפחות ילדים, אתה לוקח פחות מאמנים, אתה מקבל יותר...

רויטל דג'אווי בן יעקב: גדי, זאת הצעה, או שזה קיים?

מר גדי ירקוני: קיים.

רויטל דג'אווי בן יעקב: החוג שני בעלות מופחתת.

מר גדי ירקוני: קיים.

גב' מיכל עוזיהו פלג: קיים.

רויטל דג'אווי בן יעקב: היה גם משהו משפחתי, ילד שני וכל הדברים,

מר גדי ירקוני: לא, לא זוכר.

גב' מיכל עוזיהו פלג: כן. כל מי שנרשם וזה, אנחנו פנינו אליו, ונותנים את ההנחה הזאת.

רויטל דג'אווי בן יעקב: זאת אומרת, לא המשפחה צריכה לבקש, אלא אוטומאטית המרכז עושה את זה.

גב' מיכל עוזיהו פלג: כן. אמור לעשות את ההצלבות האלה, כן. בסדר?

מר גדי ירקוני: אנחנו כמו החנויות, נותנים את הזול החינם יותר.

רויטל דג'אווי בן יעקב: על הזול מבין השניים.

גב' מיכל עוזיהו פלג: אבל אני כן אגיד שמתוך התקציב שהיה לנו 15 מיליון ב-2019, שליש היה הכנסות ממשותפים, שזה מאוד מאוד יפה. בקורונה זה ירד, מטבע הדברים. היום אנחנו בעלייה בחזרה לכיוון ה-4.5 הכנסות ממשותפים, שזה מתוך מחזור של 20 מיליון, השאיפה שלנו היא לעלות, כי זה מה שיאפשר להחזיר בחזרה לקהילה, ולעשות את זה.

מר גדי ירקוני: בשביל זה צריכים בריכה. בשביל זה צריכים קאונטרי קלאב, אנשים. אני עושה הכנה.

מר ניר ים: זה דיון, לא דורש אישור. נפתלי...

מר גדי ירקוני: ניר, הם אישרו את הבריכה.

מר דודי אלון: את המצופים.

מר גדי ירקוני: ניר, אתה רוצה לפתוח, או את נפתלי? כדאי שאתה תגיד כמה מילים.

4. הקמת אגף שירות פנים (נפתלי)

מר ניר ים: אני אגיד. אני אגיד, אנחנו במועצה, לפחות בכמעט שלוש שנים שאני מכיר אותה, אבל בעיקר בשנתיים האחרונות, למעשה מתמודדים בצורה מאוד מאוד לא פשוטה, עם כל מה שקשור לפנים של המועצה. זאת אומרת, איך מתחזקים כוח אדם נכון, איך מביאים את האנשים שיישאו פה לאורך זמן, שיהיו אפקטיביים. איך תומכים באותם אנשים, בכל האמצעים, מבחינת סביבות העבודה שלהם, הכלים שהם עובדים איתם, כדי להצליח לתת את השירות המיטבי לתושבים.

אז הנושא הזה, למעשה, בגדול, לא זכה לאורך השנים לתשומת לב יותר מדי גדולה. נכון להיום, גם המועצה, עם הזמן, מאוד מתרחבת גם הצרכים מאוד עולים, גם הציפיות של התושבים בעלייה, גם הרגולציה כל שנה מכבידה יותר ויותר, והגענו למסקנה שכדי להצליח לטפל בנושאים האלה בצורה מיטבית, אנחנו צריכים לגייס מישהו/מישהי, ולהקים אגף נוסף שקוראים לו – אגף שירות פנים. והאגף הזה, בגדול, באופן כללי, אמור לקחת מתחתיו את כל נושא כוח האדם – משאבי אנוש, את כל נושא המחשוב שהוא ענק למי שלא יודע, תקציבים בהרבה מאוד מיליונים, ותשתיות לא פשוטות. ואמור לקחת, גם, את כל מה שקשור למנהלה.

והמנהלה זה מה שתומך, בסופו של דבר, בכל העובדים, גם מבחינת איפה הם יושבים ואיך הם יושבים, וגם מבחינת ההסדרים הפנימיים בתוך המועצה. והכול על מנת לייצר פה גוף של נותני שירות, חזק, כמובן שיוודע לעשות את העבודה שלו מול התושבים. בהמשך, נפתלי.

מר גדי ירקוני: אני רוצה להגיד כמה, שומעים אותי?

רויטל דג'אווי בן יעקב: לא.

מר גדי ירקוני: אם הייתי יודע לפתוח את זה, כנראה זה היה נפתח.

מר משה טל: אבל שומעים אותך גם כך.

מר גדי ירקוני:

טוב, אני רוצה להגיד כמה מילים, ממש בקצרה. אני חושב, אני רוצה להגיד את החשיבות של אותו אגף שאנחנו הולכים לעשות פה, רובו באמת אגף שהולך לעבוד פנימה, לתוך המועצה. אנשי המועצה, אנחנו הולכים ומתרחבים והרבה יותר, כמו שניר אמר, עובדים פה. מצד אחד.

מצד שני, אנחנו צריכים לזכור שעובדי מועצה שאנחנו רוצים שיתנו שירות טוב, וכמה שיותר נחמד ויעיל וסימפטי לקהילה שלנו, יש לנו בעיה עם תנאים טובים.

אחד הדברים שאנחנו רוצים ללכת ולעבוד עליו מאוד, הוא גאוות היחידה והתנאים שבהם אנחנו יכולים ללכת ולשדרג, לא במשכורות בגלל שאי אפשר, את הרגשת השייכות של העובדים לארגון הזה.

כמו שניר אמר, את זה, את הנושא... שאני לא צריך לפרט אותו, כמה הוא צריך להיות הרבה יותר קריטי בכל ארגון, ובכספים ענקיים באשכול, הדבר הזה מחייב הרחבה וחשיבה שהייתה חסרה פה. יש כמעט בכל מועצה, ונפתלי מכיר הרבה מועצות, יש תפקיד כזה או אחר ברמה כזאת, של בן אדם שאנחנו היום הולכים.

בכל מועצה, הניואנס קצת אחר, איך מחברים אותו, ומה נותנים לו בנוסף. אבל אני אומר עוד פעם, אני עושה עכשיו כבר חצי שנה סבב בין העובדים, עם העובדים, אנחנו ואנחנו משקיעים, אתם רואים, הרבה מאוד משאבים בנושא הזה, מיכל אמרה את זה רק עכשיו, אתם שומעים את זה כל הזמן, מנהלי הביניים וכולם.

בסוף, איך אני אומר לנהג האוטובוס? אני יכול להיות הכי טוב בעולם, אבל אם אתה לא שבע רצון, לא מזדהה עם מקום העבודה שלך, לא מחייך לילד בבוקר או עוזר לו, שום דבר לא שווה. בדברים האלה, סתם נתתי את הדוגמא של נהג האוטובוס, אנחנו רוצים להגיע לכל העובדים. לכל הנושא של השייכות לארגון. אפשר להגיע לזה רק עם אגף שמתעסק בדברים האלה, יום יום, שעה שעה, תודה.

מר נפתלי לדר:

ערב טוב, אני ברשותכם רוצה לגשת לנושא מזווית אחרת. עד המינוי של ניר, היה במועצה מזכיר, שהוא טיפל בענייני מחשוב וכוח אדם, והחלטה למנות מנכ"ל, יכול מי

מכם עכשיו להגיד, הבאנו מנכ"ל – נוצרות משרות נוספות מעצם זה שהבאנו מנכ"ל. אם הבאנו מנכ"ל שיש לו אחריות על זה, אז אנחנו בתהליך שדווקא מנפחים משרות, במקום שמנהל בכיר יגרום לנו לצמצום בעלויות של מנהלים בכירים אחרים.

אני רוצה לשתף אתכם, כמי שעובד גם עם גופים מוניציפאליים וגם עם ארגונים בכלל, יש שני תחומים שבמועצה לא מנוהלים בפוקוס מספיק, ובתשתיות ארגוניות קריטיות. למעשה, בחמש – שבע שנים האחרונות, המציאות שבה מנהלים, מאוד השתנתה. הציפיות, גם מבחינת הרשויות, גם מבחינת משרדי ממשלה, גם מבחינת התושבים וגם מבחינת הפורום הזה, למנהל תקין ולעבודה מסודרת, מחייבות, למעשה, עבודה קשה יותר, מצד המנהלים, מצד העובדים בתוך המועצה, ומי שעוקב אחרי העיתונות, מה קורה היום בשוק העבודה, וזה לא הולך להיגמר עם ירידת תנועת ההייטק, מה שקורה בשוק העבודה היום, שוק העבודה הוא שוק שבו למעסיקים ברור שמה שקובע בסוף את מה שקורה בארגון, זה החוויה של העובדים.

אם אתה רוצה ארגון שיש בו תוצאות, אל תתעסק בתוצאות, תייצר חוויית עובדים שמאפשרת לאנשים לתת מעצמם את המיטב, ותקבל ארגון שמציג תוצאות. זאת תובנה, ואני עובד עם החברות הכי קפיטליסטיות שיש, אבל ההבנה המאוד סוציאלית הזאת, שבסוף צריך לייצר סביבת עבודה שבה אנשים מרגישים שיש להם את האמצעים, יש להם את האמצעים, יש להם את התשתיות, למישהו אכפת מהם ומוכנים להשקיע בזה שיהיה להם טוב במקום העבודה, זה בסיס להצלחות של ארגונים.

מיותר להגיד שקיימת קורלציה מובהקת, בין החוויה של העובדים לחוויה של הלקוחות. ולצורך העניין, מה שגדי אמר פה ברמז, אם אנחנו רוצים תושבים שמקבלים שירות כמו שצריך, עובדי המועצה צריכים לקבל שירות כמו שצריך.

והיום הדברים, כמי שמלווה את המועצה בשנים האחרונות, נעשים כלאחר יד. אני יכול להגיד שמה שקרה בשנתיים האחרונות, אולי ביתר שאת בשנה האחרונה, זה שיש מודעות לזה שזה לא מספיק. שיש מודעות לזה שאם אנחנו רוצים אנשים שלוקחים את המועצה קדימה בעשייה שלהם, צריך להשקיע בהם.

וההשקעה צריכה להיות השקעה שיש בה חשיבה אסטרטגית, על מה מייצר אצל האנשים מחוברות, מה מייצר אצל האנשים חוויה חיובית, שמאפשרת לתת מעצמם את המיטב בציר אחד, ובציר השני –

התשתיות הטכנולוגיות הן כבר לא מותרות.

אם אנחנו רוצים שאנשים יעשו את העבודה הזאת, התשתית הטכנולוגית צריכה משהו שהוא לפחות ברמה המובילה, והמועצה נמצאת גם שם, במרחק מאוד מאוד גדול מהאפשרויות שאני פוגש בגופים מקבילים אחרים, שיש בהם מישהו שמוביל אותם.

אז בהקשר הזה, ככה טיפה להסתכל, כמו שאמרתי, התוספת של המנכ"ל בעצם יצרה מציאות, שבה המנכ"ל היום מנהל את כל מנהלי האגפים במועצה. זה לא שהיה פה איזה שינוי שהלך מזכיר, בא מנכ"ל ועכשיו המנכ"ל עושה את מה שעשה המזכיר. חלק ממה שזה יצר, זו מציאות שבה ראש המועצה, וסגן ראש המועצה, לא מנהלים ישירות אף אגף ואף מנהל אגף, אלא עוסקים בקביעת אסטרטגיה, מה שנראה לי שהוא נכון ברמה העקרונית, והניהול היומיומי הוא בידי המנכ"ל. ואז כשהמנכ"ל עסוק בלנהל את האגפים שהם אגפי השירות, הם האגפים המקצועיים של המועצה, בפועל הניהול של אותם האגפים שהם אגפי שירות פנימי, הוא נעשה בשאריות הזמן, וכלאחר יד.

אם היינו צריכים לקבל החלטה שלדעתי נותנת מענה אופטימאלי לצורך, אז אני חושב שצריך לפחות לחשוב על זה, שעל ציר הזמן יהיו פה שני מנהלי אגפים חדשים. אחד – מנהל אגף טכנולוגיה ודיגיטציה, או מחשוב ודיגיטציה, או איך שלא יקרא, שחלק מהיעוד שלו זה גם לשפר את הממשק הדיגיטלי שבין התושבים למועצה, את השירותים הדיגיטליים שהמועצה מנגישה לתושבים. צריך מישהו שבשביל זה הוא קם בבוקר. בשביל זה הוא יושב על התשתיות, יש פה תשתיות בפריסה מאוד רחבה, ולייצר רשת אחת אחידה, שיש בה גם מאגר נתונים שהוא יכול לשרת את כל צרכי המועצה.

צריך מישהו שבשביל זה הוא קם בבוקר, וצריך מישהו שקם בבוקר בשביל לגרום לכך שאנשים יבואו לעבודה עם המוטיבציה האופטימאלית, יהיו מחוברים לארגון וירצו לתת מעצמם את המיטב.

במציאות הנוכחית, נראה שנכון בשלב ביניים לפחות, ויכול להיות ששלב הביניים יהיה ארוך, ללכת על אגף אחד שהוא אגף שירותי פנים, שיש בו מישהו שהוא מנהל אסטרטגית, ולא ביום יום. תחתיו יש אנשי מקצוע בתחום משאבי אנוש, שעושים את השירותים ואת העבודה השוטפת, מישהו צריך בסוף לייצר חוזים, ולחתום עם אנשים על חוזים, ולעקוב אחרי זכויות של עובדים וכו'. זה איש אדמיניסטרטיבי בתחום משאבי אנוש. את זה יש, אבל אין מעליו מישהו שיגדיר, יכוון ויתווה את האסטרטגיה בתחום של משאבי אנוש, וגם בתחום המחשוב, יש מישהו שהוא איש מחשוב, אי מקצוע בתחום המחשוב, אין מישהו שיגדיר את המתווה האסטרטגי של מחשוב ודיגיטציה במועצה.

וזה קורה בשאריות הזמן של ניר.

נראה לי שבנקודת הזמן הנוכחית, מבחינת המועצה, בשביל ללכת קדימה ולשפר גם את השירות לעובדים, וגם,

גב' מזל ערוסי: סליחה שאני מפריעה לך, אבל מדובר באותו אדם?

מר נפתלי לדר: אותו אדם, שהוא יהיה מנהל,

גב' מזל ערוסי: תזכרו מה אני אומרת לכם, בשנה הבאה זה יגיע לפיצול, כי זה יותר מדוי.

מר נפתלי לדר: יכול מאוד להיות.

מר גדי ירקוני: אבל רגע, תני לו לסיים.

מר נפתלי לדר: מאוד יכול להיות. אני,

מר גדי ירקוני: תני לו לסיים.

מר נפתלי לדר: אני פתחתי ואמרתי, יכול להיות שזה שני תפקידים. אבל נראה שבשביל להגיע לשניים, בואו נעבור דרך אחד, ואתם תשקלו אם זה נכון.

גב' מזל ערוסי: צריך הסכמה של מליאה.

מר נפתלי לדר: אני חושב שמהיכרותי גופים אחרים שהתפקיד הזה קיים, ואני עובד עם הרבה גופים שהתפקיד הזה קיים, אדם אחד שהוא מוביל אסטרטגית את שני התחומים, הוא

אפשרי, הוא לא בלתי אפשרי. זה בוודאי נכון יותר להתחיל מזה.

אם הייתה פה הצעה של להביא שני אנפים חדשים, הייתי מנמק והייתי מסביר למה. נראה לי שנכון למועצה אזורית אשכול, כרגע, ללכת לבעל תפקיד אחד, אגף אחד חדש, שהוא עושה את שני התפקידים תחת ניר, והוא מפנה את ניר לעשייה שלו בתחומים המקצועיים של המועצה, בתחום הפנימי שהוא תחום שהוא כרגע לא מנוהל ברמה האסטרטגית עם מספיק תשומת לב ברמה הבכירה, יקבל את תשומת הלב הניהולית שצריך לקבל.

אני מבין שאת המסמכים עם הכרת התפקיד קיבלתם, קיבלתם, נכון? את הגדרת התפקיד קיבלתם, אז אני רציתי רק לתת את הרקע. אני מודע לזה שיש פה שתי טענות שניתן לטעון אותן. אחת – שהבאנו מזכיר, עכשיו מוסיפים משרות תחתיות, 2- זה שני תפקידים, ולא אחד. שתי הטענות נכונות, אבל בנקודת הזמן הנוכחית, בהסתכלות נכוחה על המציאות, אני חושב שנכון למועצה כרגע להקים את האגף, ולייצר את אותה מטריה ניהולית שנותנת מענה לשני צרכים שכרגע הם קריטיים, ולא מקבלים מענה מספק.

מר אדוארד קוברסקי: רגע, נפתלי, זה עוד פעם? פקידות חדשה?

מר נפתלי לדר: לא, זה לא פקידות, זה ניהול.

מר אדוארד קוברסקי: זה בתוך המועצה.

מר נפתלי לדר: זה מנהל,

מר גדי ירקוני: מנהל או מנהלת.

מר אדוארד קוברסקי: לא, זה אותו... הנושאים שיש עכשיו במועצה, בונים מחדש, לוקחים.

פה יש חשבת, מה היא צריכה לבדוק שכל אחד הצביע אצבע?

מר גדי ירקוני: לא.

מר נפתלי לדר: לא, לא, מדובר על מישהי,

מר אדוארד קוברסקי: אנחנו היה במכרזים, חברה שעשתה משכורת לעובדי מועצה. פה אני רואה שני אנשים. קודם מה, עשו לבד לכל המועצה.

מר גדי ירקוני: לא, לא עשו את זה,

מר אדוארד קוברסקי: זה אחר כך לקחנו חברה חיצונית, עכשיו מחזירים?

מר נפתלי לדר: לא, זה לא שכר.

מר גדי ירקוני: זה עוד לא, גם זה יגיע.

מר נפתלי לדר: אסטרטגיה,

מר אדוארד קוברסקי: חשבת שכר, נו מה?

מר נפתלי לדר: אסטרטגיה בתחום ניהול המשאב האנושי, ואסטרטגיה בתחום המחשוב והדיגיטציה, אין היום במועצה אף אחד שיש עליו את הכובע זה.

מר אדוארד קוברסקי: תגיד לי, איפה אנשים...

מר גדי ירקוני: מה?

מר אדוארד קוברסקי: גדי, איפה אנשים כפיים. גינון, זה שני ערבים על כל המועצה.

מר גדי ירקוני: ענית, שמעתי את השאלה, אני רוצה לענות.

מר אדוארד קוברסקי: עוד פעם מבין?

מר גדי ירקוני: רגע,

מר אדוארד קוברסקי: לא יודע מה התפקיד שלכם, אין מקום במועצה. הכול קרוואנים.

מר גדי ירקוני: רגע, א' – אדוארד דיברת, תן לי לענות לך. אתה שואל שאלות

רציניות, חכה עד הסוף. אני חושב שאתה צודק, א' – המבנה של המועצה קטן מלהכיל את הכול. אני

רוצה להגיד פה לחברי המליאה, שאתם כול פעם שומעים ואומרים – אם לא צריכים עוד אנשים, אם

לא צריכים עוד אנשים, ורק הרגע שאלו אותי אם במרכז הקהילתי, חבריי...

רק הרגע במרכז הקהילתי, לא שאלו אותי אם לא צריכים עוד עובדים בשביל כל כך הרבה משימות.

אני רוצה להגיד, שבשבע השנים האחרונות, אם אני לא טועה, תקציב המועצה גדל בשמונים מיליון

ש, בלי תב"רים ובלו כלום. מ-140 ל-160 ול-220 השנה.

כשעולה תקציב, הוא לא סתם עולה, עולה גם עוד הרבה, עוד תעסוקה ועוד עבודה. אז אנחנו לא

יכולים להגדיל תב"רים, להגדיל תקציבים, ולצפות שהמועצה תישאר כמו בתקופתו של בניומין זכרו

לברכה, לפני חמישים שנה. אני בכוונה לוקח קיצוניות, לא...

אנחנו צריכים לקחת בחשבון, ש-א' – אנחנו כן צריכים עוד אנשי עבודת כפיים, אתה תראה, אנחנו

נבוא פה עוד מעט, ונבקש עוד מישהו להנדסה, בגלל שמישהו עזב. ועוד אחד שצריכים לצוות של שני

האנשים שעוזבים. הכול בא אליכם.

אנחנו עכשיו, אבל אנחנו לא סתם, אנחנו בודקים כל אחד לגופו. פה חסרים אנשים ניהוליים. כמות

המשרות שלנו עלתה, כמות התלושים שאנחנו מוציאים – עלתה בהמון. כל בן אדם שקולטים

במערכת, צריכים לטפל בו. זה לא – קלטת בן אדם, שיגרת אותו וזהו. יש, צריכים... את היית היום

בוועדת משאבי אנוש ואת שם, כל אחד צריכים לתת לו תשומת לב, כל אחד צריכים לבדוק שבאמת, ויש לכל אחד בעיות כאלה ואחרות.

אנחנו רוצים ליצור שלעובדים פה יהיה, הם יהיו מזוהים עם המועצה. אמרתי את זה מקודם, אי אפשר לצפות ואני אומר לכם, ואני האחרון שרוצה עוד עובדים, אתם יודעים, וגם מנהלים – תשאלו את האנשים שעובדים איתי, אי אפשר בלי.

אנחנו פה, בנושא הזה של המשרה הזאת, חברים, פער אדיר בין מה שיש למה שצריך. חוסר יומיומי, מרגישים את זה, העובדים מרגישים את זה, לא רק אנחנו. אתם צריכים לבוא איתי ולשמוע את העובדים, על מה הם באים בטענות. באים בטענות שלא עונים להם מספיק מהר, שלא מתייחסים אליהם, שהם מבקשים שיתקנו להם משהו, וזה לא בגלל שאנשים רעים.

ודבר שני, זו מדיניות, כן. צריך פה מנהלת משאבי אנוש ומחשבים, לוקחים פה איזה תפקיד כזה ביחד, ועושים אותו בהתחלה ביחד, בשביל לראות אולי אפשר לחסוך. ויכול להיות שבעוד שנה – שנתיים, כמו שמי אמר את זה?

מר שמואל ספקטור: מזל.

מר גדי ירקוני: לא, מישהו אמר פה שנבוא,

מר שמואל ספקטור: מזל, מזל.

מר גדי ירקוני: מזל, סליחה, חשבתי ששמעתי מתן. מזל אמרה – נבוא עוד שנתיים, ונגיד – חבר'ה, הניסיון הצליח, אבל אנחנו חושבים שצריך להפריד את התפקיד לשני... בסוף אנחנו ביחד פה נחליט. אבל אי אפשר לצפות שלא תהיה צמיחה בכוח אדם, כשאנחנו כל כך מפתחים את המועצה.

לא רק במועצה, גם ביישובים, אנחנו מתעסקים היום עם כל יישוב ויישוב, הרבה יותר ממה שהתעסקנו פעם. בצמיחה הדמוגרפית, בתרבות, בחינוך, בהכל בתוך היישובים. הדבר הזה צורך כוח אדם, אין מה לעשות. אין לי מה להוסיף יותר, אדוארד.

מר אדוארד קוברסקי: לא, זה פשוט...

מר גדי ירקוני: אבל למה? מה לא מניח לך את הדעת?

גב' דנה אדמון: עוד אנשים ירצו להגיב.

מר ניר ים: בואו, נסתדר, לפי רשות דיבור. ראיתי את אמיר, אחר כך את מזל, את דנה אחרי מזל. בואו נתחיל בצורה מסודרת.

מר אמיר פלג: א' – אני באמת חושב שזה נכון וראוי, הארגון גדל וכו'. רציתי להבין שני דברים – כרגע אתם מדברים על הוספת מנהל/מנהלת אבל כל כוח האדם של משאבי האנוש יישאר אותו כוח אדם? או גם לתת להם גיבוי כדי לעזור להם?

מר נפתלי לדר: בשלב ראשון, הכוונה היא שעם כוח האדם הקיים, שעושה את העבודה המקצועית, מישהו ייקח את האחריות לכוון אותם. מישהו ייקח את האחריות להתוות מדיניות. היום אין מדיניות.

מר אמיר פלג: זאת אומרת, כרגע תיארתי איזה מצב, שאני באמת חשוב שאתם ערים לו, של איזה קושי עם העובדים, עם היחס, עם המגע אליהם. השאלה היא אם אדם אחד יעשה את ההבדל? או שאנחנו פה...

גב' דנה אדמון: אני חושבת שזה מאוד נכון להגיד – אנחנו מכניסים מנהל שיעשה סדר ויבדוק. אם נראה שיש צורך בעוד עיבוי, נעבה. כרגע, בשלב הראשון, קודם צריך להבין עם מה אנחנו מתמודדים.

מר גדי ירקוני: אני, מאוד חשוב לי להגיד שברגע שאתה מכניס מנהל, חלק מהאנשים שהיו עכשיו, נגיד, עצמאיים, הם פתאום, הם לא צריכים להתעסק בחלק מהדברים שהיום המנהל התעסק, והם יהיה להם יותר זמן להתעסק בדברים אחרים.
עכשיו, נכון מה שאתם אומרים פה, אני לא יכול להגיד לאדוארד או למזל, שאני מבטיח לה שלא נבוא לבקש עוד, מפני שאני לא יודע. המועצה גדלה, הזוה. אני מקווה מאוד, תאמינו, אנשים פה יכולים להעיד מה אני עושה בשביל כוח אדם. אני חושב שזה הדבר הכי מסוכן לארגון לגדול סתם. אבל לפעמים אין ברירה.

מר אמיר פלג: אני רק אסיים ואגיד עוד דבר, שנפתלי הציג את זה שיש את תפקיד המנכ"ל, וזה שונה ממוזכיר. אני אזכיר גם את הסגן שיושב פה, שאני חושב שהוא סגן מאוד פעיל, יותר ממה שהיה קודם, ובהרבה מובנים של עבודה יומיומית שוטפת. ואני חושב שצריך פה במליאה, אחרי, אני אגב ממש בעד מינוי המנכ"ל הייתי, ואני חושב שהשינוי מבורך, לייצר לנו איזושהי עמידה מול המליאה, הן של המנכ"ל, הן של הסגן. ניר, אתה, אני חושב, שלוש שנים עוד מעט ודודי, ואיזו אמירה מה קרה בארגון מאז. מה זה אומר שיש מנכ"ל? מה זה אומר בשלוש השנים האחרונות? איפה אנחנו עומדים כמועצה בעקבות זה?
זאת אומרת, אני חושב שיש פה צורך באיזה עדכון למליאה, כדי להבין גם איך מסתכלים קדימה.

מר גדי ירקוני: אנחנו מכינים את הדבר הזה.

מר אמיר פלג: תודה רבה, זה מה שרציתי להגיד.

מר גדי ירקוני: נפתלי כבר קיבל את העבודה.

גב' מזל ערוסי: אני עכשיו רוצה להגיד.

מר ניר ים: אריק אחר כך.

גב' מזל ערוסי: סיימת, אמיר? סליחה.

מר אמיר פלג: כן, תודה.

גב' מזל ערוסי: כשניר מונה, אני חושבת שרוב רובנו יצאנו מנקודת ראות, שלמעשה מי שהולך לקחת את כל הנושא של משאבי אנוש, ולעשות בו סדר, זה יהיה ניר. זה לא נעשה. זה לא נעשה, נעשו הרבה דברים אחרים,

מר גדי ירקוני: מפני שאין לו זמן.

גב' מזל ערוסי: אבל הנושא של טיפול במשאבי אנוש, לא נעשה כמו שצריך. אני מאוד התנגדתי, לפחות בישיבת ההנהלה, למהלך הזה, ובמחשבה ושיחה שלי עם עוד אנשים במערכת, מבפנים, מתוך המערכת עצמה, אני חושבת שזה דווקא, אני כן אתמוך בעניין. מפני שאני חושבת שמה שקורה היום, זה חוסר מקצועיות משווע, של אנשים שמנהלים את המערכת. אני לא רוצה אפילו לנקוב בשמות, וזה לא אחד, וזה לא רק מה שקרה הבוקר, גדי. יש עוד.

מר אמיר פלג: מה קרה הבוקר?

מר גדי ירקוני: לא קרה כלום.

גב' מזל ערוסי: לא קרה שום דבר, זה אני והוא יודעים.

מר אמיר פלג: אוקיי.

גב' מזל ערוסי: ואני חושבת, באמת, שאם יגיע, או אם ימונה אדם מקצועי, שינהל

את זה בצורה מקצועית, וידאג להכשיר את אלה שמתחתינו לקבל את ההכשרה המתאימה, בשורה התחתונה זה יגיע לשירות טוב יותר לאזרח. ולכן אני כן אתמוך בעניין.

מר ניר ים: דנה?

גב' דנה אדמון: מזל, אמרת חלק גדול מהדברים שרציתי להגיד,

גב' מזל ערוסי: אנחנו נפגשות לא מעט.

גב' דנה אדמון: אז אני רק אציין שעם כניסתו של ניר, הובטח שינהלו, לפחות את דרג המנהלים, עם משוברים קבועים,

מר נפתלי לדר: זה קורה.

גב' דנה אדמון: את דרג המנהלים, כן. אבל אמרנו שבשלב מסוים, גם נרד למטה, איזה שהן חוות דעת קבועות. ממש איזשהו ניהול ארגון מתקדם וצומח. בהנחה שזה נכנס להגדרת התפקיד של האדון או הגברת שימלאו את התפקיד הזה, אני חושבת שזה חשוב מאוד. זה משהו שאנחנו מצביעים כבר הרבה זמן ומבקשים שיקרה.

מר אריק דניאל: גם אני מצטרף לדברים שנאמרו פה. לקחת לי חלק מהדברים, גם דעתי לא נחה עם המבנה הזה. יש פה משהו קצת סינטטי, אני חושב לעצמי אם הצורך, באמת, זו איזו ראייה אסטרטגית, אז מן הסתם, אם דיברנו על משאבי אנוש, הרי מי מכין את התוכנית האסטרטגית דה פקטו? זה מנהל משאבי אנוש. אז פתאום יש איזו פונקציה חדשה מעליו?

מר נפתלי לדר: אף אחד לא מנהל, אף אחד לא מכין.

מר אריק דניאל: שנייה, אל תפריעו לי.

מר גדי ירקוני: סליחה, הוא צודק.

מר אריק דניאל: משהו סינטטי פתאום, עוד איזו שכבה של מישהו שהוא לא מתמחה בתחום משאבי אנוש, הוא נאמר פה מנהל, אסטרטגיה, אבל זו קצת עבודה, מן, בכל זאת הרושם הוא שנכנסה איזו פונקציה, לחפות על איזשהו חוסר. אני מצפה ממנהל משאבי אנוש של הארגון, הוא זה שיכין את התוכנית האסטרטגית, הוא זה שיציג אותה, הוא זה שישב בישיבות ההנהלה כאלה או אחרות.

אני, באמת, יש לי באמת, כמו שנאמר פה קודם, איזושהי תחושה לא טובה, שזה באמת מן מבנה שבא לחפות על איזשהו חוסר. אני יודע שמנמ"ר לא היה הרבה זמן, ואני מניח שנולד איזה חוסר מאוד רציני. אני לא בטוח שזה נכון לקחת את המבנה הארגוני הזה, ולקבע אותו מעכשיו ועד עולם, או לשניים הקרובות.

יכול להיות שאני, אני הייתי שמח לבחון את זה, שאם באמת זה בא לענות על איזשהו חוסר, אני אומר, אתם הגדרתם את זה כצורך, אני אומר – אולי זה חוסר, אז אולי לאיזו תקופה כזאת או אחרת, ליווי, אני באמת לא יודע איך להגיד את זה. אבל אני עוד פעם, חוזר ואומר, יש פה משהו מבחינתי, מנהל משהו, הוא זה שצריך לבנות את התוכנית, יש מתחתיו את כל הפונקציונרים שאמורים לבצע את הפעילות השוטפת. אותו הדבר כל מנהל פה, אני לא יודע מה רמת השכר של אותם מנהלים,

מר רותם בוקסבאום: מאתיים ארבעים פלוס מע"מ.

מר אריק דניאל: לא, אותם מנהלי אגפים, או איך שתקרא לזה. אני לא מדבר על המנהל החדש.

בקיצור, אני באמת, דעתי לא נחה במבנה הזה, אני הייתי שמח לשמוע, ההגדרה הזאת של צורך, האם זה צורך, או האם זה חוסר קיים שהיינו אמורים למלא אותו באולי מנהלים יותר מוכשרים?

אין לי באמת מושג מה המצב.

מר ניר ים: תשובה קצרה,

מר אמיר פלג: חבר'ה, לא שומעים.

מר ניר ים: תשובה קצרה לאריק. תראה, אריק, מי שניהל היום את משאבי

אנוש, מי שניהל היום את מחלקת המחשוב, זה לא מנהל ברמה של מנהל אגף, אוקיי?

מר אמיר פלג: אולי עם המיקרופון.

גב' מזל ערוסי: אני חושבת שזה... לא מנהל אחד, ולא מיד להביא...

מר גדי ירקוני: לאט לאט.

גב' מזל ערוסי: למה לאט לאט? למה לאט לאט?

מר גדי ירקוני: כי ככה הוא חושב שמספיק.

גב' מזל ערוסי: לא, הוא פחד להגיד לך את האמת.

(מדברים ביחד)

מר ניר ים: מי שמנהל את משאבי אנוש, ומי שמנהל את המחשוב במועצה, נכון

להיום במועצה האזורית אשכול, הוא לא ברמת ניהול של מנהלי אגף. לא מבחינת היכולות הניהול,

או מבחינת ההכשרה, ולא מבחינת כמובן, ורחוק מאוד, מבחינת התגמול הכספי.

עכשיו, בכל מועצה שדומה לנו, ואפילו מועצות קטנות מאיתנו, ממנים מנהל אגף מחשוב, מנהל אגף

משאבי אנוש. זה החליפי למה שאתה אומר, במקום להביא אחד, להביא שניים.
אז אנחנו חושבים שנכון להיום, אפשר להסתדר עם אחד, בלחץ. קודם כל זה בסדר לעבוד בלחץ, וגם להרוויח עוד משהו בדרך, וזה הסתכלות כוללת על העובד, עם כל סביבת העבודה שלו. זאת אומרת, אי אפשר היום להפריד, אי אפשר היום להפריד את העובד מהמקצועיות שלו, את העובד מהחברים שמסביבו, את העובד מהכיסא שהוא יושב עליו, ואת העובד ממערכת המחשוב, שמשרתת אותו, עם האפליקציות שנדרש להפעיל, כדי לתת את השירות.
זאת חבילה, בסופו של דבר, אנחנו רואים את זה כחבילה אחת, שכוללת את כל מה שהעובד, בגדול, תומך בו, למצב שהוא יהיה יותר שבע רצון, למצב שהוא יישאר איתנו לזמן יותר ארוך, למצב שהוא ייתן לנו שירות יותר טוב, ועדיין רמת השכר במועצה אזורית כל כך נמוכה, שזה פשוט לא... הייתם בהלם אם הייתם רואים את הסכומים שרוב רובם של עובדי המועצה משתכרים, צריך משהו אחר שיחזיק אותם.
לא סתם תסתכל בגלובס, או בכל עיתון כלכלי אחר, אתה תראה שאנשים לא באים לרשויות המקומיות. בורחים משמה. מחפשים כל דרך להימלט, וצריך לאזן את זה במשהו אחר. וזה המשהו האחר.

מתי אנחנו קובעים למדוד שזה היה צעד נכון? לבדוק ש...

גב' דנה אדמון:

בכל,

מר ניר ים:

מי עוקב אחרי זה?

גב' דנה אדמון:

ניר, תשובה קצרה, אני רוצה באמת תשובה קצרה מאוד. אני חושבת

גב' מזל ערוסי:

ובאמת, זו דעתי ואני עומדת על כך – מערכת, כל נושא המחשוב במועצה שלנו, נמצאת בשפל המדרגה.

אני יכולה להעיד על זה במערכת החינוך, כל מענה שדרשתי במשך השנה לגיל הרך בנושא של מחשוב, לא פעל, לא עבד, עם כל ההבטחות שלך, ושלא נדבר על מערכת המחשוב בתוך המועצה.

אני חושבת שאם אנחנו הולכים לעשות איזשהו מהלך, צריך להפריד את שני הדברים. אם אתה רוצה לטפל בנושא של משאבי אנוש, צריך להיות אדם שיכשיר את משאבי האנוש, ויעלה את רמתו, ומצד שני, מישהו אחר שיעשה את המחשוב.

מר ניר ים: טוב.

גב' מזל ערוסי: אז זה נכון, זה תקציב, אבל הרי תביאו את זה בעוד שנה, בחייאת נו, אל תעשו...

מר ניר ים: א' – לא נביא את זה בעוד שנה, ב' – אם אני מתמצת ומרשה לעצמי, כאילו, לראות שהבנתי את מה שאת אומרת, את אומרת – מערכת משאבי אנוש לא מתפקדת, ראה את הבוקר,

גב' מזל ערוסי: אני לא אומרת לא מתפקדת, אני אומרת – זו לא הרמה הנדרשת.

מר ניר ים: דקה, זה בסדר.

מר אריק דניאל: זה לא ויכוח עכשיו איתך,

מר ניר ים: אני לא הולך למקומות האלה, זה לא רלוונטי. עוד פעם, אפשר יהיה, בדיוק כמו שנפתלי הציג את זה, באיזושהי נקודה בהמשך הדרך, כמו שלא חשבנו על הדבר הזה לפני ארבע שנים, וזה עולה עכשיו, יכול להיות שבעוד 4 שנים נחשוב אחרת. יכול להיות שיצמחו פה ענפי שירות נוספים שנרצה לתת לתושבים, נקים עוד מחלקות, לא יודע לאן החיים יתקדמו. אני לא יודע מה עוד יוטל על המרכז הקהילתי, וכמה לשם יהיה צריך להרחיב. כרגע, זה נראה הפתרון הזול ביותר, האפקטיבי ביותר,

מר גדי ירקוני: הנכון ביותר.

מר ניר ים: המקצועי ביותר.

מר אריק דניאל: רגע, רגע, עוד תגובה קצרה. רק תגובה קצרה למה שניר אמר, זה בדיוק מה שרציתי להגיד – החשש הוא, במבנה הזה, בהקשר של מה שניר אמר, שאותם מנהלי פעילויות מקצועיים, יישארו בינוניים, אם זה מסיבת שכר, ואם זה מסיבת הגדרת תפקיד, או אני לא יודע מה.

מר נפתלי לדר: אני רוצה רגע, שוב, אני מסתובב בשוק העבודה. להביא מישהו ברמה הנדרשת, איש מערכות מידע, שינהל ברמה האסטרטגית מערכות מידע, צריך לחשוב במונחים של 35-40 אלף ש"ח שכר. אין דבר כזה בשלטון המקומי. ושוב, אני פוגש רשויות אחרות. אז מה שעושים, זה הסכמים עם גופים חיצוניים, שמנהלים מבחוץ, ולא באמת מנהלים. מזל, זאת פשרה, זה לא האידיאל. אבל במציאות של שוק העבודה, במציאות של מה שהמועצה יכולה להביא, אני חושב שלהביא מישהו שהתפקיד שלו יהיה להתוות אסטרטגיה, ולהיעזר באנשי מקצוע. צריך להיות מישהו שבא או מעולם התעשייה והניהול, כשהתחום לא לגמרי זר לו, אבל הוא לא מנמ"ר, הוא לא יכול להיות מנמ"ר, הוא לא יכול להיות איש המקצוע. הוא צריך להפעיל אנשי מקצוע שמסוגלים להביא את הפתרונות. או להביא מישהו מהתחום של ניהול ההון האנושי, זו פשרה שאני ראיתי אותה עובדת. אני עובד עם ארגונים לא במגזר הציבורי, ארגונים עסקיים שהמבנה הזה עובד. מה שצריך, זה למצוא את הבן אדם הנכון, ואני חושב שזה לא משהו בלתי אפשרי למצוא את הבן אדם הנכון, זאת פשרה שיכולה להפתיע אותנו לטובה. ואני חושב, דנה, לשאלה שלך, שצריך שנה מהרגע שבו אדם נכנס לתפקיד, ולעשות איזושהי הערכת מצב. הרי לא נלך אחורה, זה לא שאם זה לא עובד, נגיד – אנחנו מבטלים את הפונקציה. מה שיכול להיות, זה שתהיה תובנה שצריך לפצל את הפונקציה. בשביל זה, לדעתי, יש זמן.

מר גדי ירקוני: אני רוצה להגיד משהו, גם לא לתשובה למזל, אלא בכלל שנדע – בדברים של מזל, מה שהיא צודקת, שהפעם הראשונה מאוד קשה בשני התחומים האלה, ועכשיו אנחנו מרגישים, לא רק בתפקיד הזה, אני יכול להגיד לכם שגם בכל נושא המחשוב, ניר הצליח לייצב את המערכת ואנשים... חדשים. ייקח עוד זמן עד שהמערכת הזאת תתייצב, ויכירו טוב את אשכול, לוקח חודשיים – שלושה, בייחוד להכיר את כל המערכות האלה.

אבל, אנחנו כן נתנו תשובה לאי מינוי אנשי המקצוע. עכשיו אני אומר, אנחנו לא, שיהיה ברור לא צריכים שני אנשים ברמת מנהלי אגפים. גם אם נחליט, עוד שנה, אני חושב, אני לא רוצה להיות בטוח, שזה לא הולך ביחד, אז נחליט, אני מעריך שמשאבי אנוש צריכים שיהיה ברמה של אגף, והמחשבים לא צריכים ברמה של אגף.

גם אנחנו צריכים לחשוב, אני מעריך, אני לא מוכן להתחייב, אנחנו צריכים גם לחשוב טוב, כמו שאתם אמרתם, כל מיני פה אמרו, איזה אנשים מביאים. האם מביאים אנשים ברמת ניהול הביניים, או ברמת הניהול הבכיר? לא כל מקום צריך להיות אגף. יש כאלה שמספיק להיות מחלקה, ויש כאלה שצריכים להיות אגף.

ופה אנחנו תופרים משהו ביחד, מפני שנראה לנו שאיש ניהול טוב, והכרה עם ניהול כוח אדם, גם מהבחינה שהוא לא צריך להיות מומחה למשאבי אנוש, אבל הוא אמור לדעת ניהול עובדים, הוא יכול לעשות את שני הדברים האלה טוב. בגלל שיהיה מנמ"ר שהוא איש מקצועי, והוא יהיה צריך רק לנהל אותם מלמעלה, ולהתוות מדיניות. אני חושב שאנחנו מביאים עכשיו לתפקיד ביחד, בגלל זה אנחנו חושבים שזה נכון לתפור את זה ביחד, וזה לא במקרה.

אמנם היו חסרים שני תפקידים, החלטנו להשאיר אחד אצל ניר, את המחשבים אצל ניר אולי, חשבנו שזה לא נכון להמשיך ושהדבר הזה, שתופס תנופה ועוד מעט, כמה? חמישה – שישה עובדים? כמה יהיו שם, ניר? במחשבים?

מר ניר ים: חמישה.

מר גדי ירקוני: חמישה עובדים, כולל כל בתי הספר וכולל הכול, שהם הרי מחולקים בבתי הספר. זה לנהל צוות עובדים, אני לא חושב שמנכ"ל היום צריך לנהל צוות עובדים. בגלל זה

אנחנו עושים את זה ככה, המנמ"ר יהיה אחראי על הצוות הזה, יהיו מעליו מישהו ממדיניות, שהוא ייקח את שני... יעשה מזה אגף. נקווה שזה יהיה טוב. ומעליהם, כמובן יש את ניר.

מר טל בורנשטיין: רק משפט אחד קצר, ממש קצר. ממה ש... לא ממה שאנשים יתייחסו

אליו, אלא ממה שאתם תיארתם בדרישות התפקיד, אני לא חושב שדרישות התפקיד שמתוארות כאן, עונות לצרכים שלכם.

מר נפתלי לדר: מה למשל?

מר טל בורנשטיין: למשל, 3 שנות ניסיון בניהול צוות עובדים, מקצועיים בכפיפות

ישירה, בעוד שאתם אמרתם שזה משהו שצריך הרבה יותר מערכתי, של התוויית דרך, וזה לא משלוש שנים של ניסיון בניהול צוות אחד. בקיצור, צריך קצת לדעתי יותר לדייק. יכול להיות שאני טועה, תעשו...

מר ניר ים: אנחנו ב... קודם כל ככה, כל מה שקשור למכרז, אתה מסתכל עכשיו

על המכרז, אנחנו למעשה כפופים למשרד הפנים. כי הוא מכתוב לנו, בדיוק, מה תנאי הסף לכל תפקיד שאנחנו רוצים לעשות, אגב התייעצות משרד הפנים, הוא גם מאוד תומך, יקיר מועצות אזוריות, מאוד תומך במשרה הזאת. הוא מגדיר לנו בדיוק את מה שהקראת, ועוד סעיפים נוספים, כך שאין לנו הרבה חופש לשחק.

מה שכן יהיה לנו חופש לשחק, זה לראות את המועמדים שהגישו את המועמדות שלהם, ולבחור ביניהם את מי שאנחנו חושבים שהוא הטוב ביותר.

מר משה טל: נפתלי, שאלה, רק שאלה להבהרה. שמת לי, זו לא פעם ראשונה

שאתה מכין פה תוכנית ארגונית, נכון? השם מוכר, הפנים מוכרות לי. אני שמת לי לב שבתכנית הארגונית שלך, אף פעם אין... יש, מסכים שיש גם מליאה, אבל נושא ההנהלה, פעם אולי שאלתי אותך אפילו, כשאתה מדבר על תפקוד ההנהלה, אז שאלתי אותך – איזו הנהלה, דיברת על הנהלה

מקצועית, אבל יש גם הנהלה של המליאה.

יש כאן היום, זה לא היה הרבה זמן, אבל היום יש כבר לפחות אחת או שתיים שאני מכיר, ועדה של המליאה, שממונה על נגיד על החינוך, שהם יותר מעורבים, ויכולים גם לעזור לשני הכיוונים, גם בתור מתווכים. פעם ראשונה מתחילים לקחת נתונים בחשבון, שבתוך החבורה של ה-35 אנשים, בדרך כלל, יש פה ושם אנשים שיש להם ניסיון, לפעמים יותר אפילו מאשר בבתי ספר, מאשר מנהלת בתי הספר ואחרים, ומזה יש התעלמות בכל הארגון כאן, כולל בהמלצות.

פעם, אני עכשיו מדבר קצת היסטוריה בגילי, פעם לא בשתי הקדנציות האחרונות, גדי כבר שם את היד... ההנהלות הנבחרות, היו מוזמנות לימי שישי להנהלה המקצועית, והם היו יושבים יחד, מקשיבים, אולי לא הייתה להם זכות הצבעה מקצועית,

מר גדי ירקוני: ביום שישי?

מר משה טל: זה היה...

מר גדי ירקוני: אנחנו ביום שישי מבשלים, משה.

מר משה טל: זה היה ככה. אחר כך, היה זמן שמורדי היה מביא את הפרוטוקולים להנהלה, אבל ההנהלה תמיד הייתה מן עונש כזה. לאחרונה, שמתני לב שהנהלה הנבחרת, קצת יותר ערה למה שהיא מאשרת, ונקווה שיהיו יותר ערניים, ושסמכות ההנהלה שמאשרת פרוטוקולים, סדר יום, לפעמים שוכחים שהם יכולים גם להתערב בתוכן, לדעת אם הם רוצים לאשר את זה, או לא רוצים לאשר את זה. זה הכוח שלהם... זה הכול.

מר דודי אלון: תודה.

מר משה טל: אבל לתשומת ליבך, יש גם מליאה.

מר דודי אלון: יאללה, ניר, צריך להצביע על זה?

מר ניר ים: כן, ודאי.

מר דודי אלון: בבקשה.

מר ניר ים: אני חושב ששמענו...

דובר: יש לזה מקור תקציבי?

מר רותם בוקסבאום: משרד הפנים, לא? משרד הפנים,

מר גדי ירקוני: לא מממן.

מר ניר ים: לא, משרד הפנים לא מממן, אבל כן הרשות יש לה את ה...
לא, משרד הפנים לא מממן, אבל כן הרשות יש לה את ה...

מר רותם בוקסבאום: כמה עובדים, דרך אגב?

מר ניר ים: מה?

מר גדי ירקוני: אחד.

מר רותם בוקסבאום: אז למה צריך מנהל במועצה?

מר ניר ים: כמה בסך הכול עובדים יש במועצה? 750.

מר רותם בוקסבאום: לא, כמה צריך לנהל באופן ישיר.

מר דודי אלון: עם בתי ספר.

מר גדי ירקוני: לא, הוא שאל כמה יש...
(מדברים ביחד)

מר ניר ים: יהיו בערך 325.

גב' דנה אדמון: מנהל אגף שירות פנים.
(מדברים ביחד)

מר רותם בוקסבאום: דרך אגב, זאת מנהלת. היא תצטרך להיות בסופו של דבר, אחראית על קרוב למאתיים עובדים?

מר נפתלי לדר: לא. באגף שלה יהיו סדר גודל של עשרה עד 15 עובדים.

מר ניר ים: ברור.

מר נפתלי לדר: היא תצטרך להיות אחראית על השירות לסדר גודל של בין 200 ל-700, תלוי איך אתה סופר.

מר דודי אלון: אם תחשבי, זה כנראה יהיה.

מר נפתלי לדר: אבל חלק, נניח, חלק מהתפקיד של מנהל, סמנכ"ל, זה מנהל אגף משאבי אנוש, זה להפוך את המנהלים למנהלי משאבי אנוש באגפים שלהם. מי שצריך לתת את

השירות האמיתי לעובדים בהנדסה, זה בוריס. זה לא יוצא לו באופן טבעי, תאמין לי. מישהו צריך לעזור לו בזה.

מר רותם בוקסבאום: ברור, אבל מנהלי אגפים, בדרך כלל, מנהלים ברמה היותר מקצועית, ומנהל משאבי אנוש מנהל...

מר נפתלי לדר: לא, לא. התפיסה המודרנית בניהול אומרת שהמנהל, מנהל הפעילות הוא מנהל את היעדים, הוא מנהל את התקציב, הוא מנהל את התחום המקצועי ומנהל את האנשים. הוא לא יכול להשיג כלום בלי לנהל את האנשים.

מישהו צריך להפוך את המנהלים המקצועיים למנהלים של אנשים, זה התפקיד של מנהל אגף משאבי אנוש, להפוך את המנהלים שהם מנהלי פעילויות, למנהלים של האנשים שלהם. כי אין שום סיכוי שאגף ישיג את היעדים שלו, אלא דרך האנשים שלו, ובזה הוא צריך לעבוד.

גב' דנה אדמון: צריך גם לעבוד על הגדרות תפקידים של המנהלים.

מר נפתלי לדר: בסדר גמור.

גב' דנה אדמון: משפט ראשון.

מר אריק דניאל: אני מתנגד להצעה כמו שהיא, אבל לא ענית לי על השאלה ששאלתי, ואני אתמוך בזה, אם תכניס פה איזושהי הסתייגות בצורה של עוד שנה, עוד שנתיים נבדוק את המבנה הזה, יש מדדים, מדדי הצלחה, או אין, או משהו, שלא עכשיו ניקח את המשרה והמבנה החדש הזה, ונתחיל לרוץ איתו, בלי להבין בכלל מה עשינו.

מר נפתלי לדר: אז מתנצל אם לא ענית, אם שאלת אותי. אני אמרתי לדנה שלדעתך, תוך שנה צריך לבחון את זה, ולדעתך, לגיטימי שהמליאה תבקש שיוגדרו מדדים של מה יבחן בעוד

שנה.

לתחושת, הסיכוי שבעוד שנה תחליטו לחזור אחורה ולהגיד – לא צריך מישהו בפונקציה הזאת, הוא מאוד נמוך. מאוד יכול להיות שבעוד שנה תגידו – או שלא בחרנו את האדם הנכון, או שצריך לפצל את התפקיד. אבל נראה לי לגיטימי בעוד שנה לבחון את זה.

מר דודי אלון: יכול להיות שצריך להציג, שלושה חודשים אחרי שהוא נכנס, את התוכנית שלו למליאה. זה מה שצריך לעשות.

מר ניר ים: זה יירשם כבקשה שצריך לעמוד ולמלא אותה, ובעוד שנה לעשות, מה שנקרא, סקירה על הנושא, מה התקדמנו, מה השגנו, האם השגנו והאם עשינו את המהלך הנכון. מתן רושם את זה בפרוטוקול, הכול בסדר. אני, ברשותכם, עובר להצבעה. מי בעד לאשר את הקמת אגף שירות פנים? בבקשה, ירים את היד. 17 בעד, נמנעים? אין. מתנגדים? גם אין.

מר תמיר בוקובזה: יש, יש.

גב' רונית בן רומנו: יש.

מר ניר ים: לא קלטתי אותה, היא התחבאה.

מר תמיר בוקובזה: היא תפסה לי את המקום, זה בגלל זה.

מר ניר ים: זהו. אז יש לנו מתנגדת אחת.

החלטה: הוחלט ברוב קולות (17 בעד, 0 נמנעים, 1 נגד) לאשר את הקמת אגף שירות פנים.

7. דיון בדו"ח כספי החברה הכלכלית 2021 (עופר)

מר גדי ירקוני: עופר, מי ראשון מביניכם? עד שעופר יבוא ויציג את המאזן, בכמה

מילים אני רוצה להגיד על החברה הכלכלית שגם בחברה הכלכלית, האמת שעוד לא רואים בדו"חות הכספיים את כל העבודה שלה, מפני שרוב העבודה שלה היא עבודת תכנון של הפרויקטים שהולכים להיות מוקמים, ועדיין רוב הפעילות עדיין לא, אין שם פעילות של פרויקטים, אלא יש פעילות של הוצאה של תכנונים ודברים כאלה, דרך אגב, גם במיליוני שקלים.

חלקה אנחנו מקבלים ממימון חוץ, חלקה ... בא עם המועצה. אני מאוד מקווה ושמח להגיד בביטחון די גדול, שההשקעה הגדולה בדיה, הולכת ויוצרות הפירות בהשקעה הזאת, ואנחנו מאוד לקראת הסגירה שלה.

יש, כמו שעופר יציין אולי, אני אגיד ברפרוף, אבל עופר יציין, זה לא מופיע במאזן, וגם המרלו"ג עכשיו חוזר, בימים הקרובים, כבר חזרה למכרז שני. גם שדה התעופה, המנחת, מתקדם מאוד מהר, גם הפרויקט הסולארי צמוד גדר מתקדם מאוד מהר, ההשבה מתקדם יותר לאט, אבל בתהליך תכנון, ההשבה של המים, המאגר שהחלטתם עליו כבר בבניה, מתקדם מאוד מהר ומצליחים להשיג גם תקצובים של כסף. בהחלט, המקום הזה, אני אומר את זה באחריות, הולך ויוצר תנופה אדירה למועצה, שהמועצה בדורות הבאים, וגם בדורות שלנו, אבל בהחלט זה הרבה דורות, את ההשקעות האלה, וזה ייתן גם תנופה להשקעות אחרות, נוספות, שיהיה כבר בנוסף לזה, צריך לזכור שהחברה הכלכלית היא פלטפורמה לכל מיני דברים שלמועצה כדאי לעשות דרכה, ולא ישירות דרך המועצה, או הפוך.

למשל, מעון השלושה, ילך כנראה, אם לא יהיה שינוי, ילך דרך החברה הכלכלית. לא בגלל שזה משנה, אלא בגלל שזה יותר כדאי כלכלית, אני לא רוצה עכשיו להיכנס בדיוק למה ואיך. עוד כל מיני דברים כאלה ואחרים, נכנסים דרך החברה הכלכלית.

החברה הכלכלית, היא בעצם כלי, מנוף למועצה ליצור דברים. אנחנו בסוף, למשל דיה, אני יכול להגיד לכם יהיה הפוך, פרויקט שהחברה הכלכלית מנהלת כבר 5-6 שנים, רוב הכסף לא יעבור בסוף דרך החברה הכלכלית, מפני שהחלטנו, חשבונאית, עם ההתייעצויות שעשינו, שכדאי שזה יהיה פרויקט מועצתי. לא רוצה עכשיו להלעיט למה, אבל שיקולי מס הכנסה, מע"מ וכל הדברים האלה,

כדאי להביא את זה דרך המועצה.

אז בעצם, זה כסף שלא יעבור כמעט בכלל, חוץ מההוצאות שהיו שם, דרך החברה הכלכלית. בחברה הכלכלית לא רואים את הכול בדו"חות. אני אומר לכם עוד פעם, פתחנו אותה ב-2017, התחייבנו ב-2019 שתהיה התקדמות. יש התקדמות מאוד מהירה, אנחנו ב-2022, ואני אומר לכם פה, תוך כמה שנים, ותקליטו אותי, דרך הפרויקטים האלה, המועצה האזורית אשכול תביא לתושבים שלה, או לפעילות מועצתית, בין 30 ל-50 מיליון ש"ח נוספים. וזה יהיה כסף, זה באחריות,

מר דודי אלון: לשנה.

מר גדי ירקוני: לשנה. זה יהיה כסף תוספתי, ובמקום, בסוף, במקום הכסף שמזרימים לנו מהמדינה, ויותר.

גב' רונית בן רומנו: עופר, ועם כל ההצלחות האלה, לאן אתה בורח? כל כך מצליח כל העסק...

מר גדי ירקוני: אני...

מר עופר מימון: אני?

גב' רונית בן רומנו: כן.

מר גדי ירקוני: הוא לא בורח. חבר'ה, לפעמים צריך לעשות תחלופה, אנחנו נדבר על זה, זה לא קשור להצלחות הגדולות שמגיעות לעופר על הפרויקטים האלה.

גב' רונית בן רומנו: כל הכבוד.

מר גדי ירקוני: הוא שותף, ועושה את הכול, ומוביל את הכול, ובזה אנחנו נמצאים היום. להגיד לו תודה, זה לא עכשיו. אבל בהחלט, החברה הכלכלית בתקופתו של עופר, וזה לא לסיכום, זה בגלל שמסכמים שנה, התחילה מאפס, היה בה מו"פ וטלפונים, אני מזכיר לכם. המו"פ זה עוד משהו שגם אנחנו עובדים, והיום...

גב' מזל ערוסי: גדי, למה הציבור לא יודע מזה?

מר גדי ירקוני: הציבור, אנחנו מפרסמים היום. הדוברת לידך. אנחנו מפרסמים המון, אבל כנראה שוכחים. ואני רוצה להגיד לכם, שגם על המו"פ,

גב' מזל ערוסי: אני מפנה אותך לפייסבוק, תראה היום כתבה של ראש העיר באופקים, שכותב על החברה הכלכלית שלו.

מר גדי ירקוני: אני לא מפרסם יותר מדי,

מר טל בורנשטיין: בחרת דוגמא לא טובה בכלל.

גב' רונית בן רומנו: למה לא?

גב' מזל ערוסי: זה...

מר גדי ירקוני: רגע חבר'ה, חבר'ה שוב, משפט אחרון, אלא שזה מכה לנו בדו"חות, אני חושב שחשוב...

המו"פ גם, אנחנו עוברים שם, הבטחנו ואנחנו עושים שם, חבר'ה רגע, רק על המו"פ, בגלל שעופר בטח ידבר עליו, אנחנו עושים שם תהליך ארוך וקשה, ולא ... אבל גם שם, תוך שנתיים יראו את המו"פ אחר לגמרי. זה לוקח זמן בדברים האלה, אבל אני אומר לכם, וזה לא עבודה של איש אחד,

לא של עופר, לא שלי, לא של דודי, אלא של כולנו ביחד, עם הרבה אנשים חיצוניים.

אני רוצה להגיד בזה עופר, תודה רבה על השנה הזאת, לא עכשיו על זה, רק על השנה הזאת, שהייתה פריצת דרך משמעותית, של כל הפרויקטים. ואיך עופר אומר? לא רואים את זה בדו"חות, וזה מאכזב, נכון.

ואתם יודעים מה ההצלחה הכי גדולה של החברה הכלכלית? שדיברתי עליה רבע שעה, ולא אמרתי מילה אחת על אזור התעשייה באבשלום, מפני שהוא הפך להיות משהו שולי, ולא המרכזי. עד היום זה הדבר היחיד שדיברו עליו. אז אני חושב, זה סיכום שלי של הנושא, וזה מה שמופיע בדו"חות, דרך אגב, אזור התעשייה. אז עופר קח, הרמקול אצלך לרבע שעה, ולא יותר.

מר עופר מימון: ערב טוב לכולם, אני אפילו לא בטוח שאני אזדקק לרבע שעה. אני אתחיל עם המשפט שגדי סיים איתו, לגבי למשל, אזור התעשייה באבשלום, אז זה בדיוק הקאצ', בדו"חות הכספיים, שכל מה שקשור, למשל, לעולם הפיתוח, תשתיות, חשמל, מים, ביוב, וכל הפיתוח של המגרשים, זה אני עובד בצורה פיצולית, תב"ר מעל 30, ולכן כל הפעילות נרשמת במועצה, ולא את החברה הכלכלית, כי ככה זה עובד מול משרד הכלכלה.

כן, מה שמופיע בדו"חות, זה ההוצאות השוטפות, מסיבות, אני חושב שפעם הסברתי, לפני כמה שנים, אנחנו גם קיבלנו כסף ממשרד הכלכלה, מהשוטף, כ-500 אלף ₪ בשנה, לשלוש שנים, מיליון וחצי סך הכול, ולכן בכלל בדו"ח, בהנחה שיודעים קצת לקרוא דו"חות כספיים, אז את החלק שהחברה הכלכלית עושה בפרויקטים כזרוע ביצועית, לא משנה אם זה שביל הליכה, או אבשלום, אז זה לא הופיע בדו"חות, זה הופיע בתב"רים ובדוחות של המועצה.

עכשיו, גדי התחיל לדבר על העניין של המו"פ. אז את המו"פ אנחנו באמת, כולנו פה ביחד פועלים בשני הכיוונים, אחד בתוצאה, בעצם שאם תסתכלו על הדו"ח, שנה שעברה המו"פ הפסיד גם, שנה שלפני כן, והשנה גם מהתאמת כוח אדם, שיראו קצת את עלויות, ההוצאות השוטפות, וגם בהמון המון ניסויים שיצאו לפועל, אז ניתן לראות בעצם את השינוי, גם הגדילה של ההכנסות מצד אחד, וירידה בהוצאות, וזה מה שהוביל את השינוי בדו"חות הכספיים של המו"פ. מי שרוצה לראות, זה בדף חמש.

אז בדף חמש תוכלו לראות את החלק היום, את ההכנסות, אז בביצוע ניסיונות אתם תראו בשורה

החמישית, זה 1,300,000 יחסית ל-800 אלף בשנה שעברה, ומהצד השני, ברשימה ב', בתחתית העמוד, אתם תראו שבסעיף ההוצאות, אנחנו... יש שאלות?

גב' דנה אדמון: לא, אין לנו את הטאבלטים. תעבירו לנו אחד.

מר עופר מימון: אין נתונים. ומאז הם חיו באושר ועושר עד עצם היום הזה.

מר אמיר פלג: אין את זה ב...

מר עופר מימון: אז אני אעבור, אני אדבר.

מר תמיר בוקובזה: לא לכולם יש טאבלט.

גב' דנה אדמון: רק למי שגנב.

גב' רונית בן רומנו: רק למי שבא בזמן.

גב' מזל ערוסי: מופיע על הלוח.

מר עופר מימון: אז תראו, אוקיי.

גב' דנה אדמון: שנייה, אני מוציאה את העיניים הביוניות שלי.

(מדברים ביחד)

גב' דנה אדמון: אני רואה ניר לא מתמיד היום. גדי, מה עוד יש לנו חוץ מהדו"חות?

מר גדי ירקוני: חוץ מהדו"חות יש לנו ... וזהו.

גב' דנה אדמון: מתפזרים?

מר דודי אלון: בריכת צוחר, אם אנחנו רוצים שאולי...

גב' דנה אדמון: אין צורך.

מר דודי אלון: אין צורך, אז...

גב' רונית בן רומנו: מה אין צורך?

מר עופר מימון: אני אנסה לקצר, כי באמת, גם לעבור את זה כמו שצריך, גם צריך

להתכונן, לקרוא, וגם להבין צריך בדו"חות כספיים.

אז בגדול, אם תסתכלו פה, בחלק של ההכנסות, החלק המשמעותי הוא מיליון שלוש מאות, יחסית לשמונה מאות, בהתייחסות לניסויים. בכל ניסוי מקבלים תקצוב, אז היקף הפעילות גדל משמעותית, וגם ההכנסות בהתאם. אז רואים פה בטוטאל את ההבדל בין השנה הזו לשנה שעברה. זה המו"פ. ובצד השני, היינו מצפים לראות שההכנסות גדלות, אז גם ההוצאות, אז פה הפוך. אנחנו רואים שההוצאות, כסך הכול, קטנו, ולכן זה מביא לרווח תפעולי בסוף השנה, שמצמצם את הנקרא לזה את הגירעון המצטבר שהיה, ונותן תוצאות יותר טובות.

אבל כמו שגדי אמר, צריך להבין שאני דיברתי על זה כמה פעמים פה, בפורום הזה, המו"פ שייך לכמה מועצות, ולא את הכול אנחנו יכולים לקבל החלטות אצלנו. וה... המוטציה הזו, שמצד אחד זו פעילות שנמצאת תחת החברה הכלכלית כישות משפטית וחשבונאית, תחתיי, אבל מצד שני ההנהלה הפעילה, מהגורמים המממנים, משמע קק"ל, משמע משרד החקלאות, משמע המועצות האחרות, הם לא שייכים לחברה הכלכלית, ואפילו לא של המועצה. ולכן, את ההחלטות שאנחנו רוצים לקבל, אנחנו לא את כולן יכולים לקבל, ואנחנו עובדים על זה. זה ברמה הארגונית, המהותית.

כן אנחנו מנסים ככה, ולאט לאט מיישרים את העניין, בהתנהלות, באיך יותר, בהתנהלות השוטפת, מבחינת לעבוד יותר נכון ויותר טוב, מבחינת הרגולציה, וגם זה תהליך. אבל אני שמח לומר, וגם הדו"חות מראים את זה, שיש כבר כיוון חיובי, וכמו שגדי אמר, אנחנו מציגים, הולכים להציג יעדים, וגם דיברנו על זה בדירקטוריון עבר, בישיבה האחרונה, שהמו"פ ידע להציג כבר רווח מבחינה כספית, ויותר חשוב, או לא פחות חשוב, זה להיות נגיש, ולהיות מו"פ אמיתי לכל החקלאים ולתושבים במועצה.

מר דודי אלון: רגע עופר, צריך רק להגיד, לדייק קצת. לא צריך מיקרופון.

מר אמיר פלג: צריך, לא שומעים.

מר דודי אלון: לצד הפעילות הציבורית שעושה המו"פ, הוא מו"פ ציבורי שעובד כמו גופים, שעופר אמר. אנחנו מייצרים תשתית למו"פ באשכול, ספציפית מו"פ דרום הוא אחד מהמופיים האלה שיש פה, שגם ביחד, ויש גם אצל חקלאים פרטיים, תפיסה אזורית שבסופו של דבר, להכניס את הצד המסחרי, מהצד העסקי, לצד המחקרי והציבורי, כדי שיהיו פה משאבים רציניים יותר, זה הדיוק.

מר עופר מימון: מבחינת ה... אני רוצה לראות את ה... אז באמת, מבחינת דו"ח רווח והפסד, הראיתי לכם את הנתון,

מר אליהו אוזן: עופר, אולי כדאי להתמקד במה החברה הכלכלית עושה, יותר מאשר בדו"חות הכספיים, שמן הסתם דאגתם שיהיו בסדר.

מר עופר מימון: גדי הזכיר את ה... אני,

מר אליהו אוזן: זה מה שמעניין את כולם. אולי אני טועה, אבל...

מר עופר מימון: לא, אז אני, קודם כל, אחד - ... במליאה, אז החברים פה, כל פעם שיש פרויקט חדש, כמו דיה, כמו מפעל השבה, כמו מנחת גבולות, אז אני מציג את זה פה, מראה מה אנחנו עושים, ולאן אנחנו רוצים להגיע.
אז כן אנחנו מציגים, ולתת ככה בריף, או חריש עמוק על כל הפעילות, אני שוב, אני כל פעם אומר את זה, אני ממש ממש אשמח, תנו את השעה, נציג את הדברים, נעשה כמו מיני ישיבה, כמו סוג של ישיבת דירקטוריון, ונציג לכם את הפעילות, מה שגדי דיבר בצורה, ככה, רוחבית.

מר דני ברזילי: בעמוד 10 יש רשימה של הפרויקטים, כמה וכמה ההיקף הכספי השנה של כל אחד.

מר עופר מימון: כן. ושוב, כמו שאמרתי, יש דברים שלא רשומים כאן, וצריך לדעת גם להסתכל על ה...

מר אליהו אוזן: אבל זה רק למו"פ.

מר עופר מימון: לא, לא, של החברה הכלכלית. בעמוד עשר, ביאור 7, תסתכל.

מר עופר מימון: בואו אני אגיד לכם... דרך אגב, אני רוצה, הנה שש. פה, זה פה מה שנקרא הוצאות המנגנון על המשכורות, ... שיש לי, או שאין לי, אז בגדול, השינוי המהותי, אם אתם רואים כאן, זו הפעילות ששייכת לאזור התעשייה אבשלום, בשוטף, כמו שאמרתי, לא לפיתוח, הפיתוח לא כתוב כאן. הוא לא מצוין כאן. אבל השילוב המהותי, כמו שרואים, זה שאז אנחנו רשמנו את המשכורות, העמסנו אותן על אזור התעשייה אבשלום מסיבה אחת פשוטה, כמו שהסברתי לכם, היו לנו מענקים מהמדינה, ממשרד הכלכלה, ולכן היה לנו נכון להציג אותם פה. אז עכשיו זה רשום בגדול, בחלק הזה, כמנגנון של החברה הכלכלית בכלל, אבל כטוטאל, תראו שאין יותר מדי הבדלים מבחינת המנגנון הוצאות של ההגנה, קוראים לזה.

מר גדי ירקוני: עופר, ...

מר עופר מימון: זה חשוב.

מר גדי ירקוני: נביא אותך לכל...

מר עופר מימון: כן, אין בעיה.

מר גדי ירקוני: אם תרוץ על ה...

מר עופר מימון: אז זהו, אז אני אומר, פה חשוב לראות, בסוף, אם שנה שעברה סגרנו

את זה בהפסד, אז השנה אנחנו ברווח, וגם טוב, גם כשיהיו מספרים הרבה יותר טובים, ורווחים הרבה יותר גדולים, אתם תראו שזה במינוס. זה במינוס, זה בפלוס.

דובר: בדו"חות כספיים בסוגריים זה פלוס.

מר גדי ירקוני: לא, לא, זה רק בדו"חות הפנימיים, לא במאזן.

מר עופר מימון: לא במאזנים, המינוס עליי.

מר גדי ירקוני: ברגיל, בהנהלת חשבונות, אתה צודק.

מר עופר מימון: אבל אני אומר שגם כשנגיע למספרים דומים ככה, בעזרת השם,

והדברים יתחילו להיראות בפירוט, אז צריך להבין שאנחנו לא חברה כלכלית בכלל...

מר דודי אלון: אנחנו פטורים ממס יפה.

מר עופר מימון: כן, יש לנו פה הפסדים, אבל בגדול, החברה הכלכלית מעמיסה יותר פעילות, או יותר הוצאות לטובת המועצה, כדי לא לשלם מס חברות. אז גם החברות הכי גדולות, הראו, ... הם דואגים לא להרוויח, מה שנקרא.

מר יובל בר: כן, אבל עופר, בינתיים אנחנו עוד בהפסד נצבר שהוא גדול.

מר עופר מימון: כן, כן.

מר יובל בר: השנה הוא השתפר קצת.

מר עופר מימון: כן כן כן, אז אני אומר, השנה אנחנו, לשנה אנחנו אפילו ברווח קטן, בהפסד, במצטבר, אנחנו עדיין בהפסדים, וגם ברווחים עתידיים, נוכל X שנים אחורה, להציג את הדו"חות ולשלם מס. זהו, אני כאילו...

מר אמיר פלג: אני רוצה, אליהו, נכון?

מר גדי ירקוני: יהיה עוד חודש, אמרתי.

מר אמיר פלג: מה יהיה?

מר גדי ירקוני: יהיה עוד חודש.

מר אמיר פלג: הצגה מלאה של כל הפעילות?

- מר עופר מימון:** כן.
- מר אמיר פלג:** תודה רבה.
- מר עופר מימון:** בכיף גדול.
- מר גדי ירקוני:** חודש – חודש וחצי, שלא יהיה...
- מר דודי אלון:** שאלות נוספות לדו"ח?
- מר עופר מימון:** יכול להיות שזו באמת הזדמנות טובה, גם מה שנקרא, את המנהל/מנהלת, חדש/חדשה, מה שנקרא.
- מר גדי ירקוני:** אני לא יודע מי יהיה, אחרי חפיפה, יבואו ביחד.
- מר עופר מימון:** יבואו ביחד, נציג מה היה, נציג לאיפה אנחנו רוצים ללכת, ונעשה משהו משותף, ואז יהיה כמו שצריך, בסדר?
- מר אמיר פלג:** תודה רבה.
- מר גדי ירקוני:** אז אנחנו רוצים לאשר את הדו"חות.
- גב' דנה אדמון:** הדירקטוריון אישר?
- מר דודי אלון:** דירקטוריון החברה הכלכלית אישר, אנחנו רק ליידע.

- גב' דנה אדמון:** עופר, הדירקטוריון אישר את הדו"חות?
- מר עופר מימון:** מה זה?
- גב' דנה אדמון:** זה עבר דרך הדירקטוריון?
- מר עופר מימון:** בטח, אפילו חתום.
- גב' דנה אדמון:** נהדר.
- מר דודי אלון:** יש לך שבע דקות מטכ"לי.
- גב' דנה אדמון:** שבע דקות בגן עדן.
- מר גדי ירקוני:** חבר'ה, אנחנו חושבים שגם, צריכים לזכור שדורון די חדשה בתפקיד, כמה?
- גב' דורון נחמני:** שמונה חודשים.
- מר גדי ירקוני:** שמונה חודשים, רק היא לא עברה את השנה הזאת, היא עברה את האירוע הגדול ביותר, שזה דרום – אדום. אני כל פעם חוזר ואומר, ואני, גם המשימה שנתתי לדורון, אני מנצל להגיד את זה בדו"חות הכספיים.
- דרום – אדום זה מצוין, זה כבר בידינו. התפקיד עכשיו, שהמשימה הכי חשובה של דורון והצוות שלה, שהצוות שלה זה ... והיא, זה להצליח להביא הנה פעילויות של משפחות לשלושה ימים. הרבה משפחות, שלא יבואו וייסעו, אלא שיבואו גם באמצע השבוע וגם בשבת. אפשר לעשות אפילו בבני נצרים, שבת יפה.

חייבים לדאוג שיהיה להם פה מה לעשות במרחב שלושה ימים, בגלל שדרום אדום זה יפה, אבל זה לא משאיר פה כסף, הם אפילו בקושי אוכלים פה. אנחנו חייבים לדאוג לפעילויות, וזאת העבודה הגדולה של דורון.

אני כבר ביקשתי את זה כמה שנים, ולא הצלחנו, שדורון תצליח. המשימה שלנו, של העמותה הזאת, שכל כך חשובה וכל כך טובה, ויש לה, בסוף תיירות זו לא מועצה אחת, זה חיבור בין מועצות, בין אזורי, זה הכי נכון שיהיה אזורי. יש פה אפשרות לעשות את השלושה ימים האלה, בין המועצות, שהם יטיילו בכל המקומות, ואני באמת מאמין בדורון, שבחרנו אותה והיא גם בת שלנו, מעין הבשור, שתצליח.

רויטל דג'אווי בן יעקב: שלנו.

מר גדי ירקוני: שלנו, של מועצה אזורית אשכול, כולנו. שתצליח לעשות את הדבר הזה. אני חושב שזאת המטרה הענקית שיש לה בקדנציה הראשונה שלה, לשנות את הפאזה. דרום אדום זה מאוד יפה, זה מאוד חשוב, אני לא אומר את זה בזלזול, להיפך. אבל עכשיו צריך לעבוד על הדבר השני, שיהיה שובר שוויון. ואני בטוח שנצליח לעשות את זה, ואיפה שהיא צריכה עזרה מהמועצה האזורית אשכול, היא תקבל.

מר אמיר פלג: גדי, למועצה יש גם רכז תיירות, או שלא?

מר גדי ירקוני: לדורון כן יש, עכשיו.

מר אמיר פלג: נכנס לאגף אסטרטגיה?

מר גדי ירקוני: כן. דורון, תפרטי יותר ממני.

מר אמיר פלג: בהרחבה.

גב' דורון נחמני: הרכזת של מעברים,

מר גדי ירקוני: כן.

גב' דורון נחמני: שהייתה רכזת עסקים קטנים, קיבלה עכשיו גם את תיק התיירות,

לצורך העניין. מה שהיה פעם רבע משרה של לבנת, אז הוא נכנס תחת מעברים.

גב' דנה אדמון: אתי גדשי?

מר גדי ירקוני: כן.

גב' דורון נחמני: כן.

מר גדי ירקוני: היא מאוד רצינית, מאוד טובה,

מר אמיר פלג: אז היא של המועצה, או של מעברים?

מר גדי ירקוני: היא עובדת למעברים בתעסוקה,

מר דודי אלון: מי שמעסיק אותה זה מעברים,

מר גדי ירקוני: עזוב, עשינו שם...

מר דודי אלון: היא עובדת 200% מועצה.

מר גדי ירקוני: בדיוק. ודרך אגב, בעסקים קטנים ותיירות, זה מחובר, זה זהה, זה אותו הדבר. אנחנו חייבים להצליח בדבר הזה, אני אומר לכם, אין... זה חס אצלנו. א' – זה יהיה באמת הרבה יותר צימרים יכולים להיות, ועוד מלונות, ועוד דברים, ועוד מסעדות. חייבים להצליח בזה, זו מטרה שיכולה להקפיץ את נושא התיירות פה באזור. אז דורון,

מר דודי אלון: זה הפלח שעכשיו לפתחנו.

גב' רונית בן רומנו: חסר פה רק פארק מים.

גב' דורון נחמני: מה?

גב' רונית בן רומנו: מגלשות, פארק מים,

מר גדי ירקוני: הכול, זה אנחנו עושים עוד מעט. במליאה הבאה, תדרשי לאשר 700 אלף ש,

גב' רונית בן רומנו: אני לא יודעת אם אני אהיה פה, נראה לי שאני מסיימת בשיא.

גב' דורון נחמני: אני אדבר. קודם כל, אני אתייחס ואני אגיד שברגע שבאמת הפלח יאושר,

רויטל דג'אווי בן יעקב: מיקרופון.

גב' דורון נחמני: שברגע שהפלח יאושר, ויתווספו לפה מקומות לינה, אז באמת המשוימה המרכזית שלי היא למלא אותם. כי מי שנשאר ללון, באמת משאיר פה יותר כסף, וזה לגמרי אמור לכוון אותנו לאיזה קהלי יעד העמותה עצמה צריכה לכוון, כי יש הרבה קהלים של מטיילים

שמגיעים לכאן, שהם לא מהסוג שמשאירים לנו כסף.

דרום – אדום, הוא באמת עוגן מאוד מאוד רציני, אנחנו תמיד מנסים להרחיב אותו כמה שאפשר. כן משאירים כאן כסף, אין אוטובוס שמגיע דרך העמותה, העמותה מעסיקה מישהי חיצונית שאחראית להביא קבוצות מאורגנות. אין כזה דבר שמגיע לכאן אוטובוס שלא משאיר כסף, ויש פה מעל 400 אוטובוסים, בחודש וחצי האלה.

רויטל דג'אווי בן יעקב: איפה הם משאירים את הכסף הזה, באמת?

גב' דורון נחמני: באתרי התיירות בעיקר.

גב' דנה אדמון: במזוודות לאורך הכביש, אם תעברי ממש מהר, תצליחי לאסוף.

גב' דורון נחמני: כל אוטובוס שמגיע דרכנו, משאיר כסף כאן. מגיע לעסקי ההסעדה כאן. זה נכון, הם מגיעים גם לשדרות, הם מגיעים גם לחוף אשקלון.

מר גדי ירקוני: שם משאירים יותר.

רויטל דג'אווי בן יעקב: זהו. אין לך כל כך מה להציע.

מר גדי ירקוני: מכיוון שיש שם יותר פעילות. כן.

גב' דנה אדמון: גם יש יותר מה לעשות שם, יותר מגוון.

גב' דורון נחמני: בשבתות אין שם פעילות בכלל, ופה בסופי שבוע מפוצץ.
(מדברים ביחד)

גב' דורון נחמני: אני אהיה מאוד זריזה, בסדר? קודם כל, לקראת השנה הבאה, אני

אבוא ואני אציג תוכנית לשנה הבאה של העמותה, ואז גם נוכל לשאול שאלות, או שאני אוכל גם להרחיב, אם יש דברים נוספים.

מאזן, אני אתרכז איתכם, הוא כבר עבר את הדירקטוריון של העמותה, שכלל את 5 ראשי המועצות, עם מנהלי האגפים האסטרטגיים ונציגי ציבור. אז אני אתייחס לשני הדברים המרכזיים שעלו שם, שביקשו להתייחס אליהם-

אחד – זה הסכום חייבים שסיימנו איתו את שנת 21, שזה מיליון וחצי, של חייבים. ומאיפה זה נובע? זה נובע משני דברים עיקריים, אחד – שבעצם הקולות הקוראים של הממשלה, הגיעו מאוד באיחור, בגלל שהייתה תקופה ארוכה בלי ממשלה, ולא היו תקציבים, והם הגיעו בעצם ברבעון האחרון של שנת 21, והכספים האלה הגיעו כהתחייבויות, שעדיין לא הוגשו עליהם דו"חות ביצוע.

אז זה הסכום הגבוה של החייבים, בעצם כל התיירנים משתתפים באיזושהי עלות מסוימת, שנתית, למועצה, בשביל לקבל את ה...

גב' דנה אדמון: מתי זה אמור להצטמצם, דורון?

גב' דורון נחמני: זה כבר הצטמצם, בצורה מאוד מאוד משמעותית. הרבעון הראשון,

יחד עם דרום אדום, גם הגשנו המון דו"חות ביצוע, הרבה מאוד מהכסף כבר נכנס. היה שם עוד נתון אחד חשוב, זה רק בלעדיי, אני רק אומרת. היה שם עוד נתון אחד חשוב למעלה, שביקשו להתייחס אליו,

מר ניר ים: לא היו החייבים,

גב' דורון נחמני: לא, אבל יש את היתרה ליום ה-31.12, 738 אלף ש"ח, זה אומר

שהעמותה במצב נהדר. קיבלתי אותה, אין מה להגיד, באמת לא יכולתי לבקש יותר טוב מזה. בגדול, העמותה אמורה להשאיר לעצמה בסוף השנה קרן של 500 אלף ש"ח, שהיא נועדה להתחיל את הפרויקט הבא, עוד לפני שמגיעים כספי הממשלה, באמת בגלל שכספים הצטברו, והגיעו ככה לקראת

השנה, סיימנו אותה ביתרה מאוד מאוד גדולה. למזלנו, זה בא לטובתנו. השאלה שעלתה היא בעצם – אז למה המועצות צריכות להמשיך להשתתף אם יש יתרה כל כך גדולה,

מר גדי ירקוני: זה לא אשכול שאלו.

גב' דנה אדמון: כאילו, תזרימית?

מר גדי ירקוני: שקט, לא מגלים, דורון.

גב' דורון נחמני: בשער הנגב. לא היית, עשית דברים חשובים, אבל ייצגו אותך בכבוד.

גב' דנה אדמון: מה הכוונה שעל הנייר, היא לא תזרימית?

גב' דורון נחמני: על הנייר, זאת אומרת, בדיוק. שאין לי את הכסף הזה בפועל, זה כסף שהמדינה חייבת לי, שהקולות הקוראים עדיין לא הגיעו, אבל ההתחייבויות כבר נמצאות, ולצורך העניין, זה הכסף שמשמש אותנו להמשיך לרוץ, ולמזלנו סיימנו את השנה ככה, עם כספים גם ממשרד החקלאות, שהגיעו עוד על שנת 2020, שהם עדיין לא שילמו, שהעמותה ככה המשיכה לגרור, כי לצורך העניין, השנה קיבלנו עדכון שקולות קוראים יצאו באיחור, יצאו רק ביוני, וממשרדי הממשלה לא תומכים רטרו, ואנחנו מדרום אדום, כידוע לכם, עושים כבר בפברואר. אז מהיתרות האלה, אנחנו נשלם את פברואר, ורק באירועי הקיץ שאנחנו ככה מתכננים, יכנסו הכספים האלה. מקווה שכל מה שהובטח לנו יכנס.

מר גדי ירקוני: דורון, תודה רבה.

מר אליהו אוזן: אני שוב חוזר על הגישה שלי, היות ואני בתור גזבר, מהנדס דו"חות כספיים מבוקר עד לילה, אז זה ממש לא מעניין אותי, כי אני יכול להנדס את זה איך שאני רוצה.

אולי תספרו מה עושים, מה האסטרטגיה, בכמה מילים. כמו שביקשתי מעופר, זה יותר מעניין אותי, מאשר מה הדו"חות הכספיים,

גב' דנה אדמון: אוזן, אני רוצה להגיד לך שהסעיף הוא דו"חות כספיים של עמותת התירות.

מר אליהו אוזן: את צודקת, כי אם לא, הייתי מבקש שעה. אבל בכמה מילים.... את יודעת מה? את צודקת,

מר גדי ירקוני: אנחנו נביא גם את דורון.

גב' דנה אדמון: אנחנו קיבלנו, לגבי עופר כבר קיבלנו סקירה מלאה.

מר גדי ירקוני: לא, לא, נביא גם את דורון.

גב' דורון נחמני: אנחנו נציג את התוכנית השנתית לשנה הבאה, ואז אני מאוד אשמח שתשאלו אותי.

מר גדי ירקוני: תודה. חבר'ה, אנחנו מאשרים את הדו"חות הכספיים. פה צריך, נכון?

מר ניר ים: לא, לא מאשרים.

מר דודי אלון: רק להצגה.

מר אמיר פלג: למה לא? גדי,

- גב' דנה אדמון:** שלא יהיה לך משעמם, גדי.
- גב' דורון נחמני:** לא נורא, יצאתי מהבית.
- מר דודי אלון:** הלאה, סעיף אחרון.
- מר אמיר פלג:** יש עוד סעיף.
- מר דודי אלון:** אחרון, יש דף אחד שחילקנו, של בריכת צוחר.
- גב' דנה אדמון:** אני מבקשת גם שהסעיף הזה יעלם.
- מר דודי אלון:** למה?
- מר אמיר פלג:** כי הוא לא היה בהנהלה.
- מר דודי אלון:** בטח שהוא היה, הוא נדחה הרבה זמן, מה זה לא היה?
- גב' דנה אדמון:** החומר לא הגיע להנהלה, הוא לא הגיע אלינו מראש, ואני מבקשת שלא יעלה.
- מר דודי אלון:** שנייה רגע,
- גב' דנה אדמון:** הוא גם נושא לא ראוי.
- מר דודי אלון:** אמיר, שנייה.

- מר גדי ירקוני:** חבריה, בואו נדבר ברשות דיבור.
- מר דודי אלון:** רק שנייה. אני, שנייה,
- מר גדי ירקוני:** חבריה, תנו לדודי להתחיל.
- גב' מזל ערוסי:** בואו כבר נוריד את הסעיף הזה.
- מר אמיר פלג:** אבל למה, ...
- מר דודי אלון:** רגע, שנייה אחת.
- גב' מזל ערוסי:** זה עלה להנהלה.
- מר דודי אלון:** לא, זה לא הגיוני.
- מר אמיר פלג:** לא הגיוני שזה מה שאתה עושה.
- מר דודי אלון:** לא, זה לא הגיוני שאתה לא נותן לי שנייה להשחיל משפט.
- מר אמיר פלג:** בסדר, בבקשה.
- מר דודי אלון:** תודה.
- מר אמיר פלג:** תשחיל. זה לא עלה,

מר דודי אלון: רגע, תן לי להסביר רגע. אם ההסבר שלי לא מקובל, זה יורד, בסדר?
תקשיב עד הסוף. הנייר הרשמי על הברירה, הגיע מזמן, מאשר העבודה המקצועית שמתן הכין, כבר
היה במליאה, ובחומרים הרבה זמן.

מר אמיר פלג: היה, לא היה דיון על זה.

מר דודי אלון: רגע, שנייה. אמרנו בכל פעם שהגיע הסעיף הזה, שאנחנו ממתנינים
לדו"ח של הכסף. אנחנו מבינים שיש בעיה, היה מכרז, סיפרנו, באו נציגים, אף אחד לא רצה לגשת,
כל זה היה שקוף, עם דו"ח העבודה המסודרת שמתן עשה. ואז אמרנו,

גב' מזל ערוסי: נכון.

מר דודי אלון: שלקחנו איש מקצוע, שאנחנו עושים בדיקה כמה יעלה בדיוק, כדי,
לא נוכל להביא לפה החלטה של הפלייד בלי באמת עבודה מקצועית של עלויות. וחיכינו למספרים,
כדי להשלים לכם את המספרים על העבודה. המספרים הגיעו אתמול, אוקיי? יופי. לא השתנה שום
דבר מההחלטה,

גב' רונית בן רומנו: אבל מתי אתם רוצים ש...

מר אמיר פלג: מאיזו החלטה? בטח, אתה מביא פה החלטות חדשות.

מר גדי ירקוני: לא.

מר דודי אלון: לא, לא, אני רק מביא,

מר אמיר פלג: הנה, מה-13.6,

גב' רונית בן רומנו: וזה מתוארך מאתמול.

מר דודי אלון: נכון.

מר אמיר פלג: זה לא עובד ככה.

מר דודי אלון: רגע, נכון. אמרנו שאת הבריכה בצוחר, אם רוצים להפעיל, זה בסמכות מליאה, וכדי שהמליאה תחליט אם היא רוצה להפעיל את הבריכה או לא, היא צריכה לדעת מספרים מדויקים של המשמעות הכספית, מי משלם ואיך, אוקיי?

מר אמיר פלג: מצוין.

מר דודי אלון: יפה. המספרים הגיעו,

מר אמיר פלג: כל אישור תקציבי צריך להגיע עשרה ימים מראש לפחות, וזה הגיע היום או אתמול. אז סליחה, אז מדובר פה, כי יכול להיות שנחליט עכשיו על רבע מיליון ₪, ואולי יותר, לבור בלי תחתית הזה. אז אני מבקש,

גב' רונית בן רומנו: אבל אם נחכה למליאה הבאה, כבר יגמר הקיץ.

גב' דנה אדמון: מה לעשות?

מר אמיר פלג: אבל מה לעשות שהם התנהלו לאט ולא הביאו את זה בזמן, וגררו עוד מליאה ועוד מליאה ועוד מליאה? אי אפשר לנהל דיון על רבע מיליון ₪, כשלא היה לי זמן לקרוא את

החומר.

מר דודי אלון: אמיר, לא הייתה אפשרות, אבל לא הייתה אפשרות עד סוף מאי, לא

יכולנו להיכנס לעשות בדיקה מקצועית, עד תום החוזה של המפעיל הקודם.

מר אמיר פלג: אוקיי.

מר דודי אלון: זה נגמר ב- 31.5,

מר אמיר פלג: אז יש מליאה עוד שבועיים, נדבר על זה, נקרא את החומר. מבחינתי,

אם המליאה תחליט אחרת...

מר יובל בר: אמיר, בעצם מה שאתה אומר, זה החלטה כבר.

מר תמיר בוקובזה: ברגע שהבאת תקציב חדש,

מר דודי אלון: כן?

מר תמיר בוקובזה: שהמליאה לא יודעת עליו, וההנהלה לא יודעת עליו, והוא הגיע היום,

יש בעיה גדולה מאוד, שעכשיו אתה מבקש מאיתנו להחליט כן/לא, על 250/200 אלף ₪.

מר דודי אלון: קודם כל אני לא מחליט כרגע, לא הבאנו תב"ר, אוקיי?

גב' דנה אדמון: מה זה קשור לתב"ר?

מר תמיר בוקובזה: מה זה תב"ר? אתה מאשר עכשיו, זה ועוד איך שאתה מאשר או לא

מאשר את התקציב הזה. מחר אתה תביא תב"ר, אבל התב"ר אתה תגיד לי – אישרת לי את התקציב, פתחתי תב"ר על סמך זה. זה לא...

מר דודי אלון: מצוין, מליאת המועצה מחליטה לא לדון בזה עכשיו, נדון בזה במליאה הבאה, נהדר. תודה.

גב' רונית בן רומנו: שהיא מתי? מתי המליאה הבאה גם?

גב' מזל ערוסי: הצבעה, למה אתה...?

מר דודי אלון: כי אם על פי הנוהל צריך את התקציב הזה להביא במליאה, זו התשובה כרגע. אין תשובה עד שהנהלה תתכנס.

גב' רונית בן רומנו: אבל למה התושבים אשמים?

גב' דנה אדמון: למה? כי זאת ההנהגה שלהם.

גב' מזל ערוסי: למה הבאת פה, התכוונת שנאשר היום, על מנת שזה יצא לעבודה?

מר דודי אלון: לא.

גב' מזל ערוסי: על חשבון המועצה?

מר דודי אלון: התכוונתי היום להגיד – חברים, הנה המספרים המדויקים, זה המצב. אם רוצים לפתוח את בריכת צוחר, יש כמה אופציות – לממן במאה אחוז, כמו שהיה בחלק מהשנים, או לייצר,

- גב' דנה אדמון:** כמו שהיה כל השנים.
- מר דודי אלון:** איזשהו הסכם משותף, חלק מועצה – חלק היישובים, יש פה מועצה,
- גב' מזל ערוסי:** היישובים לא מעוניינים.
- מר דודי אלון:** לא מעוניינים, אז סביר להניח שמה שנחליט פה,
- מר גדי ירקוני:** מה שהמליאה תחליט,
- מר דודי אלון:** והמליאה יכולה להחליט שהיא גם רוצה או כלום מועצה, או חצי. זה הסיפור.
- מר אמיר פלג:** זה הדיון.
- גב' דנה אדמון:** בסדר, אז צריך... החלטנו שלא מנהלים דיון, אז לא מנהלים דיון.
- דובר:** אבל הוועד שלך, ועד היישוב אולי קיבל.
- מר דודי אלון:** קודם כל, כל יישוב קיבל בהתחלה פניה ראשונה, אף אחד לא ענה.
- גב' רונית בן רומנו:** כי לא קיבלנו, אני אומרת לך.
- מר יובל בר:** אם נחליט פה על אפשרות אחת, בכל מקרה, שאתה לא רוצה... זה יהיה כאילו לא.

גב' רונית בן רומנו: אני מענה לך, אתה לא צריך לשאול את אמיר, אני ועד חקלאי. שאל אותי, בשביל זה אני פה.

גב' דנה אדמון: טוב, סיימנו?

מר גדי ירקוני: לא. חבר'ה, אני לא מבין, לפי הפרוטוקול אסור לנו לדון בזה?

גב' דנה אדמון: מה קורה? יש עוד סעיפים?

מר תמיר בוקובזה: ברגע שהבאת עוד סעיף תקציבי,

מר דודי אלון: אני לא יכול לדון, אני לא יכול לדון – אין בעיה.

מר דודי אלון: החומרים תמיד היו, זו הייתה השלמה של המספר הסופי.

מר אמיר פלג: זה לא נכון.

מר דודי אלון: אז זה ויכוח בינינו.

מר אמיר פלג: אוקיי.

רויטל דג'אווי בן יעקב: דודי, מה שלא מופיע פה, מופיעות עלויות, לא מופיע זמן, כמה זמן ייקח לעשות את כל מה שמפרטים פה. יולי זה עוד שבועיים.

מר דודי אלון: מן הסתם, אפשר לעשות את זה עד ה-1.7.

רויטל דג'אווי בן יעקב: תוך שבועיים אפשר לעשות את כל זה?

מר דודי אלון: כן.

גב' דנה אדמון: אם אני אשחרר את המנופים מאצלי, כי הוא בונה עליי.

רויטל דג'אווי בן יעקב: יש פה רק דברים שצריך לבדוק אם הם עובדים אחרי שבוע של פעילות.

מר דודי אלון: לקחנו בחשבון את כל הריזיקות.

רויטל דג'אווי בן יעקב: כל מיני מערכות...

מר דודי אלון: לקחנו בחשבון, היה בן אדם בשבוע שלם, הפעיל את המערכות, בדק, הביא לנו דו"ח, לא סתם, לא באנו עכשיו באוויר.

מר ניר ים: המצב הוא פשוט, נכון שזה לא עבד לפי הכללים, ותיכף אני הולך להציע, למעשה, לדחות את הדיון בסעיף, להביא אותו לפעם הבאה, כשכמובן הפעם הבאה היא לא רלוונטית, זה כבר למעשה עצם הדחייה, גוזרת על הבריכה לא להיפתח.

מר אמיר פלג: לא נכון.

מר ניר ים: זה כן נכון.

מר אמיר פלג: זו אמירה פופוליסטית.

(מדברים ביחד)

מר אמיר פלג: זו אמירה פופוליסטית, כי אתם במשך חודשיים לא...

מר ניר ים: לא משנה.

גב' דנה אדמון: זה משנה מאוד.

(מדברים ביחד)

מר אמיר פלג: כי אל תגידו שבגללנו זה לא יפתח, זה לא יפתח בגלל ההתנהלות הלא טובה שלכם.

גב' דנה אדמון: זו דמגוגיה.

מר אמיר פלג: וזה לא מקובל עליי כשפונים ככה למליאה, ומפילים עלינו את התיק הזה, אחרי שחודש וחודשיים אנחנו מבקשים מדודי – תביא את הדיון, תביא את הדיון, תביא את הדיון. לא מביאים, ואז מביאים ברגע האחרון, עם החומר לא בזמן, ואומרים לנו שבגללנו לא תפתח המליאה. אז די עם הפופוליזם הזה.

מר ניר ים: הדיון, לפרוטוקול אני אומר, לאור הבקשה לא להיכנס לדיון על סעיף שהנתונים הכספיים לא הוצגו לחברי המליאה בזמן, אנחנו לא נכנסים לדיון. תודה רבה.

גב' רונית בן רומנו: ניר, מתי המליאה הבאה? סתם שאלה.

מר שמואל ספקטור: עוד שבועיים.

מר גדי ירקוני: רגע, רגע, בנושא הזה.

גב' דנה אדמון: יש עוד נושאים?

מר גדי ירקוני: צריך לדעת שזה כן, שבמליאה הבאה, מתי? עוד שבועיים? 4.7, בהנהלה הבאה, חבר'ה,

מר ניר ים: ב- 20.6.

מר גדי ירקוני: חבר'ה, אם המפעיל מקבל ב-5.7 הודעה, הוא לא יפתח, נכון? לפני ה-
15.

רויטל דג'אווי בן יעקב: כתוב לי ב-27, אין ב-27?

גב' דנה אדמון: גם אני...

מר גדי ירקוני: לוקח לו עשרה ימים להתארגן בטח, דודי מה הוא אמר?

מר דודי אלון: חבר'ה, יש פה עניין עקרוני,

מר גדי ירקוני: חבר'ה, זה אומר. חבר'ה, זו המליאה...

גב' דנה אדמון: חברים, יש עוד נושאים? ניר?

רויטל דג'אווי בן יעקב: כתוב שיש.

מר תמיר בוקובזה: מה המקור התקציבי לזה בכלל? אני לא מבין כלום.

מר דודי אלון: קודם כל, בריכת צוחר מתוקצבת שנים, יש שם תקציב.

(מדברים ביחד)

מר אמיר פלג: למה היא קשורה לשם, ולא לבריכות אחרות?

גב' דנה אדמון: גדי, יש עוד נושאים?

מר גדי ירקוני: חבריה, תהיו רגע בשקט, כולנו. אי אפשר, חבריה, דודי ועידו... רגע,

אנחנו מציעים כמה וכמה דברים,

גב' דנה אדמון: יש עוד נושאים?

מר גדי ירקוני: רגע!

גב' דנה אדמון: רק תגידו.

מר דודי אלון: לא.

מר גדי ירקוני: חבריה, רגע. אני חושב שבאמת, זה שאנחנו לא נותנים אחד לשני

לדבר, זה הדבר הכי גרוע שקורה פה. בואו נקשיב, לא נתלהם כל כך, נקשיב. זה אותו הדבר.

אני אומר, לא משנה עכשיו בגלל זה ניר, אני פונה אליך אני פונה לכולם. אם אתם לא רוצים לדון בזה

היום, חברי המליאה, לא משנה למה, בגלל שהחומר לא הגיע בזמן, וזה בגללנו, אז זה אומר שאני ב-

5.7, אם נדון בזה ב-4.7, ולא נעשה מליאה מיוחדת לזה, אף אחד לא יבוא. אם נעשה ככה, רגע, תיכף

תענה לי. אם נעשה ב-4.7, המפעיל יקבל ב-5.7 את ההחלטה, יום אחרי זה, באותו לילה.

זה אומר, שלפחות לוקח לו שבועיים להתארגן עם מציל, עם מילוי מים, עם טיזי, עם אמה. אני יודע, פחות מזה, ולחתום איתנו את החוזה והכול. ללכת ולפתוח בריכה, ב-15.7, עד מתי, סוף אוגוסט, זה לא ריאלי. זה אומר שאם לא דנים בזה היום, אז זה סתם אומר להשאיר את הדיון למליאה, מכיוון שאין טעם לדון.

אני עכשיו אומר לחברי המליאה, אם אתם רוצים אפשר לדון בזה עכשיו, ולקבל איזו החלטה שאנחנו רוצים. אם בגלל שהחומר הגיע היום, אתם מחליטים שאסור לדון בזה, לא נדון בזה ונוציא הודעה למי שצריך, שהבריכה לא נפתחת.

גב' דנה אדמון: לא, למה גדי?

גב' רונית בן רומנו: כי זו המשמעות.

גב' דנה אדמון: זו לא המשמעות. זו לא המשמעות.

מר אמיר פלג: אז בואו נעשה דיון.

מר גדי ירקוני: רגע, את לא, חבר'ה תקשיבו, להרבה דברים אנחנו יכולים לדון, אבל אני יודע גם מה הקצב שזה עובד. אז אפשר להגיד שאפשר ב-5 לחודש לקבל החלטה, וב-9 לפתוח את הבריכה. ריאלי זה לא. אז בואו לא נעבוד על עצמנו.

עכשיו, מה זה דיון, אמיר? אם אתה אומר – בואו נפתח דיון, מקובל עליי. נפתח דיון, ומה שיוחלט בדיון, זה מה שיוחלט. אבל אתה אמרת מקודם לא לתת...

מר אמיר פלג: לא, דיון על הישיבה. מה שעכשיו אמרת.

מר גדי ירקוני: מה זה דיון על הישיבה? לא הבנתי.

מר אמיר פלג: אני אסביר לך מה. אם אני, אי – אני...

גב' דנה אדמון: אין את ה-65 של 2021,

מר דודי אלון: יכול להיות שלא צריך מליאה, אם בתקציב המועצה,

גב' דנה אדמון: לא, בתקציב המועצה גם היה 65 אלף ש,

מר דודי אלון: זה היה שנה שעברה.

גב' דנה אדמון: ואמרו שלא יתנו אותם.

מר דודי אלון: שנה שעברה.

גב' דנה אדמון: גם בזה, אז אמרת השתמשנו.

מר דודי אלון: לא, זה של השנה.

מר תמיר בוקובזה: כמה נוצל מתוך זה?

מר דודי אלון: לא נוצל.

מר תמיר בוקובזה: המפעיל לא קיבל שום דבר?

מר דודי אלון: ב-22?

מר תמיר בוקובה: כן. לא? מאי היה לו.

מר דודי אלון: אבל זה סתם, זו הייתה טעות שעשו חוזה עד מאי.

מר תמיר בוקובה: אז אני לא ... את הטעויות שעשו, אני שואל...

גב' דנה אדמון: מאיפה הכסף?

מר תמיר בוקובה: יש פה גזבר, אני מבקש תשובה, האם נוצל שקל, מאה שקל, מאה אלף שקל מתוך התקציב?

מר דודי אלון: לצורך העניין, אני שואל שאלה פשוטה, אם אין דיון במליאה, בסדר? בתקציב המועצה יש,

גב' דנה אדמון: לא.

מר דודי אלון: מה לא? אם יש תקציב 22,

גב' דנה אדמון: היה תקציב 22,

מר דודי אלון: אז את הסכום הזה אפשר להקצות, ואת השאר לקחת ליישובים, תיאורטית.

גב' דנה אדמון: דודי, אם היה תקציב 21 שהייתה בו שורה של 65 אלף ש"ח, לטובת בריכת חבל שלום, כן או לא?

מר דודי אלון: כן.

גב' דנה אדמון: כן. האם הכסף הגיע לחבל שלום לשימוש בבריכה?

מר דודי אלון: לא.

גב' דנה אדמון: לא. אז אותו דבר.

גב' רונית בן רומנו: למה אותו דבר? למה אתם פוסלים?

גב' דנה אדמון: זה אותו דבר.

גב' רונית בן רומנו: אבל תקשיבו, המשמעות של מה שאתם אומרים עכשיו, זה שלא תהיה בריכה.

גב' דנה אדמון: זה לא נכון.

מר אמיר פלג: רונית, את לא פעלת כיו"ר ועד,

מר אריק דניאל: למה אתם צועקים? אי אפשר לדבר בשקט?

גב' דנה אדמון: אתה צודק.

מר תמיר בוקובזה: יש איזושהי הסכמה של היישובים?

מר דודי אלון: לא הגיבו. עוד פעם,

מר תמיר בוקובה: מה זה לא?

מר דודי אלון: תקשיבו רגע, שלחנו לכם בדו"ח הקודם, שפנינו במכתב,

מר תמיר בוקובה: ולא נענו.

מר דודי אלון: איתן היחיד, מבטחים, שהתקשר אליי לדבר איתי על זה, השאר לא הגיבו.

מר תמיר בוקובה: בסדר.

מר דודי אלון: גם עכשיו, לא בטוח...

מר תמיר בוקובה: לא, זה לא עובד ככה. אם יש...

מר דני ברזילי: תחליטו, יש דיון?

מר תמיר בוקובה: אם אין הסכמה של היישובים, 1 ו-3 לא רלוונטי.
(מדברים ביחד)

מר ניר ים: חברי המליאה יכולים להחליט שיש דיון. אני, מפאת כבודם של חברי המליאה, אם יש פה אחד שיקום ויגיד – לא טוב דיון, לא מתאים דיון, לא עומד בכללים, לא יהיה דיון.

מר גדי ירקוני: אוקיי, יש מישהו שאומר את זה?

מר ניר ים: יש מישהו שמתנגד?

גב' דנה אדמון: אני מוכנה להגיע למליאה מיוחדת בעוד שבוע, אם תחליטו.

מר גדי ירקוני: לא תהיה מליאה מיוחדת. אני שואל אם מישהו,

מר ניר ים: אני שואל בצורה,

גב' דנה אדמון: למה?

מר ניר ים: אני שואל בצורה הכי, עזבו חבר'ה, בצורה הכי פשוטה והכי ברורה,

האם יש בבקשה, להרים את היד,

גב' מזל ערוסי: דנה, ב-20 יש לך הנהלה, ב-4 יש לך עוד מליאה, סליחה. אני לא

מדברת על ועדות חינוך, אני לא מדברת על ועדות אחרות

מר אריק דניאל: תני לו לגמור.

גב' מזל ערוסי: לא, אני עונה לה. אנחנו לא עובדים כאן.

גב' דנה אדמון: את צודקת.

גב' מזל ערוסי: אני לא יכולה בעוד שבוע לעשות...

גב' דנה אדמון: פשוט בגללנו לא תהיה בריכה לתושבי צוחר, אז אני...

מר גדי ירקוני: חבריה, הוא שואל שאלה מאוד פשוטה.

מר ניר ים: אני שואל שאלה מאוד פשוטה, האם יש מישהו שמתנגד להיכנס,

חבריה, האם יש מישהו שמתנגד להתכנס לדיון...

(מדברים ביחד)

מר ניר ים: האם יש מי שמתנגד לדיון שבסופו החלטה? אמיר?

מר אמיר פלג: מה?

מר ניר ים: אתה כל הזמן קצת מפריע לי. אם יש מישהו, בבקשה להרים את היד.

אם לא, השתיקה...

גב' דנה אדמון: שמתנגד מה?

מר ניר ים: שמתנגד לדיון.

גב' דנה אדמון: בטח. אני מתנגדת.

מר ניר ים: אתם מתנגדים לקיום הדיון? שלום, תודה, אין דיון.

מר גדי ירקוני: כתוב בפרוטוקול שהם התנגדו.

מר אמיר פלג: כדי שתוכלו להגיד...

מר אליהו און: אני רוצה להציע הצעת פשרה, אפשר? היות ויש הבנה עקרונית

שהמועצה, איך שלא תהיה, תתמוך בבריקה, אפשר לקבוע...

מר אמיר פלג: לא נכון.

גב' דנה אדמון: בבריקה שלך היא תומכת?

(מדברים ביחד)

מר ניר ים: תודה רבה.

ניר ים
מנכ"ל המועצה

גדי ירקוני
יו"ר המועצה

ריכוז החלטות

3. אישור פרוטוקול מליאה #7 2022 מיום 30.5.22

החלטה: הוחלט פה אחד (14 בעד) לאשר את פרוטוקול המליאה #7 2022 מיום 30.5.22

5. תוכנית להרחבת הדיונה (מיכל)

החלטה: הוחלט פה אחד (16 בעד) לאשר את התקדמות פרויקט הרחבת הדיונה.

4. הקמת אגף שירות פנים (נפתלי)

החלטה: הוחלט ברוב קולות (17 בעד, 0 נמנעים, 1 נגד) לאשר את הקמת אגף שירות פנים.